

การออกแบบคาแร็คเตอร์และกราฟิกจากวรรณกรรมเรื่อง สามก๊ก
CHARACTER AND GRAPHIC DESIGN FOR
"THE ROMANCE OF THREE KINGDOMS"

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบคาแรคเตอร์และกราฟฟิกสำหรับวรรณกรรมเรื่อง “สามก๊ก”
CHARACTER AND GRAPHIC DESIGN FOR
“THE ROMANCE OF THREE KINGDOMS”

ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ศาสตราจารย์ ดร. ปวง อึ้งอภินันท์..... วันที่ 20 พฤษภาคม 2551
(อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร)

หัวหน้าภาควิชา..... [Signature]..... วันที่ 30 พ.ค. 51
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบตัวละครและกราฟิกสำหรับวรรณกรรมเรื่อง “ สามก๊ก ” Character and Graphic Design for "The Romance of Three Kingdoms"
ชื่อ	นางสาวเพ็ญประภา อุทัยภพ
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร

บทคัดย่อ

การออกแบบคาแร็คเตอร์ คือ การสร้างตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นคน, สัตว์หรือสิ่งของขึ้นมา เพื่อนำไปใช้ในที่ต่างๆ กันเช่น บทละคร, อนิเมชัน, เกมส์ หรือเป็น Mascot ของร้านต่างๆ ปัจจุบันการออกแบบคาแร็คเตอร์ เพื่อนำไปใช้ในสื่อต่างๆ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะคาแร็คเตอร์ที่ดีจะช่วยทำให้สื่อต่างๆ จดจำได้ง่ายและใกล้ชิดกลุ่มเป้าหมายที่ตั้งไว้

โครงการนี้เลือกศึกษาและออกแบบตัวละครรวมถึงกราฟิกประกอบ จากวรรณกรรมเรื่อง "สามก๊ก" ซึ่งเป็นเรื่องราวของการต่อสู้แย่งชิงแผ่นดินจีนกันของคน 3 สกุล คือ สกุลโจ สกุลเล่า และสกุลซุน ซึ่งทำให้แผ่นดินจีนในยุคสมัยนั้นแตกออกเป็น 3 ก๊ก ในวรรณกรรมเรื่องนี้ได้เต็มเปี่ยมไปด้วยเรื่องราวและข้อคิดต่างๆ มากมายในการใช้ชีวิต มีตัวละครที่มีลักษณะและเอกลักษณ์ส่วนตัวอย่างชัดเจนและน่าสนใจ

การนำเสนอจะอยู่ในรูปแบบของ Interactive multimedia สำหรับเป็น DVD Title และ menu เรื่อง สามก๊กตอนศึกเซ็กเพ็ก และมีการออกแบบ Character ทั้งหมด 11 ตัวละคร

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพันธ์นี้ประสบความสำเร็จด้วยดี ต้องขอขอบคุณอาจารย์และคณะกรรมการทุกท่าน
ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในการปรับปรุงตรวจสอบงาน จนสำเร็จลงด้วยดี

ขอขอบคุณ อาจารย์ เสาวภา พงษ์คุณากร ที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้ทำงานชิ้นนี้ และ
คำปรึกษาแนะนำอันมีคุณค่า รวมไปถึงแนวทางในการทำงานที่เหมาะสม

ขอขอบคุณ อาจารย์ พรรณศรี ชูอารยะประทีป สำหรับคำแนะนำ และกำลังใจในการ
ทำงาน

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษาและแนะนำเพื่อปรับปรุงงาน

ขอขอบคุณอาจารย์ พิทยา ชาติเสริมศักดิ์ อาจารย์สอนศิลปะสมัยมัธยม ที่ช่วยผลักดัน
เด็กไม่ได้เรื่องคนนี้อย่างมาถึงจุดนี้ ขอขอบคุณสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่อาจารย์ทำให้ ขอขอบคุณที่ทำให้
ข้าพเจ้าได้มาเรียนศิลปะ

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนสำหรับคำวิจารณ์และความคิดเห็น

ขอขอบคุณ ขวัญสุดา ตู้อารายสำหรับกำลังใจ และคำแนะนำต่างๆ

ขอขอบคุณน้องชายทั้ง 2 คนที่คอยช่วยเป็นกำลังใจ และสรรหาข้อมูลต่างๆมากมายมาให้
ขอขอบคุณสำหรับแรงสนับสนุนที่มีให้ตลอดการทำงานในครั้งนี้

ขอขอบคุณน้องอู๋สำหรับ after effect

ขอขอบคุณ สุภาพร คล่องผจญกิจ(หวาน) สำหรับความช่วยเหลือในทุกด้าน

ขอขอบคุณศิลปินพันธ์ของรุ่นพี่ นายณัฐพงษ์ ศรีไชยกิจ และนายธีรศักดิ์ นະທະສິริ สำหรับ
ข้อมูลและแนวทางอันเป็นประโยชน์

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่และคุณป้าที่คอยสนับสนุนให้ความรักและ
ความเป็นห่วงรวมถึงเงินสนับสนุนในงานชิ้นนี้แก่ข้าพเจ้า ทุกคนเป็นแรงผลักดันที่สำคัญยิ่งของความ
สำเร็จในการศึกษานี้

เพ็ญประภา อุทัยภพ

มีนาคม 2551

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์โครงการ	1
1.3 ขอบเขตโครงการ	1
1.4 แนวทางบรรลุวัตถุประสงค์	2
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เรื่อง สามก๊ก	
2.1 ประวัติผู้แต่ง	3
2.2 เนื้อเรื่องโดยย่อ	6
2.2.1 สึกเซ็กเพ็ก	10
2.3 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	24
2.4 สัตว์ในตำนานจีน	25
บทที่ 3 การออกแบบคาแรคเตอร์	
3.1 ส่วนประกอบของคาแรคเตอร์	37
3.2 ขั้นตอนออกแบบคาแรคเตอร์	38
บทที่ 4 การออกแบบ Interactive Multimedia	
4.1 ประวัติของ Interactive Multimedia	41
4.2 ความหมายของ Multimedia	41
4.3 ความหมายของ Interactive Multimedia	42

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 องค์ประกอบของ Interactive Multimedia	42
4.5 ขั้นตอนในการสร้าง Multimedia	44
บทที่ 5 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น	
5.1 สามก๊ก ตอน ศึกเซ็กเพ็ก	46
5.2 ตัวละคร	46
บทที่ 6 การออกแบบ	
6.1 ขั้นตอนและวิธีการออกแบบ	58
6.2 แบบร่างคาแรคเตอร์	59
6.3 แบบร่างโดยรวม	64
บทที่ 7 ผลงาน	
7.1 Site map	91
7.2 Animation Introduction	92
7.3 Interactive page	95
7.4 Character	99
7.4.1 วุยก๊ก	99
7.4.2 จ๊กก๊ก	101
7.4.3 ง่อก๊ก	106
บทที่ 8 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
8.1 สรุปผลการทำงาน	110
8.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น	110
8.3 ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	111
ประวัติผู้เขียน	112

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. ภาพผาแดง	23
2. ภาพร่าง character	59
3. ภาพร่างเดี่ยวเดี่ยว กับ จู๋ล่ง	59
4. ภาพร่าง ได้เกี่ยว กับ เสี่ยวเกี่ยว 1	59
5. ภาพร่าง ได้เกี่ยว กับ เสี่ยวเกี่ยว 2	60
6. ภาพร่างรวมจิวอี้ โลซก ขงเบ้ง กำแหง	60
7. ภาพร่าง อุกาย เคาทู เดี่ยวหุย	61
8. ภาพร่างซุนกวน โลซก	61
9. ภาพร่างกำแหง จิวอี้	62
10. ภาพร่าง โจโจ	62
11. ภาพร่างเล่าปี่	63
12. ภาพร่างกวนอู	63
13. แบบร่างโดยรวม	64
14. แบบร่างหน้าInteractive1	64
15. แบบร่างตราสัญลักษณ์รวม1	65
16. ภาพร่างตราสัญลักษณ์ขลุ่ยก๊ก	67
17. ภาพร่างตราสัญลักษณ์ง้อก๊ก	67
18. ภาพร่างตราสัญลักษณ์จ๊กก๊ก	68
19. ภาพร่างตราสัญลักษณ์รวม 3 ก๊ก	68
20. ภาพร่างหน้า Interactive	69
21. ภาพร่าง	70
22. ภาพSite map	91
23. ภาพAnimation Introduction	92
24. ภาพInteractive page	95
25. ภาพCharacter	99
26. ภาพ โจโจ	99

จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. ภาพเดี่ยวเดี่ยว	100
28. ภาพเล่าปี	101
29. ภาพกวนอู	102
30. ภาพเดี่ยวหุ่ย	103
31. ภาพขงเบ้ง	104
32. ภาพจูล่ง	105
33. ภาพซุนกวน	106
34. ภาพโตชก	107
35. ภาพจิวอี้	108
36. ภาพอุยกาย	109

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

โครงการนี้เลือกศึกษาและออกแบบตัวละครรวมถึงกราฟิกประกอบ จากวรรณกรรมเรื่อง "สามก๊ก" ซึ่งเป็นวรรณกรรมเอกของโลกที่นำศึกษาและค้นคว้า เป็นเรื่องราวของการต่อสู้แย่งชิงแผ่นดินจีนกันของคน 3 สกุล คือ สกุลโจ สกุลเล่า และสกุลซุน ซึ่งทำให้แผ่นดินจีนในยุคสมัยนั้นแตกออกเป็น 3 ก๊ก ในวรรณกรรมเรื่องนี้ได้เต็มเปี่ยมไปด้วยเรื่องราวและข้อคิดต่างๆมากมายในการใช้ชีวิต มีตัวละครที่มีลักษณะและเอกลักษณ์ส่วนตัวอย่างชัดเจนและน่าสนใจ มีตัวละครจำนวนมาก อีกทั้งชื่อของตัวละครเป็นภาษาต่างประเทศยากแก่การจดจำ จึงน่าสนใจที่จะนำมาทำการออกแบบคาแร็คเตอร์

ทั้งนี้การนำเสนอจะอยู่ในรูปแบบของ Interactive multimedia สำหรับเป็น DVD Title และ menu เรื่อง สามก๊กตอนศึกเซ็กเพ็ก และมีการออกแบบ Character ทั้งหมด 11 ตัวละคร

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการออกแบบ Character
2. ศึกษาการออกแบบ Interactive Multimedia
3. ศึกษาการออกแบบตัวละคร และ กราฟิก ประกอบจากวรรณกรรมเรื่อง สามก๊ก และนำเสนอในรูปแบบของ DVD title และ menu

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ออกแบบสัญลักษณ์
2. ออกแบบ character
 1. วุยก๊ก
 - โจ โจ
 - เตียวเลี้ยว
 2. จ๊กก๊ก
 - เล่าปี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เตี้ยวหุย
- กวนอู
- ขงเบ้ง
- จูล่ง

3. ง่อก๊ก

- ชุนกวน
- โลซก
- จิวอี้
- อูยกาย

3. การออกแบบ interactive multimedia

- animation introduction
- main menu
- ground story → timeline
- language
- scene selection
- special feature → conceptual page
→ character page

1.4 แนวทางบรรณวัตถุประสงค์

1. ศึกษาการออกแบบกราฟิกที่เกี่ยวกับศิลปะจีน
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสามก๊ก และการออกแบบ คาแร็คเตอร์
3. วิเคราะห์รูปแบบกราฟิก การสื่อความหมายของสิ่งของและตราสัญลักษณ์ของจีนในยุคสมัย
อัน รวมไปถึงการวิเคราะห์คาแร็คเตอร์ในเรื่องสามก๊ก
4. การทดลองสร้างสรรค์ผลงานและพัฒนาแก้ไข
5. การสร้างสรรค์ผลงานจริง

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางในการทำให้จดจำตัวละครและเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่อาจมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดความสนใจในวรรณกรรมเรื่องนี้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เรื่อง สามก๊ก

2.1 ประวัติผู้เขียนสามก๊ก

ฉบับประวัติศาสตร์ “ซานกั๋วจื่อ”

เฉินโช่ว เกิดเมื่อ ค.ศ. 233 ที่อำเภออานฮั่น จังหวัดปาชี ปัจจุบัน คือ อำเภอหนานซง มณฑลชื้อชวน (เสฉวน) รับราชการตำแหน่งอัครเสนาบดีในราชสำนักวุ่ฮั่น

เมื่อราชวงศ์เล่าแห่งเสฉวนล่มลง เฉินโช่วถูกจับเป็นเชลยกลับไปอยู่รัฐเว่ยเมื่อ ค.ศ. 264 ภายหลังซื่อหม่าหยันโค่นราชวงศ์เว่ยใน ค.ศ. 265 ซื่อหม่าหยันหรือพระเจ้าจิ้นหวู่ตี้ตั้งให้เฉินโช่วเป็นอัครเสนาบดีเขียนจดหมายเหตุสามก๊ก

เฉินโช่วใช้เวลาประมาณสิบปีเขียนเสร็จถวายแด่จิ้นหวู่ตี้เมื่อ ค.ศ. 274 ศักราชไท่สี่ปีที่ 10 มีความยาวทั้งหมด 65 ม้วน ประกอบด้วยรัฐเว่ย 30 ม้วน รัฐหู่ 20 ม้วน รัฐซู่ 15 ม้วน และแยกเขียนเฉพาะชีวประวัติขงเบ้งอีก 24 ม้วน รวมอักษรจีน 104,112 ตัว

เฉินโช่วถึงแก่กรรมเมื่อ ค.ศ. 297 ในตำแหน่งอัครเสนาบดี เป็นข้าราชการชั้น 7 สิริรวมอายุได้ 64 ปี

ฉบับนวนิยาย “ซานกั๋วเหยียนอี้” ดั้งเดิม

หลอกว๋านจง เดิมชื่อ “หลัวเปิ่น” ยังมีฉายา “หูไห่ซ่านหยิ่น” = ชาวยุทธ์พเนจร” หู แปลว่า ทะเลสาบ , ไห่ แปลว่า ทะเล , หูไห่รวมแล้วหมายถึงจุดนัดพบของน้ำจืดกับน้ำเค็ม แปลงเป็นยุทธจักรของพวกเสือ สิงห์ กระติง แรค ซ่านหยิ่น หมายถึง คนไร้หลักแหล่ง ปล่อยตัวไปตามยถากรรม เหมือนพวกอปี๊ หรือเป็นจอมยุทธ์อิสระ ไร้ศอก ไร้สังกัด

เขาเกิดยุคปลายราชวงศ์หยวนของชาวมองโกลเมื่อ ค.ศ. 1330 ที่เมืองหางโจว เคยเข้าร่วมการโค่นล้มราชวงศ์หยวนในชุมนุมจางชื่อเจิง แต่กลุ่มนี้ทำการไม่สำเร็จ

หลอกว๋านจงหันเหไปเอาดีในทางเขียนหนังสือ โดยเป็นศิษย์ของ “ซือไ่เอาน” เมื่อมีวิชาแก่กล้าแล้วจึงเขียนเรื่องสามก๊กโดยเอาเค้าโครงจากซานกั๋วจื่อของเฉินโช่วมาแปลงเป็นนวนิยายเรื่องยาว พร้อมกับนำเอาเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสมัยของเขาเองที่เข้าร่วมขับไล่มองโกลและต่อสู้ชิงอำนาจระหว่างชาวฮั่นด้วยกันผนวกเข้าไปในนวนิยายอย่างแนบเนียนด้วยฝีมือเขียนระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้กันทอง เขียนเสร็จแล้วมีผู้ขอคัดลอกไปเล่าเป็นนิทานหรือเอาไปเล่นจ๊ว หลอกว่านางถึงแก่กรรม ใน ค.ศ. 1400

โจโฉในมิตติของหลอกว่านางคือจักรพรรดิอุยหวนนางผู้ก่อตั้งราชวงศ์หมิง ซึ่งเกิดและตาย ใกล้เคียงกับคุณหลอด้วย จักรพรรดิหมิงไท่จูหรืออุยหวนนางมีความโหดเหี้ยมมาก ฆ่าฟันขุนศึกผู้มีส่วนสนับสนุนการก่อตั้งราชวงศ์หมิงอย่างทารุณ

หมิงไท่จูเกิด ค.ศ. 1328 ก่อตั้งราชวงศ์หมิงเมื่อ ค.ศ. 1368 และสวรรคต ค.ศ. 1398

ซานกั๋วอ๋อเขียนี่จากปลายปากกันของคุณหลอได้ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1494 ในรัชกาลจักรพรรดิหมิงเซี่ยวจง พิมพ์ปรับปรุงใหม่ ค.ศ. 1522 ในรัชกาลหมิงซื่อจง รวมมี 24 ม้วน ๆ ละ 10 ตอน จำนวนทั้งหมด 240 ตอนเพื่อนำไปเล่นจ๊วอันเป็นสิ่งบันเทิงยอดนิยมของคนในยุคนั้น สามก๊กฉบับนวนิยายของหลอกว่านางถูกยกย่องเป็นวรรณกรรมอมตะอันดับ 1 ของ 4 อมตะนวนิยายจีน จึงไม่เป็นที่น่าสงสัยว่าทำไมสามก๊กจึงดังกระฉ่อนแผ่นดินจีนกระเทือนไปถึงชาติอื่นๆ

ฉบับนวนิยาย “ซานกั๋วอ๋อเขียนี่” แก้ไขปรับปรุง

เหมาหลุน + เหมาจางกวาง นักเขียนบทจ๊วสองพ่อลูกยุคราชวงศ์หมิงชาวเมืองฉางโจว มณฑลเจียงซู ร่วมกันแก้ไขปรับปรุงฉบับของคุณหลอให้เหมาะกับการเล่นจ๊ว ตัดความยาวจาก 240 ตอน เหลือเพียง 120 ตอนต่อมาได้มีการจัดพิมพ์ฉบับนี้ขึ้นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1680 รัชกาลจักรพรรดิซิงเซิ่งจู (คังซี) ราชวงศ์ชิงของชาวแมนจู

ถึงแม้สองพ่อลูกดังกล่าวได้ตัดแปลงแต่งเติมบ้างจากต้นฉบับของคุณหลอ แต่ยังอ้างคุณหลอเป็นผู้แต่งเวลานำไปแสดงจ๊ว คณะจ๊วอื่นๆได้นำไปแสดงเผยแพร่จนฮิตระเบิดไปทั่ว แม้บางทีไม่เล่นจ๊วยังเอาไปตั้งวงเล่านิทาน ยิ่งทำให้เรื่องสามก๊กขยายวงกว้างออกไป ไม่เพียงแต่ในประเทศจีนเท่านั้น ยังแพร่หลายไปในทุกประเทศที่มีชาวจีนเดินทางไปถึง

ฉบับแปลภาษาไทย "สามก๊ก"

เจ้าพระยาพระคลัง (หน) สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ แปลจากฉบับนวนิยายของหลอกว่านางที่ตัดแปลงเป็นบทจ๊วแล้ว โดยใช้สำเนียงการออกชื่อต่างๆตามภาษาถิ่นของคนจีนทางภาคใต้ เช่น สกเกี้ยน (ผู้เจียน) ฉาวโจว (แต่จ๊ว) กวางตง (กวางตุ้ง) และไม่ตรงตัวนัก เพื่อให้สะดวกกับการออกเสียงตามลิ้นของคนไทย หรือบางคำออกเสียงเป็นภาษาไทยฟังแล้วไม่ค่อยเหมาะก็ตัดแปลงเสียใหม่แต่ให้ใกล้เคียงกับคำเดิมมากที่สุด บางคำล่ามจีนที่น่าจะมีข้อจำกัดเรื่องความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้างอ่านไม่ออกก็มั่วเดาส่งไปเลย จึงทำให้ชื่อตัวละครหลายคนผิดจากของจริงไปเยอะ อย่างเช่น "เฉาซง บิดาของโจโฉ" ล่ามอ่านไม่ออกจึงเดาว่าเป็น "เฉาเกา" เลยออกมาเป็นโจโก๋

หนังสือแปลฉบับนี้ได้รับการยกย่องเป็นความเรียงร้อยแก้วยอดเยี่ยมที่สุดของไทย เคยนำมาใช้เป็นบทเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมต้น โดยเฉพาะตอนโจโฉแตกทัพเรือ ทำให้ชาวไทยจำนวนมากเข้าใจว่าสามก๊กที่แต่งเป็นนิยายสำหรับเล่นจิว้นั้นเป็นประวัติศาสตร์จริง

ฉบับแปลภาษาอังกฤษ *Romance of the Three Kingdoms* (SAN KUO CHIN YEN I)

C.H. Brewitt-Taylor อดีตเจ้าพนักงานแห่งกรมศุลกากรจีนประจำนครซางไห่ (เซี่ยงไฮ้) แปลเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้สำเนียงการออกชื่อต่างๆ ตามภาษาถิ่นของจีนทางภาคใต้ที่เขาคุ้นเคยแถวซางไห่ โดยยึดต้นฉบับของหลอกว่านจงที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เขาแปลหนังสือเล่มนี้เพื่ออุทิศให้แก่ Raymond บุตรชายของเขาเองดังที่ปรากฏไว้ในคำนำของผู้แปล ซึ่งเขายังอ้างว่าก่อนที่เขาแปลหนังสือนี้ใน ค.ศ. 1925 มีคนอื่นแปลไว้แล้วในภาษาแมนจู ญี่ปุ่น ไทย ฯลฯ

เนื้อหาส่วนใหญ่เหมือนสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) เพราะแปลมาจากต้นฉบับของหลอกว่านจงเหมือนกัน แต่มีบางตอนแปลไว้ต่างกันบ้างคงเพราะความเข้าใจคลาดเคลื่อนบางอย่าง แม้ว่าผู้แปลจะอยู่ในเมืองจินนานพอสสมควรแต่อาจไม่เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่าง แม้ว่าผู้แปลจะอยู่ในเมืองจินนานพอสสมควรแต่อาจไม่เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างของจีน ซึ่งแตกต่างจากธรรมเนียมของชาวตะวันตก

2.2 เนื้อเรื่องโดยย่อ

The three kingdoms

สมัยพระเจ้าเหียนเต๋ โสจีนพี่เมียของพระเจ้าเลนเต้ได้กุมอำนาจสูงสุด แต่เนื่องจากปัญหาตำแหน่งไม่สมกับตำแหน่ง จึงชักนำให้ตั้งโต๊ะขุนศึกต่างหัวเมืองมีโอกาสรุกทัพเข้าไปกุมอำนาจในเมืองหลวง ตั้งโต๊ะเป็นคนโหดสุดเลวร้าย เหล่าขุนศึกหัวเมืองจึงรวมตัวกันจัดตั้งกองทัพปราบมารโดยการริเริ่มของโจโฉ แต่แล้วยังไม่ทันได้รับชัยชนะ กองทัพหัวเมืองกลับแตกแยกรบพุ่งกันเอง และต่างคนต่างแยกย้ายกันไปตั้งฐานที่มั่นครองเมืองต่างๆ สะสมกองทัพไว้ต่อสู้แย่งอำนาจความเป็นใหญ่กัน

ฝ่ายอ๋องอุย๋นใช้นางเตียวเสียนวางอุบายนางงาม ช่วยเหลือไปหิงหวงแตกแยกกับตั้งโต๊ะ ตั้งโต๊ะถูกลิโป้ฆ่าตาย แต่ลิโป้กลับพ่ายแพ้ต่อลิฉุย กุยกี้ลูกน้องเก่าของตั้งโต๊ะ

ลิฉุย กุยกี้ ครองอำนาจบีบบังคับฮ่องเต้ จนกระทั่งต่อมาลิฉุยกุยกี้ทะเลาะกันเองเกิดสงครามกลางเมือง ฮ่องเต้ต้องหลบหนีภัยโจโฉได้โอกาสจึงรับฮ่องเต้ไว้ในความคุ้มครอง จากนั้นก็ขยายอำนาจ อ้างโองการฮ่องเต้ออกคำสั่งปราบปรามหัวเมืองต่างๆ

ขณะนั้นมีขุนศึกเป็นใหญ่ครองหัวเมืองต่างๆ มากมาย อ้วนเสี้ยวนับเป็นขุนศึกที่มีกำลังเข้มแข็งที่สุด ขุนศึกเหล่านั้นทำสงครามกลางเมืองรบพุ่งกันเองไม่หยุดหย่อน แต่ในที่สุดโจโฉก็เป็นฝ่ายได้ชัยชนะในดินแดนตงจ้วน (ดินแดนส่วนกลางของจีนภาคเหนือ) ขุนกวนเป็นใหญ่อยู่ช่วงปลายลุ่มแม่น้ำแยงซีเหียงและชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก

ส่วนเล่าปี่ตอนแรกมีกำลังเพียงเล็กน้อยตั้งตัวเป็นใหญ่ไม่ได้สักที จนกระทั่งได้ขงเบ้งมาเป็นกุนซือให้ จึงยึดได้แคว้นเก็งจิ๋วและเสฉวนตามลำดับ

เมื่อโจผีปลดฮ่องเต้ สถาปนาตัวเองเป็นฮ่องเต้ ฝ่ายเล่าปี่และชนกวนจึงสถาปนาตัวเองเป็นฮ่องเต้บ้าง

แผ่นดินจีนแบ่งแยกเป็นสามก๊กสามประเทศเปรียบเสมือน "ตั้ง" มีสามขา ("ตั้ง" มีรูปร่างคล้ายๆ กระจ่างรูปขนาดใหญ่ หล่อด้วยโลหะตำริคมีสามขา การแบ่งเป็นสามก๊กจึงมักถูกเปรียบเทียบกับขา "ตั้ง" ทั้งสาม) ต่างมีฮ่องเต้ของก๊กตน

สามก๊กทำสงครามชิงความเป็นใหญ่กันหาสิบปี

เล่าปี่หลังจากพ่ายศึกขุนกวนครั้งใหญ่ไม่นานก็จบชีวิต ก่อนตายได้ฝ่ายฝงอาเต๋าหรือเล่าเสี้ยนให้ขงเบ้งช่วยดูแลสนับสนุนด้วย ขงเบ้งพยายามบุกตงจ้วนทางด้านภูเขาเกิซานถึงหกครั้งแต่ก็ล้วนไม่ประสบความสำเร็จ จนกระทั่งตนเองตาย ในขณะที่ออกศึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จ๊กก๊กคงเหลือขุนพลผู้เก่งกล้าเพียงคนเดียวคือเกียงฮุย เกียงฮุยก็พยายามบุกตงจ้วนอีกถึงเก้าครั้ง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ

สุดท้ายเพราะความอ่อนแอใจมของเล่าเสี้ยน เตงงายกับจงโฮยขุนพลของงูยก๊กจึงบุกยึดเสฉวนได้ พระเจ้าเล่าเสี้ยนถูกลบบรรดาศักดิ์ลงเป็นแค่ "ด้านลกก๋ง"

ศึกเซ็กเพ็ก

ในระหว่างที่เฉาเซารวบรวมแผ่นดินทางเหนือได้เป็นปึกแผ่น สถานการณ์การเมืองทางใต้ก็เริ่มมั่นคง บริเวณตอนกลางลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียงเป็นเขตอิทธิพลของหลิวเปี้ยว ส่วนบริเวณปลายแม่น้ำแยงซีเกียงนั้นอยู่ในอำนาจของซุนเฉวียน (ซุนกวน) เมืองจิงโจว ภายใต้การปกครองของหลิวเปี้ยวค่อนข้างสงบมั่นคง เป็นดินแดนสันติสุขในยุคนั้น

ในปี ค.ศ. 208 เฉาเซานำกองทัพบุกลงใต้เพื่อตีหลิวเปี้ยว ได้รุกเข้าไปถึงชินเหยีย (ชินเอี้ย) พอดีกับเป็นเวลา หลิวเปี้ยวล้มป่วยและเสียชีวิตลง บุตรของหลิวเปี้ยวจึงยอมจำนนเฉาเซาได้กองทัพเรือจิงโจวแล้วบุกเข้าประชิดชินเหยียทั้งทางบกและทางน้ำ หลิวเปี้ยว ผู้ซึ่งอาศัยหลิวเปี้ยวอยู่ในขณะนั้น ค่อยๆ ผ่อนทัพตั้งตบข้าศึกประวิงไว้ พร้อมกับส่ง จูเก้อเถียง ผู้เป็นกุนซือไปเจรจาไมตรีกับซุนเฉวียน ซุนเฉวียนเห็นว่าทัพของเฉาเซาคูกคามตนหนักอยู่ จึงส่ง โจวอี้ว (จิวยี้) นำทัพสมทบกับหลิวเปี้ยว เป็นพันธมิตรร่วมต่อต้านกองทัพกำลังเฉาเซาประจันหน้ากันอยู่คนละฟากฝั่งลำน้ำเซ็กเพ็ก

ถึงแม้กองทัพของเฉาเซามีพลานุภาพยิ่งใหญ่เกรียงไกร แต่เนื่องจากต้องเดินทัพรอนแรมมาไกลจากทางเหนือ กองทัพจึงอ่อนล้า ทั้งไม่คุ้นเคยกับสภาพภูมิประเทศ กองทัพพันธมิตรของซุนเฉวียนกับหลิวเปี้ยวอาศัยทิศทางลมมรสุม ไข้ไฟเผาผลาญกองทัพเรือของเฉาเซาจนวอดวาย ไฟยังลุกลามไปเผาค่ายทหารบนบกจนเสียหายอีกด้วย ส่วนกองกำลังทางบกก็ถูกกองทัพพันธมิตรโจมตีอย่างหนัก ทหารบาดเจ็บล้มตายนับครั้ง ในที่สุดเฉาเซาจำต้องนำทหารที่เหลือหนีกลับเหนือไป ยุทธการครั้งนี้เป็นตัวอย่างการศึกษาที่ใช้กำลังน้อยเอาชนะข้าศึกที่มากกว่าอีกตัวอย่างหนึ่ง ประวัติศาสตร์เรียกศึกครั้งนี้ว่า ยุทธการเซ็กเพ็ก

Time line

- ค.ศ. 184 เดือน 2 เดียวก๊กก่อกบฏโจรโพกผ้าเหลือง แผ่นดินเป็นจราชล
 เล่าปี กวนอู เตียวหุย ร่วมสถาบันเป็นพี่น้องกันในสวนท้อ
- ค.ศ. 189 พระเจ้าเลนเต้สิ้นพระชนม์ ตั้งโต๊ะข้าหลวงแคว้นเบงจิวยกทัพเข้าเมืองหลวง
 ถอดห้องจูเบียนแล้วตั้งห้องจูเหียบเป็นฮ่องเต้ ทรงพระนามว่าพระเจ้าเหียนเต้
- ค.ศ. 190 กองทัพสิบหกหัวเมืองยกทัพปราบตั้งโต๊ะ เล่าปี กวนอู เตียวหุย รบกับลิโป้
 ที่ค่านเอาโลกวน ตั้งโต๊ะเผาเมืองลกเอียง ย้ายเมืองหลวงไปอยู่เตียงอัน
- ค.ศ. 192 อ้องอุ้นวางอุบายหวังล้มพันซ์ ลีไปฆ่าตั้งโต๊ะ
- ค.ศ. 196 พระเจ้าเหียนเต้เสด็จกลับลกเอียง โจโฉเชิญเสด็จฮ่องเต้ไปอยู่เมืองสุโต
- ค.ศ. 200 ยุทธการกัวต้อ อ้วนเสี้ยวพ่ายแพ้โจโฉ
- ค.ศ. 201 เล่าปีไปพึ่งพิงเล่าเปียวแคว้นเกงจิ๋ว เล่าปีตั้งกองทัพอยู่เมืองซินเอี้ย
- ค.ศ. 207 เล่าปีไปเยี่ยมค่านับขงเบ้งสามครั้ง เจริญเบ้งออกมาช่วยราชการ
- ค.ศ. 208 เล่าเปียวตาย โจโฉยกทัพลงใต้ เกิดยุทธการเซ็กเพ็ก โจโฉแตกทัพ
 สถานการณ์ในแผ่นดินแบ่งเป็นฝักฝ่ายสามฝ่าย
- ค.ศ. 209 เล่าปีแต่งงานกับน้องสาวของซุนกวน
- ค.ศ. 214 เล่าปียกทัพไปเซงโต ยึดได้เสฉวน
- ค.ศ. 215 โจโฉตีเมืองฮันต๋ง เตียวท้อยอมจำนน เล่าปี, ซุนกวน ได้ครองเกงจิ๋วแบ่งกัน
- ค.ศ. 216 โจโฉตั้งตัวเป็น "วุยอ่อง"
- ค.ศ. 219 เล่าปีตีได้เมืองฮันต๋ง ตั้งตัวเป็นฮันต๋งอ่อง กวนอูพ่ายศึกเสียชีวิต
- ค.ศ. 220 โจโฉตาย โจผีถอดพระเจ้าเหียนเต้ ตั้งตัวเป็นฮ่องเต้แทน
- ค.ศ. 221 เล่าปีตั้งตัวเป็นฮ่องเต้ เตียวหุยถูกฆ่าตาย
- ค.ศ. 222 พระเจ้าเล่าปียกทัพตั้งอ๊กแก่แต่พ่ายแพ้
- ค.ศ. 223 พระเจ้าเล่าปีป่วยสิ้นพระชนม์ที่เมืองเป็กเต้เสี
- ค.ศ. 225 ขงเบ้งยกทัพปราบภาคใต้ จับตัวเบ้งเฮ็กเจ็ดครั้ง
- ค.ศ. 226 พระเจ้าโจผีสิ้นพระชนม์ พระเจ้าโจยอยครองราชย์
- ค.ศ. 227 ขงเบ้งถวายฎีกาของออกศึก ยกทัพตีกิสานครั้งที่หนึ่ง
- ค.ศ. 228 ขงเบ้งใช้ม้าเจ๊กรักษาเกเต้ง ม้าเจ๊กรบแพ้ ขงเบ้งตั้งถอยทัพ
- ค.ศ. 229 ซุนกวนตั้งตัวเป็นฮ่องเต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค.ศ. 234 ขงเบ้งยกทัพบุกยูกี้ทางเขากิสานติดต่อกันหลายปี แต่ไม่สำเร็จครั้งสุดท้าย
ขงเบ้งป่วยตายในกองทัพ
- ค.ศ. 251 สุมาอี้ตาย
- ค.ศ. 252 พระเจ้าซุนกวนสิ้นพระชนม์ ปีถัดไปเกียงอุยยกทัพบุกยูกี้ติดต่อกันหลายปี
แต่ไม่สำเร็จ
- ค.ศ. 263 เเตงงายขุนพลยูกี้ ถอบบุกเซงโต้ตามทางลัดอิมเป็ง
พระเจ้าเล่าเถียนยอมแพ้เตงงาย
- ค.ศ. 265 สุมาเจียวตาย สุมาเอี้ยนผู้บุตรถอดพระเจ้าโจฮวน ตั้งตัวเป็นฮ่องเต้
เปลี่ยนชื่อก๊กเป็น ได้จิ้น
- ค.ศ. 280 ได้จิ้นตั้งอ๊กก็ได้ พระเจ้าซุนโฮยอมสวามิภักดิ์แผ่นดินจิ้นคืนกลับเป็นเอกภาพ

2.2.1 คี๊กเซ็กเพ็ก

ศึกผาแดง Battle of Red Cliffs หรือคี๊กเซ็กเพ็ก Battle of Chibi เป็นสงครามที่มีความสำคัญที่สุดสงครามหนึ่งในสมัยสามก๊ก ศึกผาแดงนี้เกิดขึ้นในปี 208 โดยฝั่งหนึ่งเป็นกองทัพพันธมิตรของเล่าปี่และซุนกวนทางตอนใต้ และอีกฝั่งคือทัพของโจโฉทางตอนเหนือ ซุนกวนและเล่าปี่นั้นได้ชัยชนะเหนือโจโฉ ทำให้ความพยายามในการยึดดินแดนทางใต้ของโจโฉต้องล้มเหลวลง นอกจากนี้ ศึกผาแดงนี้ยังเป็นศึกที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในประวัติศาสตร์จีน

ปี 208 โจโฉได้ครองดินแดนภาคเหนือของจีนทั้งหมด หลังจากได้รับชัยชนะเด็ดขาดกับการต่อสู้กับเผ่า Wuhuan ในปี 207 ทำให้ดินแดนภาคเหนือ มั่นคงปลอดภัยจากการรุกราน หลังจากได้รับชัยชนะ ทัพของโจโฉก็มุ่งหน้าลงใต้แทบจะทันทีในปี 208 จุดมุ่งหมายเพื่อกำจัดศัตรูหลักทางภาคใต้ในระหว่างนั้นเล่าเปียวผู้ครองมณฑลเกงจิ๋วได้เสียชีวิตในปีนั้น

เล่าเปียวมีบุตรสองคนคือ เล่ากั๊กและเล่าจ้อง เล่าเปียวให้เล่าจ้องแต่งงานกับหลานสาวของซำซุหยิน ภรรยาคนล่าสุดของเขา ทำให้ซำซุหยินชอบเล่าจ้องและไม่ชอบเล่ากั๊ก ซำซุหยินน้องชายของซำซุหยิน และเตียวอุ้นบุตรของพี่สาวซำซุหยินก็ชอบทั้งคู่เป็นที่โปรดปรานของเล่าเปียวและทุกวันพวกเขาจะใส่ร้ายเล่ากั๊กและสรรเสริญเล่าจ้อง

เล่ากั๊กเป็นกังวลมาก เขาดามขงเบ้งว่าเขาจะป้องกันตัวเองได้อย่างไร แต่ขงเบ้งปฏิเสธที่จะตอบเขาต่อมาไม่นานพวกเขาได้ไต่หอคอยด้วยกัน เล่ากั๊กสั่งให้เอาบันไดพาดออกไป แล้วพูดกับขงเบ้งว่า เวลานี้เราอยู่ต่ำกว่าที่สวรรค์จะไต่ขึ้น และสูงกว่าคนเบื้องล่างจะฟังเราได้คำที่ท่านพูดมาจะมีเพียงข้าคนเดียวที่ได้ฟังท่านจะสามารถพูดได้หรือไม่

ขงเบ้งตอบว่า ท่านไม่เคยไต่ขึ้นเรื่อง ShenSheng อยู่ภายในต่อมาจึงได้รับอันตราย ในขณะที่ Chong'er หนีจากไปและรักษาชีวิตได้ เล่ากั๊กเข้าใจทันที และวางแผนลับที่จะลอบออกไปนอกเมือง

ในเวลานั้นห้องจ้อเสียชีวิตเล่ากั๊กจึงขอให้เล่าเปียวแต่งตั้งเขาแทนที่ห้องจ้อ เล่าเปียวจึงตั้งให้เขาเป็นเจ้าเมืองกังแฮ

ต่อมาเล่าเปียวล้มป่วยหนัก เล่ากั๊กจึงกลับมาเพื่อจะไปเฝ้าไข้ที่เตียง แต่ซำซุหยินและเตียวอุ้นกลัวเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าถ้าเขาได้พบเล่าเปียวแล้วพ่อลูกจะกลับมาด้วยกันอีกครั้ง แล้วเล่าเปียวจะเปลี่ยนใจเปลี่ยนผู้สืบทอด พวกเขาจึงบอกกับเล่าตี้ว่า ท่านแม่ทัพสั่งให้ท่านไปดูแลเมือง กังแฮ และนั่นเป็นตำแหน่งที่สำคัญมาก เวลานี้ท่านกลับละทิ้งชาวเมืองของท่านและมาแกงจิวโดยไม่มีคำอนุญาตท่านจะทำให้ท่านเล่าเปียวผิดหวังและทำให้อาการป่วยทรุดหนักขึ้น นี่ไม่ใช่วิธีของลูกจะแสดงความกตัญญูต่อบิดา พวกเขาหยุดเล่าตี้ไว้นอกประตูและปฏิเสธที่จะให้เขาเข้าพบเล่าเปียวเล่าตี้ได้แต่ร้องไห้เสรำโศกกลับไป

ต่อมาเมื่อเล่าเปียวตาย ชัวมอ เตียวฮั่นและพรรคพวกได้ยกเล่าจ๋องให้เป็นผู้สืบทอด เล่าจ๋องส่งตราตำแหน่ง Marquis ไปให้เล่าตี้ แต่เล่าตี้โกรธมากและเขวี้ยงตราตำแหน่งลงกับพื้น เขาตั้งใจที่จะกลับไปร่วมงานศพและใช้โอกาสนี้ยึดอำนาจ แต่ในช่วงนั้นกองทัพโจโจได้ยกทัพมาพอดีเล่าตี้จึงหนีไปยังตอนใต้ของแยงซี

ขุนนางของเล่าจ๋องหลายคนรวมทั้งกงอวคเจ้าเมือง Zhangling และ ฮูสวน ขุนนางผู้ใหญ่ในสังกัดตะวันออก ได้แนะนำให้เขาขอมงานต่อโจโจ พวกเขาแนะนำให้เล่าจ๋องขอมงานต่อโจโจ โดยให้เหตุผลว่า มีหลักสำคัญสำหรับการต่อต้านหรือยอมอ่อนน้อมและจัดการกับสถานการณ์ของผู้เข้มแข็งและผู้อ่อนแอ

เมื่อเข้ารับใช้ปฏิเสธที่จะเชื่อฟังคำสั่งนายตัวเอง เขาได้หันหลังให้กับหน้าที่ที่ควรปฏิบัติ การตั้งรัฐ Chu (ชื่อเรียกดินแดนตอนใต้ในอดีต) ขึ้นมาต่อต้านกับแผ่นดินจีนยอมนำอันตรายมาสู่เรา การเป็นพันธมิตรกับเล่าตี้เพื่อต่อสู้โจโจเราก็ไม่อาจสู้โจโจได้

เมื่อมองตามสามข้อนี้ ท่านตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบมาก ท่านจะต่อสู้โจโจได้อย่างไร ท่านมีความสามารถเทียบเท่าเล่าตี้หรือไม่ ถ้าเล่าตี้ยังไม่สามารถเทียบได้กับท่านโจโจ ต่อให้ท่านครอบครอง Chu ทั้งหมดก็ไม่สามารถรักษาไว้ได้ แล้วถ้าเล่าตี้เป็นคู่แข่งกับโจโจได้จริง เขาย่อมไม่ยอมรับใช้ท่านตลอดไปเล่าจ๋องเห็นด้วยกับคำแนะนำของพวกเขา

ในเดือนที่เก้าโจโจมาที่เมืองซินเจียเล่าจ๋องถึงจดหมายแนะนำตัวมต้อนรับโจโจและขอมงานทั้งหมด

ขุนนางของโจโจบางคนสงสัยว่าเป็นกับดัก แต่ Lou Gui พูกว่า ทั้งแผ่นดินต่างตกอยู่ในความสับสนวุ่นวายผู้นำแต่ละคนต่างช่วงชิงอำนาจที่มากขึ้นจากย่งเต้เวลานี้เล่าจ๋องได้นำหนังสือเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำความมอบให้นี้แสดงว่าเขานั้นเชื่อถือได้ดั่งนั้น โจโลจึงนำกองทัพนุ่งหน้าต่อไป

ในเวลานั้นเล่าปีตั้งค่ายอยู่ที่ Fan แต่เล่าจ้องไม่กล้าบอกเล่าปีเกี่ยวกับการยอมจำนน แต่ในที่สุดเล่าปีก็รู้เรื่อง เขาส่งคนสนิทไปถามเหตุการณ์กับเล่าจ้อง และเล่าจ้องได้ส่ง ชงตั้งมาบอกข่าวกับเล่าปีในเวลานั้น โจโล ได้เดินทัพมาถึง Wam เล่าปีประหลาดใจและตกใจมาก

ท่านทำเช่นนี้เล่าปีพูดกับชงตั้งท่านไม่เตือนข้าเลยแม้แต่คำเดียวเวลานี้หายนะกำลังมาถึงตัวข้า ท่านค่อยมาบอกให้ข้ารู้ นี่เท่ากับจำกัดหนทางของข้า เล่าปีชักดาบแล้วหันไปทาง ชงตั้งถ้าข้าตัดหัวท่านในตอนนี้ ก็ไม่ได้ทำให้ข้ารู้สึกดีขึ้น และต่อไปเราคงจะไม่ได้เห็นหน้ากันอีกคนที่มิเกียรติย่อมละอายใจที่จะฆ่าคนอย่างท่านเล่าปีจึงปล่อยตัวชงตั้งไป

แล้วเล่าปีก็เรียกขุนนางเขามาประชุมบางคนแนะนำให้โจมตีเล่าจ้องเพื่อยึดมณฑลเกงจิ๋ว เล่าปีพูดว่า เมื่อท่านเล่าเปียวตายไป เขาวางใจฝากลูกของเขากับข้า ข้าไม่สามารถละทิ้งหน้าที่นี้เพื่อประโยชน์ของตัวเองได้ไม่เช่นนั้นเมื่อข้าตายไปข้าจะไปพบหน้าท่านเล่าเปียวได้อย่างไร

เล่าปีนำทัพของเขาออกจากค่าย เมื่อเขามาถึงเมือง ชงหยง เขาก็รีบไปเรียกเล่าจ้องให้ออกมาพบ แต่เล่าจ้องกลัวและไม่กล้าแสดงตัว ขุนนางและประชาชนหลายคนของมณฑลเกงจิ๋วต่างมาร่วมกับเล่าปี เมื่อเล่าปี ผ่านหลุมฝังศพของเล่าเปียว เขาหยุดไว้อาลัยครุ่นหนึ่งร้องไห้แล้วจากไป

ในเวลานั้นเขามาถึงเมืองชงหยงคนติดตามเล่าปีมีจำนวนมากกว่าแสนสัมภาระจำนวนมากหลายพันเกวียน ทำให้เล่าปีเดินทางได้วันละเพียงสิบลิ่ เขาส่งควนอุณาทัพบแยกไปต่างหากทางเรือหลายร้อยลำให้ไปคอยเขาอยู่ที่กังเหลง

บางคนบอกกับเล่าปีว่า ท่านควรจะเดินทางอย่างรวดเร็วไปป้องกัน กังเหลง แม้ว่าท่านจะมีผู้คนจำนวนมากอยู่กับท่าน แต่มีทหารเพียงน้อยนิด ถ้าทหารของท่านโจโลตามมาทันท่านจะรับมือเขาได้อย่างไร

เมื่อคิดทำการใหญ่ เล่าปีตอบ ผู้คนถือเป็นสิ่งสำคัญ เวลานี้พวกเขาต่างพากันมาพึ่งข้าจะให้ข้าทอดทิ้งพวกเขาได้อย่างไร

อองอู๋ ได้พูดกับเล่าจ้องว่า โจโลรู้ว่าท่านยอมแพ้และเล่าปีได้หนีไป เขาย่อมไม่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระมัดระวังตัว และจะมาหาท่านด้วยทหารเพียงน้อยนิด ถ้าท่านมอบทหารให้ข้าไม่กี่พันคน ข้าจะโจมตีเขาที่ด่าน แล้วทัพโจโลกก็จะแตกพ่ายไป เมื่อท่านสามารถจับตัวโจโลกได้ อำนาจของท่านจะครอบคลุมไปทั่วแผ่นดิน แล้วท่านก็จะปลอดภัย และสามารถมองหาโอกาสสำหรับการใหญ่ต่อไป แต่เล่าจ้องไม่เห็นด้วยกับเขา

เพราะว่าคลังอาวุธที่นั่น โจโลกกลัวว่าเล่าปี่จะยึดเมืองกั๋งเหลง เขาจึงทิ้งสัมภาระและนำทัพไปเมือง ชงหยง ด้วยทหารเคลื่อนที่เร็ว ที่นั่นเขารู้ว่าเล่าปี่ได้หนีไป เขาจึงนำทหารม้าห้าพันนายเข้าตามโจมตีในวันเดียว โจโลกเดินทางมากกว่าสามร้อยลี้มาถึงเนินเกงสั้น ใน เมืองตงหยง เล่าปี่ละทิ้งลูกเมียของตัวเอง หนีไปพร้อมกับขงเบ้ง เตียวหุย จูถ่งและทหารม้าไม่กี่สิบกคน โจโลกจับกองทัพของเขาและสัมภาระได้ทั้งหมด

มารดาของซี้ซีถูกโจโลกจับตัวได้ และซี้ซีได้ขอร้องต่อเล่าปี่ โดยเอามือชี้ที่หน้าอกตัวเองพูดว่า ในตอนแรก เหตุผลที่ข้าพยายามวางแผนให้ท่าน ได้บรรลุการใหญ่นั้นเพราะว่าพื้นที่เล็ก ๆ ตรงนี้ (หัวใจ) เวลานี้ข้าสูญเสียมารดาข้า จิตใจของข้าสับสน และไม่สามารถช่วยงานท่านได้ ข้าขอร้องให้อนุญาตให้ข้าจากไปแล้วซี้ซีก็ไปหาโจโลก

เตียวหุยนำทหารม้ายี่สิบคนป้องกันจากด้านหลังเขายึดแม่น้ำและทำลายสะพาน หน้าตาเตียวหุยดูดัน เขาแกว้างทวนของเขา ตะโกนว่า ข้าคือเตียวหุย พวกเจ้าจงมาสู้และตายกับข้าไม่มีทหารของโจโลกไหนกล้าเข้าไปใกล้เขา

ลูกน้องบางคนพูดกับเล่าปี่ว่า จูถ่งหนีขึ้นเหนือไปแล้ว เล่าปี่ขำขันขวานสั้นใส่เขาพูดว่า จูถ่งไม่มีทางละทิ้งข้าไปไม่ช้าจูถ่งก็กลับมาพร้อมกับนำตัวเล่าเสี้ยนมาด้วย

พวกเขาจะมาพบกองทัพที่นำโดยกวนอู แล้วจึงข้ามไป Mian เล่าปี่มาสบทบกับทัพของเล่าปี่พร้อมทหารหมื่นคนแล้วเล่าปี่ก็พาทั้งหมดไปที่เสเค้า

ก่อนหน้านั้น เมื่อโลซกได้ข่าวว่าเล่าเปียวเสียชีวิต เขาพูดกับซุนกวนว่า มณฑลเกงจิวนั้นติดกับชายแดนของเรา แม่น้ำแยงซีและภูเขาเป็นอุปสรรคยากแก่การโจมตีและช่วยในการป้องกัน มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นหมื่นลี้ ผู้คนก็มั่งคั่ง ถ้าเราสามารถยึดครองได้เราจะใช้มันเป็นที่มั่นของอาณาจักรได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลานี้เล่าเปียวเพิ่งเสียชีวิต บุตรชายทั้งสองของเขาก็ไม่ลงรอยกัน บรรดาขุนนางก็แยกกันเข้าข้างแต่ละคน เล่าปี่เป็นวีรบุรุษของแผ่นดิน เขาต่อสู้กับโจโฉและมาอยู่กับเล่าเปียว แต่เล่าเปียวอิจฉาในความสามารถของเขาจึงไม่ได้มอบหมายตำแหน่งที่สำคัญให้แก่เขา ถ้าเล่าปี่เข้าร่วมกับบุตรเล่าเปียว และถ้าพวกเขาจัดการสิ่งต่าง ๆ ได้ เราควรจะสงบศึกกับเขาและทำสัญญาเป็นพันธมิตรกัน ถ้าพวกเขาทะเลาะกันเราควรจะวางแผนยึดครองเกงจิ๋ว

ข้าขออนุญาตเป็นจุดส่งสารแสดงความเสียใจแก่บุตรของเล่าเปียวในขณะที่ข้าอยู่ที่นั่นข้าจะแสดงความเสียใจของเราและเป็นมิตรกับคนที่มีอำนาจในกองทัพพวกเขาและข้าจะแนะนำเล่าปี่ให้รวบรวมทัพของเล่าเปียวมาร่วมมือกับเราต่อสู้โจโฉ เล่าปี่จะยินดีและรับข้อเสนอของท่าน ถ้าเขาดกลง แผ่นดินก็จะสงบ ขอให้ท่านรีบส่งข้าไปก่อนที่โจโฉจะยกทัพมายึดเกงจิ๋วขุนกวนจึงส่งโลกขไป

โลกขมาถึง แฮเค้า เขารู้ว่าโจโฉได้เคลื่อนพลมาสู่มณฑลเกงจิ๋ว โลกขจึงเร่งเดินทางทั้งวันและคืนจนมาถึงเมืองNanแต่ในเวลานั้นเล่าจ้องได้ขอมงานนและเล่าปี่ได้หนีลงใต้

โลกขจึงตรงไปหาเล่าปี่ และเจอกับเขาที่เนิน เก่งสันในเมืองตงหยงเขาบอกถึงความคิดขุนกวนต่อเล่าปี่และถกปัญหาสถานการณ์แผ่นดินเพื่ออธิบายว่าทำไมพวกเขาจึงควรเป็นมิตรกันแล้วเขาจึงถามเล่าปี่ว่าท่านเล่าปี่คิดวางแผนจะไปที่ไหน

เล่าปี่ตอบว่าข้ามีเพื่อนเก่าแก่คนหนึ่งอาศัยเจ้าเมืองซ่งงาวข้าจะไปหาเขาเพื่อรับใช้

โลกขจึงเอ่ยขึ้น แม่ทัพผู้สังหารคนชั่วช้า ขุนกวน นั้นเฉลียวฉลาดและจิตใจกว้างขวาง เขาเคารพคนมีฝีมือและปฏิบัติต่อบัณฑิตด้วยความเคารพ ผู้นำทั้งหมดของดินแดนใต้แม่น้ำแยงซีได้ยอมรับใช้เขาเวลานี้ครองหัวเมืองใหญ่ถึงหกหัวเมืองทหารของเขาก็ล้วนแต่เชี่ยวชาญการสงครามและมีเสบียงอาหารจำนวนมากเขาเข้มแข็งพอที่จะดำรงความเป็นอิสระไม่ขึ้นกับใครได้

เวลานี้ข้าแนะนำว่าแผนที่ดีที่สุดของท่านคือการส่งเพื่อนที่ไว้ใจได้ไปทำสัญญาพันธมิตรกับตระกูลซุนในตะวันออกแล้วท่านจะทำการพร้อมกันในทุกสิ่ง

แต่ถ้าท่านต้องการรับใช้ อาวุธเขาเป็นเพียงคนธรรมดา อยู่ในเมืองที่ห่างไกล ไม่ช้าก็เร็วต้องมีสักคนที่จัดการเขาแล้วท่านจะสามารถไว้ใจตัวท่านกับเขานั้นหรือ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล่าปียินดีมากกับคำแนะนำนี้ โลกยังคงพบกับขงเบ้งว่า ข้าเป็นเพื่อนของจูถัดกิน พวกเขาจึงกลายเป็นเพื่อนกันในทันทีจูถัดกินคือพี่ชายของขงเบ้งผู้หลบหนีปัญหามุ่งหน้าไปทางแยงซี ตะวันออกตอนนี้เขาเป็นหัวหน้าเสมีนของซุนกวน

เล่าปีทำตามคำแนะนำของโลซกเขามุ่งหน้าไปอยู่ที่Fankouในตำบล

โจโฉนำทัพของเขามุ่งหน้าไปตะวันออกไปทางแยงซีจาก กังเหลง ขงเบ้งพบกับเล่าปีว่า ภารกิจนั้นเร่งด่วนนัก โปรดให้ข้าเป็นทูตไปขอความช่วยเหลือจากแม่ทัพซุนกวนแล้วขงเบ้งจึงเดินทางพร้อมโลซกกลับไปหาซุนกวน

ขงเบ้งพบกับซุนกวนที่ ซีสอง แล้วพบกับเขาว่า แผ่นดินล้วนสับสนวุ่นวาย ท่านควรจะนำทหารจากแยงซีตะวันออก ท่านเล่าปีจะนำทหารจาก Han ตอนใต้ แล้วเราจะต่อสู้กับโจโฉร่วมกัน รักษาแผ่นดิน โจโฉสังหารศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดของเขาไปแล้ว และปราบผู้ที่เป็นปรปักษ์กับเขาเกือบทั้งหมด เวลานี้เขาได้ยึดมณฑลเกงจิ๋ว อำนาจของเขาแผ่ไปทั่วแผ่นดินวีรบุรุษกลับไร้ดินแดนที่จะต่อสู้ท่านเล่าปีจึงต้องหนีจากที่นั่น

ข้าขอถามท่านประเมินความแข็งแกร่งของท่านและให้ดินแดนแก่ท่านเล่าปีเพื่อปกป้องตัวเอง ถ้าท่านจะใช้คนใน Wu และ Yue ต่อสู้กับอำนาจของแผ่นดินจีนส่วนกลาง ในไม่ช้าท่านย่อมต้องทำได้ดี แต่ถ้าท่านไม่สามารถทำได้ ท่านก็ควรจะเลิกกองทัพเสีย แล้วขึ้นเหนือไปรับใช้โจโฉ ท่านสร้างทำเหมือนว่าท่านจะยอมจำนนและเชื่อฟังแต่ท่านยังไม่ได้ตัดสินใจเวลาผ่านไปเร็ววันกว่าท่านจะตัดสินใจได้ไม่เช่นนั้นหนายนะจะมาถึงเร็วนัก

ถ้าเหตุการณ์เป็นอย่างที่ท่านอธิบาย ซุนกวนถาม แล้วทำไมเล่าปีถึงไม่ยอมจำนนต่อโจโฉ

Tian Heng ชายคนเดียวจากเมือง Qi ขงเบ้งตอบ แต่เขาได้ปกป้องเกียรติยศของตัวเองและปฏิเสธที่จะทำให้ชื่อเสียงตัวเองต้องมัวหมอง ท่านเล่าปีเป็นเชื้อพระวงศ์ชั้น ความกล้าหาญและความสามารถเป็นที่รู้จักไปทั่วแผ่นดิน เขาเป็นที่เคารพและชื่นชอบของประชาชนและสุภาพเป็นนิคมเหมือนดั่งน้ำที่ไหลไปสู่ทะเล ถ้าบุคคลเช่นนี้ไม่ได้รับความสำเร็จย่อมเป็นลิจิตจากสวรรค์แต่จะให้เขายอมจำนนต่อผู้อื่นได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขุนกวนโกรธมากพูดว่า ข้าไม่ได้รวบรวมดินแดนง่อและกองทัพนับแสนคนเพื่อมอบให้แก่คนอื่นข้าได้คำนวณแล้ว จากความคิดที่ว่าเล่าปี่เป็นชายคนเดียวที่กล้าสู้กับโจโฉแต่เล่าปี่เพิ่งจะแพ้ศึกมาแล้วเขาจะต่อต้านโจโฉได้อย่างไร

แม้ว่ากองทัพของเขาจะพ่ายแพ้ที่เนิน เก่งตัน ขงเบ้งตอบ กองทัพที่แตกพ่ายไปก็ได้กลับมาหาเขา พร้อมด้วยทหารที่กวนอูเพิ่งนำมาจำนวนหมื่นคน ซึ่งมีอาวุธครบมือและฝึกมาเป็นอย่างดี และเล่าปี่ยังมาร่วมกับเขาพร้อมทหารจากกังแฮซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหมื่นคน

กองทัพโจโฉเดินทางมาเป็นระยะทางไกล พวกเขาเหนื่อยล้าและยากลำบาก ข้าได้ข่าวว่าพวกเขาไล่ตามท่านเล่าปี่ด้วยทหารม้าเคลื่อนที่เร็วเดินทางกว่าสามร้อยลี้ภายในหนึ่งวันหนึ่งคืน นี้ตรงกับคำว่า ลูกธนูที่พุ่งมาจนสุดแรงไม่สามารถทะลุผ้าไหมจาก Lu ได้ การเดินทางของพวกเขาไม่ถูกต้องตามพิชัยยุทธ แม้แต่แม่ทัพผู้ยิ่งใหญ่ถ้าละเลยข้อนี้ก็จะพบจุดจบ (ในพิชัยยุทธห้ามการเดินทางในวันเดียวหนึ่งร้อยลี้ การเดินทางเช่นนี้แม่ทัพทั้งสามทัพ ทัพหน้า ทัพกลาง ทัพหลังจะถูกศัตรูจับตัวได้ทั้งหมดการเดินทางห้าสิบลี้แม่ทัพหน้าจะถูกจับตัวได้)

ยิ่งกว่านั้นคนในภาคเหนือล้วนไม่เคยผ่านการฝึกการต่อสู้ทางน้ำในขณะที่คนในมณฑลเกงจิ๋วที่เข้าร่วมกับกับโจโฉก็เพราะว่าพวกเขาถูกบังคับโดยกำลังทหาร ไม่ใช่เพราะยินยอมพร้อมใจ

เวลานี้ ถ้าท่านสั่งการให้เหล่าแม่ทัพผู้กล้าหาญของท่านนำกองทัพสองหรือสามหมื่นคนมาร่วมกับท่านเล่าปี่และเป็นพันธมิตรกัน แล้วกองทัพโจโฉก็จะย่อยยับ เมื่อกองทัพของเขาพ่ายแพ้ เขาจะต้องกลับขึ้นเหนือ ด้วยเหตุนี้อำนาจของเกงจิ๋วและง่อก็จะใหญ่โตขึ้น เราก็จะสามารถรักษาสมดุลกับโจโฉเหมือนดั่งหม้อสามขา โอกาสที่จะชนะและพ่ายแพ้ขึ้นอยู่กับวันนี้

ในเวลานั้นโจโฉได้ส่งจดหมายมาหาขุนกวนว่าข้าได้รับราชโองการให้มาปราบเหล่าคนชั่วต่างๆจุดมุ่งหมายของข้าคือหัวเมืองทางใต้และเล่าจ้องได้ให้ความช่วยเหลือแก่ข้าข้านำกองทัพแปดแสนคนมาและวางแผนที่จะร่วมล่าสัตว์กับท่านในเมืองง่อ

เมื่อขุนกวนส่งจดหมายโจโฉให้เหล่าขุนนางดู พวกเขาพากันหวาดกลัวสีหน้าซีดเผือด

เดียวเจียวและขุนนางคนอื่นพูดว่า ท่านโจโฉเหมือนดั่งสุนัขป่าหรือเสือร้าย เขาคุมตัวฮ่องเต้ใช้พระองค์เพื่อให้การกระทำของตัวเองชอบธรรม การกระทำทุกอย่างเขาสามารถอ้างได้ว่าทำเพื่อเอกสาร์นี่เป็นเอกสารที่สวมนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราชสำนักถ้าท่านต่อต้านเขาในตอนนีเหมือนกับการไม่เชื่อฟังต่อราชสำนัก

ยิ่งไปกว่านั้น แม่น้ำแยงซีซึ่งเป็นแนวป้องกันที่สำคัญต่อโจโจ แต่โจโจในเวลานี้ได้ครองทั้งมณฑลเกงจิ๋ว เล่าเปียวมีทหารที่ฝึกมาเป็นอย่างดี และมีเรือหุ้มเกราะเป็นพันลำและเรือรบอื่น ๆ อีก ถ้าโจโจต้องเรือตามแม่น้ำแยงซีและสนับสนุนด้วยทหารบนบก เขาจะสามารถโจมตีเราทั้งทางบกและทางน้ำ

อีกนัยหนึ่ง โจโจมีแม่น้ำเป็นปราการเหมือนดังเช่นฝั่งเรา ด้วยความเข้มแข็งของกองทัพโจโจ เราไม่สามารถเทียบได้ ในความเห็นอันดำด้อยของข้า แผนการที่ดีที่สุดคือการอ่อนน้อมต่อโจโจ

ในที่นี้มีเพียง โลกชนคนเดียวที่ไม่พูดสิ่งใด

แล้วขุนกวนก็เดินไปที่ห้องน้ำ โลกชนเดินตามเขามาด้วย ขุนกวนเชื่อว่า โลกชนมีความในใจจึงคว้ามือเขาแล้วพูดว่าท่านมีสิ่งใดจะบอกข้า

ข้าได้ฟังความเห็นของพวกเขา โลกชนตอบ คนเหล่านั้นล้วนแนะนำสิ่งที่ผิดให้แก่ท่าน ท่านไม่สามารถวางแผนใหญ่กับพวกเขาข้าสามารถยอมจำนนต่อโจโจได้แต่ตัวท่านไม่

ให้ข้าอธิบาย ถ้าข้ายอมอ่อนน้อมต่อโจโจ เขาจะส่งข้ากลับไปยังบ้านเกิด เพื่อจัดตำแหน่งขุนนางให้กับข้าใหม่ อย่างน้อยที่สุดข้าก็กลายเป็นขุนนางผู้น้อย ข้ายังสามารถนั่งเกวียนเทียมด้วยวัวได้ และมีทหารองครักษ์ และสามารถอยู่ร่วมกับชนชั้นสูงได้ แล้วข้าคงได้รับการเลื่อนตำแหน่งในที่สุด ข้าคิดว่าคงได้ครองมณฑลหรือหัวเมือง

แต่ถ้าท่านยอมแพ้ ท่านจะมีฐานะเช่นไร ข้าแนะนำให้ท่านตัดสินใจวางแผนการที่ยิ่งใหญ่ก่อนจะสายเกินไปขออย่าได้เชื่อตามคำแนะนำของคนเหล่านั้น

ขุนกวนถอนใจด้วยความโล่งอกและชื่นชมพูดว่า คนเหล่านั้นล้วนแต่ทำให้ข้าผิดหวัง แต่ท่านกลับว่าแผนการที่ยิ่งใหญ่นี้คือสิ่งที่ข้ามองหา

ในเวลานั้น จิวยี่ติดภารกิจอยู่ที่กวนหยง (ปากน้ำเมืองเองฮอ) โลกชนแนะนำให้ขุนกวนเรียกตัวเขากลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อจิวมาถึง เขาพูดกับซุนกวนว่า แม้ว่าโจโฉสร้างทำเป็นเสนาบดีที่ภักดีของราชวงศ์ซัน แต่ที่จริงแล้วเขาเป็นศัตรูแผ่นดินด้วยความสามารถทางการศึกสงครามและความสามารถที่กล้าหาญของท่าน สร้างรากฐานจากผลสำเร็จอันใหญ่หลวงของบิดาและพี่ชายท่าน ท่านได้ครอบครองแคว้นตะวันออก มีดินแดนยาวหลายพันลี้ ทหารที่เชี่ยวชาญสงคราม เเสบียงอาหารพร้อมพรัก ผู้คนต่างก็ยินดีรับใช้ท่าน ท่านควรจะยกทัพไปทั่วแผ่นดิน และประพาศิตินเพื่อราชสำนักซัน ปลอ่ยวางความหนักใจและขับไล่ความละอายใจ

โจโฉพาตัวเองมาพบกับหยาณะทำไมท่านต้องยอมแพ้เขา

ให้ข้าพุดถึงสถานการณ์ในตอนนี้ให้ท่านฟัง ภาคเหนือยังไม่สงบเรียบร้อย ม้าเถียวและหันซุยที่อยู่ทางค่านตะวันตก พวกเขาเป็นอันตรายต่อโจโฉจากด้านหลัง ในเวลาเดียวกัน โจโฉได้ละจากอานม้า มาใช้เรือและไม้พายเพื่อต่อสู้กับง้อและ Yue ยิ่งกว่านั้น เวลานี้เข้าสู่ฤดูหนาว ม้าศึกของเขาที่จะขาดหญ้าเป็นอาหาร เขาบังคับกองทัพจากจินภาคกลางยกพลเป็นระยะทางไกลมายังดินแดนแคว้นซีและทะเลสาบ ทหารของเขาไม่เคยชินกับที่หนองน้ำแบบนี้ พวกเขาจะต้องเจ็บป่วยอย่างแน่นอน ทั้งหมดนี้เป็นสัญญาณอันตรายของการศึก แต่โจโฉก็ยังเร่งรีบเคลื่อนทัพอย่างคนตาบอด

นี่คือเวลาที่จะจัดการโจโฉ ขอทหารให้ข้าสองหรือสามหมื่นคนที่ผ่านการฝึกอย่างดี และให้ข้ายกทัพไปแฮเค้าข้ามันใจว่าจะเอาชนะเขาให้ท่านได้

ไอ้โจรเฒ่าคนนี้ ซุนกวนพูดขึ้น ได้พยายามมาตลอดที่จะล้มล้างราชวงศ์ซันและสร้างอาณาจักรของตัวเองขึ้นมาแทน เขามีฮ้วนสุด ฮ้วนเสี้ยว ลิโป้ เล่าเปียวและตัวข้าที่ต้องกังวล เวลานี้คนอื่น ๆ ตายไปหมดแล้ว ข้าเป็นศัตรูของเขาคคนเดียวที่ยังเหลืออยู่ระหว่าง ไอ้โจรเฒ่ากับข้า คนหนึ่งต้องพ่ายแพ้ ท่านบอกว่าข้าต้องโจมตีเขา นั่นคือสิ่งที่ข้าคิดเช่นกัน สวรรค์ได้ส่งท่านมาเพื่อข้า

ซุนกวนชักดาบออก เขาฟันโต๊ะเบื้องหน้าเขาพูดว่า ขุนนางคนใดกล้าแนะนำให้ยอมแพ้อีกจะเป็นเหมือนตั่งโต๊ะตัวนี้แล้วซุนกวนก็เลิกการประชุม

ในคืนนั้น จิวีพูดกับซุนกวนอีกครั้ง เขาบอกว่า เมื่อคนพวกนี้เห็นจดหมายของโจโฉที่บรรยายถึงทหารแปดแสนคนพร้อมฝีพาย พวกเขาทั้งหมดต่างตกใจ และคำแนะนำที่พวกเขามีก็คือการยอมแพ้โดยไม่มีความคิดว่าสิ่งที่โจโฉบอกนั้นถูกต้องหรือแค่คุยโวนี้ไม่มีเหตุผลเลย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลานี้ ตรวจดูสถานการณ์ที่แท้จริง กองทัพที่โจโฉนำมาจากภาคกลางนั้นไม่น่าจะมากไปกว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นหรือหนึ่งแสนหกหมื่น ทหารเหล่านี้ถูกเกณฑ์มาอยู่ในกองทัพเป็นเวลานานมาก แล้วโจโฉก็ได้ทหารจากเล่าเปียว เจ็ดหมื่นหรือแปดหมื่นคนอย่างมาก และความจงรักภักดีต่อโจโฉก็ยังเคลือบแคลง

โจโฉใช้คนที่เบื่อหน่ายและอ่อนล้ามาคุมกองทัพและคนเหล่านั้นก็เป็นที่ไปได้ที่จะแปรพักตร์ แม้ว่ากองทัพเขาจะมีจำนวนมาก แต่ไม่มีอะไรที่ต้องกังวล ข้าว่า ทหารอย่างดีห้าหมื่นคนก็เพียงพอที่จะจัดการกับพวกเขาท่านไม่ต้องกังวลอะไร

ขุนกวนตบหลังเขาแล้วพูดว่า กงจิ้น ท่านจัดการสิ่งต่าง ๆ อย่างที่ข้าหวัง เดียวเจียว Qin Song และคนอื่น ๆ ต่างกังวลเกี่ยวกับภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขา พวกเขาสนใจแต่เรื่องตัวเอง ข้าคิดหวังในตัวพวกเขามีเพียงท่านและ โลกซกที่เห็นด้วยกับข้าสวรรค์ส่งท่านมาช่วยเหลือข้า

เป็นการยากที่จะรวบรวมทหารห้าหมื่นคนกระชั้นกัน แต่ข้าได้เตรียมทหารสามหมื่นคนที่คัดเลือกไว้แล้ว เรือรบ เสบียงอาหารและอาวุธต่าง ๆ ถูกเตรียมไว้พร้อมแล้ว ท่านและโลกซกและท่านเทียบอาจไปเป็นกองหน้าข้าจะส่งทหารและเสบียงศึกไปเพิ่มภายหลัง

ถ้าท่านสามารถจัดการเขาได้ทุกอย่างก็จะถูกตัดสินตามใจของฝ่ายเราแต่ถ้าสถานการณ์เลวร้ายจงกลับมาหาข้าข้าจะนำทัพด้วยตัวเองและต่อสู้กับโจโฉ

แล้วขุนกวนก็ตั้งจิวอี้และเทียบเถาเป็นผู้ควบคุมกองทัพซ้ายและขวาร่วมกับเล่าปี่ต่อสู้โจโฉโลกซกถูกแต่งตั้งเป็นขุนพลช่วยเหลือกองทัพเพื่อช่วยในการวางแผน

เล่าปี่อยู่ที่ Fankou ทุกวันเขาจะส่งทหารสอดแนมไปตามแนวแม่น้ำเพื่อดูกองทัพขุนกวนหน่วยสอดแนมเห็นเรือของจิวอี้พวกเขาจึงรีบไปรายงานเล่าปี่

เล่าปี่ส่งคนไปรับเขา แต่จิวอี้พูดว่า ข้าบัญชากองทัพจึงไม่อาจละทิ้งหน้าที่ไปได้ ถ้านายของพวกท่านจะมีความกรุณาพอจะมาพบข้าที่นี้นั่นก็เป็นสิ่งที่ข้าหวังไว้

ดังนั้นเล่าปี่จึงนั่งเรือไปหาจิวอี้ เขาพูดกับจิวอี้ว่า ท่านตัดสินใจที่จะต่อสู้โจโฉ นี่ถือว่าเป็นเอกสารถือเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากท่านนำอาหารมาจำนวนเท่าไร

สามหมื่นนายจิวี่ตอบ

ข้าเกรงว่าจะไม่เพียงพอเล่าปู่พูดขึ้น

พวกเขาเพียงพอแล้ว จิวี่ตอบ ขอให้ท่านคอยดูวิธีที่ข้ารับมือกับโจโฉ เล่าปู่ต้องการเรียกโจชกและคนอื่นไปร่วมประชุมการศึก แต่จิวี่พูดว่า ข้าได้รับคำสั่งมา ข้าไม่สามารถละทิ้งหน้าที่ได้ ถ้าท่านต้องการพบโจชก โปรดจงได้พบเขาด้วยตัวเอง เล่าปู่รู้สึกไม่พอใจแต่เขาก็ประทับใจอย่างมาก

ในระหว่างนั้น โจโฉได้ยึดจุดยุทธศาสตร์สำคัญที่กึ่งแหล่งและตั้งค่ายสำหรับทหารจำนวนมากของเขาที่นั่น ทักษะระหว่างซุนและเล่าได้เล่นเรือทวนน้ำไปประจัญหน้ากับโจโฉที่ผาแดง

กองทัพโจโฉล้วนแต่อ่อนเพลีย มีโรคระบาดเกิดขึ้น ในการโจมตีครั้งแรก ทหารของโจโฉไม่ได้รับชัยชนะ พวกเขาถูกพลกลับไปทางเหนือของแยงซี จิวี่และกองทัพเขาอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำทางใต้ ทหารโจโฉมีจำนวนกว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นนาย ในขณะที่ทัพผสมซุนเล่านั้นจิวี่นำทหารสามหมื่นนายส่วนเล่าปี่นั้นมีทหารราวๆสองหมื่นนาย

อัตราส่วนของทหารเรือของทั้งสองฝ่ายน่าเป็น ฟัง โจโฉแสนสองหมื่นนาย และฝั่งซุนเล่าห้าหมื่นนายทหาร โจโฉนั้นมีแต่ทหารเดินเท้าและทหารม้า

เขาให้ทหารเดินเท้าและทหารม้าของเขาเปลี่ยนเป็นทหารเรือเพราะหลังจากที่เอาชนะเผ่า Wuhuan ได้ ทำให้มีความมั่นใจมาก เขาคิดว่าจะสามารถใช้กำลังพลที่เหนือกว่านั้นเอาชนะพันธมิตรซุนเล่า สองสามวันก่อนที่ศึกนี้จะเริ่มขึ้น ทหารของโจโฉจำนวนมากก็เกิดอาการเมาเรือจำนวนมากจากการไร้ประสบการณ์ทางน้ำ

เพื่อแก้ปัญหอาการเจ็บป่วยจากโรคระบาดและอาการเมาเรือ โจโฉจึงตัดสินใจที่จะใช้โซ่ล่ามเรือศึกต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ภายในไม่กี่วันจำนวนทหารที่เมาเรือในทัพโจโฉก็ลดลงอย่างรวดเร็ว

ทัพโจโฉนั้นตั้งทัพอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของทัพซุนเล่า แต่โจโฉนั้นไม่คุ้นเคยกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะภูมิอากาศทางภาคใต้และไม่ระวังการ โจมตีด้วยไฟเพราะในช่วงนั้นมีแต่ลมที่พัดจากทิศเหนือไปทางทิศใต้

อุยกาย นายทหารในสังกัดจิวี่พูดว่า ข้าศึกมีจำนวนมาก เรามีจำนวนน้อย เป็นการยากที่จะตริงพวกเขาเป็นเวลานาน ในเวลานี้ขบวนเรือของทัพโจโลอยู่เกาะกลุ่มรวมกัน เราสามารถเผาเรือพวกเขาและทำให้พวกเขาต้องหนีไปได้

อุยกายนำเรือรบสิบลำ บรรจด้วยเชื้อไฟและไม้แห้ง เทน้ำมันไว้ในเรือและหุ้มเรือด้วยผ้ากันน้ำและประดับธงศึก เขาเตรียมเรือเร็วและผูกเรือไว้ด้านหลังของเรือรบ และก่อนที่เขาจะทำการเขาได้ส่งจดหมายไปหาโจโลแกล้งทำเป็นเหมือนว่าเขาจะยอมแพ้

ก่อนหน้าที่จะเริ่มศึกไม่นาน โจโลเห็นธงจากทิศใต้นั้นขัดขวางการนำทัพลงใต้ของเขา ทัพของเขาไม่สามารถลงเรือลงได้ผ้าสายลมที่พัดแรงได้จึงมีคำสั่งให้ถอยทัพ แต่เนื่องด้วยเรือศึกของเขาทั้งหมดได้ถูกเชื่อมเข้าด้วยกันทำให้การถอยทัพทำให้อย่างเชื่องช้า ทัพเรือสองพันลำของโจโลจึงเหมือนติดกับดักอยู่กลางแม่น้ำแยงซีเคลื่อนไหว

ในเวลานั้นลมแรงได้พัดมาจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ อุยกายได้นำเรือสิบลำเป็นกองหน้าพายเรือมาครึ่งทางแม่น้ำแยงซีเรือลำอื่นๆก็เล่นตามเขามา

กองทัพโจโลออกมาจากค่ายเพื่อเฝ้าดู พวกเขาชี้และพูดว่าอุยกายกำลังจะมายอมแพ้เมื่อเขาห่างจากกองทัพโจโลสองทีเขาได้จุดไฟเรือรบขึ้น

ไฟลุกขึ้นอย่างน่ากลัวและลมก็กระโชกแรง เรือทั้งหมดพุ่งเข้าไปใส่ทัพโจโลเหมือนดังลูกธนู ทัพทั้งหมดของฝ่ายเหนือถูกเผา ไฟได้ลามไปถึงค่ายทหารบนฝั่ง ในเวลานานค่ายก็ตกอยู่ในควันและเปลวไฟจำนวนมากทหารและม้าศึกจำนวนมากถูกไฟคลอกตายไม่กี่มน้ำตาย

จิวี่และพวกนำทหารเคลื่อนที่เร็วติดตาม โจมตีพวกเขาตีกองศึกด้วยความคุดันแล้วกองทัพทางเหนือก็เสียหายอย่างใหญ่หลวง

ในระหว่างทัพที่สับสนอลหม่าน โจโลได้เรียกทัพมาต่อต้านการ โจมตีของฝ่ายซุนเล่าอย่างไร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ตามลูกธนูของฝ่ายโจโฉแทบไม่สามารถทำอะไรทัพซุนเล่าได้เนื่องจากลมทิศใต้ที่กระโชกแรงกรโจโฉตีด้วยลูกธนูไฟและเรือที่ติดไฟภายใต้การนำของอุยกายทำลายเรือรบจำนวนมากของฝ่ายโจโฉทัพหลังของซุนกวนซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของแม่น้ำได้ข้ามแม่น้ำมาโจมตี ในขณะที่ทัพเล่าปี่ได้ไล่โจมตีไปทางWulinทัพทั้งสองไล่โจมตีทัพโจโฉ

เมื่อเห็นว่าสถานการณ์สายเกินแก้ โจโฉจึงเผาเรือรบที่เหลือทิ้งนำกองทัพอของเขาเดินเท้าหนีไปทางถนนHuarongพวกเขาเผชิญกับโคลนตมและหนองเลน ถนนแทบผ่านไปไม่ได้สวรรค์ได้ส่งลมแรงมาช่วยทหารที่บอบช้ำต่างขนหญ้าบนหลังมาถมถนนเพื่อให้ทหารม้าสามารถข้ามไปได้ พวกเขาถูกทหารคนอื่นและม้าศึกเหยียบจมหายไปในโคลนเลนทหารโจโฉจำนวนมากตายพร้อมกัน

เล่าปี่และจิวยี่นำทัพทางบกและน้ำ พวกเขาตามโจมตีโจโฉมาถึงเมือง Nan ทหารทั้งหมดของโจโฉหิวโหยและเหนื่อยล้า ทหารส่วนใหญ่ได้ล้มตายลง แต่เตียวเจียวและเคาฑูได้มาช่วยเหลือและอารักขาโจโฉกลับกั๋งเหลง

แล้วโจโฉก็ทิ้งแม่ทัพผู้ปราบศึกได้ โจหยินไว้ พร้อมด้วยแม่ทัพข้ามและเปิดชนบท ซิหลงไว้รักษาเมือง กั๋งเหลง หมั่นทองให้รักษาเมืองตันเจียง และแม่ทัพผู้ทำลายแนวป้องกันศัตรูจั้น ไว้รักษาเมืองซงหยงแล้วโจโฉนำทหารที่เหลือกลับขึ้นทิศเหนือ

จิวยี่และเตียเถามีทหารสองหมื่น สามหมื่นคน แต่แม่น้ำขวางพวกเขาจากโจหยิน พวกเขาจึงไม่สามารถโจมตีได้ กำแพงขออนุญาตนำทัพข้ามไปยึดอิเหลง เขาล้อมเมืองและยึดเมืองได้ในที่สุด

โจหยินส่งกองทัพไปล้อมกำแพง กำแพงถูกกดดันอย่างมาก เขาขอความช่วยเหลือจากจิวยี่แม่ทัพทุกคนต่างรู้สึกว่าการมีจำนวนน้อยเกินไปที่จะแบ่งแยกทหาร แต่ลิบองพูดกับจิวยี่และเตียเถาว่า ปล่อยให้เล่งทองอยู่ที่ กั๋งเหลง ถ้าท่านกับข้ายกทัพไป เราต้องสามารถทำลายวงล้อมและช่วยกำแพงได้มันคงไม่กินเวลานานเกินไปข้ารับรองว่าเล่งทองสามารถรับศึกได้ถึงสิบวัน

จิวยี่ทำตามแผนนี้ พวกเขาโจมตีทัพโจหยินที่อิเหลงพ่ายแพ้ไป และนำทหารม้าสามร้อยนายกลับมา ความเชื่อมั่นทหารฝั่งง่อเพื่อเป็นทวีคูณ และจิวยี่ได้ยกทัพข้ามแม่น้ำแยงซีมาตั้งค่ายอยู่ฝั่งเหนือของแม่น้ำเพื่อประจัญหน้ากับทัพโจหยินโดยตรง

ในเดือนที่สิบสอง ซุนกวนนำทัพด้วยตัวเองมาล้อม หับป้า เขาได้ส่งเตียวเจียวไปโจมตีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dangtu ในจิ๋วเจียงแต่เดียวเจียวไม่สามารถยึดเมืองได้

เล่าปี่ได้แนะนำให้แต่งตั้งเล่ากั๊เป็นผู้ตรวจการมณฑลเกงจิ๋ว นำทหารของเขาลงได้ยึดสี่หัวเมือง กิมสวนเจ้าเมืองบู่หลง ฮันเหียนเจ้าเมืองเตียงสา เดียวหอมเจ้าเมืองฮุยเอียง เล่าเตาเจ้าเมืองเลงหลง ล้วนแต่ยอมแพ้ ในขณะที่ ลุยฉีผู้นำกองกำลังในโลกั้งได้นำทหารสองสามหมื่นมารับใช้เล่าปี่

หลังจากเสร็จสิ้นศึกนี้ ท้าพซุนเล่าปี่ได้ยึดดินแดนเกงจิ๋วเกือบทั้งหมด โดยทัพจิวอี้สามารถเอาชนะโจหยินยึดเมืองก่งหลงได้ ส่วนเล่าปี่นั้น ได้ยึดครองดินแดนเกงจิ๋วได้ทั้งหมด

ภาพพาแดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

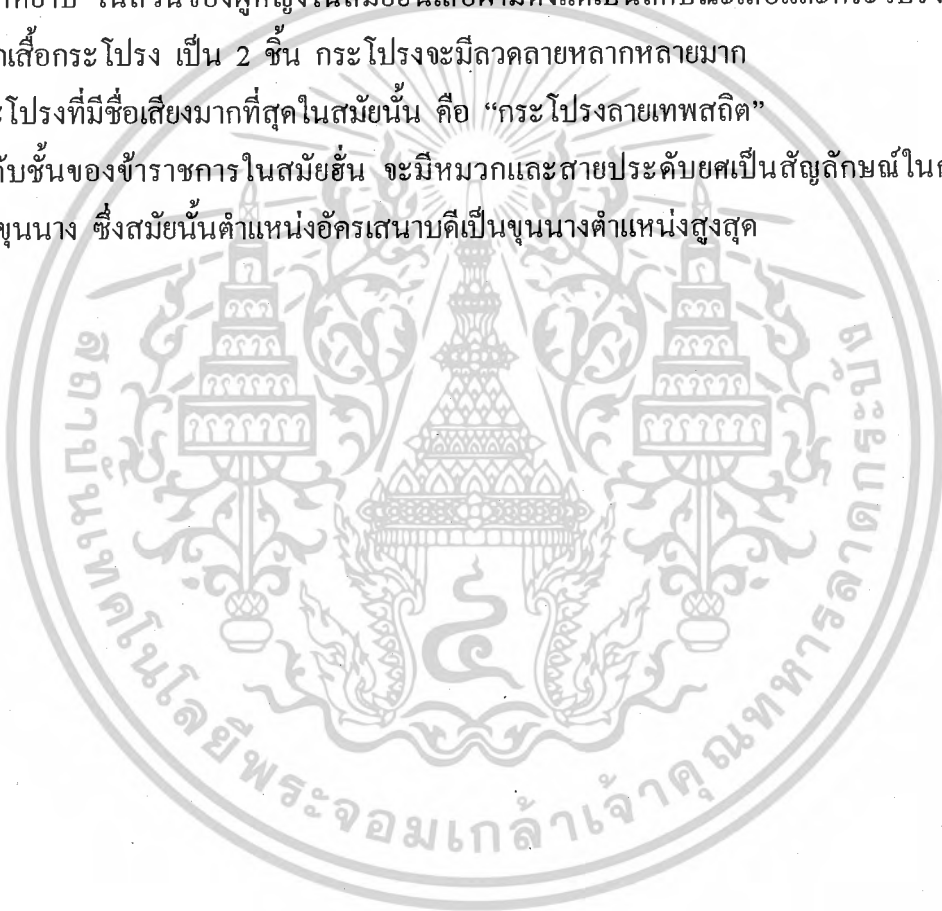
สมัยฮั่น (202 ปีก่อนคริสต์ศักราช – คศ.8)

เสื้อผ้าสมัยฮั่น จะประกอบด้วย เสื้อคลุมยาว เสื้อดำลองแบบสั้น เสื้อนวมสั้น กระโปรง (ผู้หญิง) กางเกง (ผู้ชาย) ในยุคนี้อาชีพที่มีลักษณะการถักทอได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ดังนั้น คนที่มีเงินในสมัยนั้นจะสวมใส่เสื้อผ้าที่ทำจากแพรต่วน ซึ่งมีความสวยงามมาก

โดยทั่วไปผู้ชายจะสวมเสื้อสั้น กางเกงขายาว และหากฐานะยากจน จะสวมเสื้อแขนสั้นที่ตัดเย็บด้วยผ้าหยาบ ในส่วนของผู้หญิงในสมัยฮั่นเสื้อผ้ามียาวตั้งแต่เป็นลักษณะเสื้อและกระโปรงต่อกัน และแยกเสื้อกระโปรง เป็น 2 ชิ้น กระโปรงจะมีลวดลายหลากหลายมาก

กระโปรงที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในสมัยนั้น คือ “กระโปรงลายเทพสถิต”

ระดับชั้นของข้าราชการในสมัยฮั่น จะมีหมวกและสายประดับยศเป็นสัญลักษณ์ในการแบ่งชั้นของขุนนาง ซึ่งสมัยนั้นตำแหน่งอัครเสนาบดีเป็นขุนนางตำแหน่งสูงสุด

2.4 สัตว์ในตำนานจีน

มังกร

เบื้องหลังความเป็นมา

มีรูปสัตว์ที่แปลกประหลาดมหัศจรรย์เหลือเชื่อชนิดหนึ่งที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของจีน ซึ่งเกิดจากเทพนิยายอันมีรูปลักษณะที่เด่นสะดุดตาหลายสิ่ง คือ หัวมีเขาสวม มีหางอย่างปลา มีขาสี่ขาเหมือนสัตว์กีบ มีเท้าเป็นเหมือนนกอินทรี กรงเล็บคมยาวงอน มีลำตัวยาวคล้ายจระเข้หรืองู เลื้อยแล่นวิ่งชอนไชวกวียนอยู่บนก้อนเมฆบนท้องฟ้า บางทีก็พบกำลังเลื้อยแล่นไต่ค้ำต้นไม้ใหญ่อยู่ในทะเล ใกล้กับหัวสัตว์ตัวนี้มีลูกกลมเป็นไข่มุกไฟลอยหมุนอยู่ และสัตว์ตัวนี้กำลังไล่ตาม สัตว์รูปร่างแปลกประหลาดนี้คือ “มังกร” สัตว์เทพนิยายของจีนที่โด่งดังที่สุดไม่มีใครไม่รู้จัก ซึ่งคนจีนเรียก “เต็ง – หลวง – หลง” แตกต่างกันไปแต่ละสำเนียงท้องถิ่น แต่ชาวตะวันตกเรียก “ครากอน” (Dragon) ส่วนไทยเรียก “มังกร” ซึ่งมีบทบาทพฤติกรรมคล้ายกับ “นาค” เป็นอย่างมาก

มังกรถือเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติของคนจีนมาแต่ครั้งโบราณ ราชชาติจีนเดิมก็ใช้รูปมังกรมีนิตานพื้นบ้านเล่าถึงเรื่องมังกรมากมายและชาวจีนมักจะพูดคุยอวยพรให้แก่กันว่า “อวยพรขอให้ท่านโชคดีด้วยบารมีของหงส์และมังกร”

พระจักรพรรดิจีนทรงประทับอยู่บนบัลลังก์มังกร และทรงฉลองพระองค์ปักลายรูปมังกรทองคำ ตามปรัชญาชาวจีนมังกรคือสัญลักษณ์ของมหาบุรุษ (Great Man) ตามตำราเฟิง – สูย (ฮวงจุ้ย) หรือภูมิสถานพยากรณ์ การสร้างบ้านเรือน สร้างสุสาน มีความเชื่อว่าจะมีผลกระทบกระเทือน โชคชะตาแก่ลูกหลานรุ่นหลังด้วย ถ้าไม่ถูกทิศทางที่อยู่ของมังกร หรือที่เรียกว่า “วิถีมังกร” มังกรจึงกลายเป็นศูนย์รวมแห่งความหมายที่สำคัญในวัฒนธรรมจีนสมัยโบราณ ดังนั้นวัฒนธรรมของคนทางตะวันออก มังกรคือเครื่องหมายที่น่าเคารพยกย่อง และเป็นผู้นำมาของการให้ศีลให้พร

ทางตะวันตกมังกรดูเหมือนจะมีภาพไปในทางชั่วร้ายมากกว่าและอุบัติเหตุในเมืองมนุษย์แห่งชาตาน กล่าวคือ การสร้างเทพนิยายที่มีชื่อเสียงที่สุดของมนุษย์ โดยคิดว่าสุรกายที่เป็นภูมิจิตใจน่าเกลียดน่ากลัวมากนั่นก็คือมังกร สัตว์ที่เป็นภูมิจิตใจอื่นๆ ที่น่ารังเกียจขยะแขยงและมีอันตรายเช่นเดียวกัน มันก็คือสัญลักษณ์ที่เป็นสากลว่า เป็นสิ่งชั่วร้าย งูจึงขึ้นโรงสำหรับตัวแทนความชั่วร้าย บุคลิกลักษณะอย่างหนึ่งคือ โดยแสดงให้เห็นว่ามีเล่ห์กลอุบาย ฉลาดแกมโกง โกหก หลอกลวง และแสดงเป็นนัยว่าเจตนาร้าย มังกรยืนยงทางด้านพลังอำนาจที่ไม่มีใครมากล้ำทำทาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นรูปแบบของราชอาณาจักรที่มีป้อมปราการแข็งแรง และสามารถที่จะทำลายล้างผลาญศัตรูด้วยกำลัง ส่วนงูสรพิษจะมีเล่ห์กลหลอกลวง โดยการเลื้อยร่างติดดินอย่างเชื่องช้าและนุ่มนวลเงียบสงบเพื่อพร้อมที่จะทรยศโดยการลักลอบฉกฉกศัตรู สอดแทรกเชื้อพิษร้ายของมันทำลายให้ตายไป มังกรเป็นผู้กดขี่ที่น่ากลัว พร้อมที่จะพุ่งเข้าใส่อย่างรุนแรงและด้วยเจตนาร้ายต่อเหยื่อ จะเห็นได้ว่างูสรพิษและมังกรมีทั้งพฤติกรรมที่คล้ายกัน และแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนั้นตัวมารศัตรูพระผู้เป็นเจ้าจึงได้กล่าวไว้ว่า “มังกรนั้นก็คือสรพิษสมัยโบราณ”

มีภาพเขียนจำนวนหลายภาพที่เขียนเป็นภาพมังกรในสมัยจีนยุคโบราณ อาทิ มังกรในสมัยราชวงศ์ซาง มีเขาคู่ มีขาคู่ และมีนางเป็นปลา ไม่มีลักษณะเป็นงู แต่มีลักษณะคล้ายครึ่งคนครึ่งปลา ต่อมาในสมัยราชวงศ์ฮั่น มังกรจึงค่อยเปลี่ยนเป็นมีรูปร่างเป็นแบบประเพณี คือ มีเขาคู่ มีขา 4 ขา หางปลานั้นเปลี่ยนเป็นคล้ายกับงู และในยุคปัจจุบันขามังกรได้หายไป เนื่องจากไม่สะดวกเวลานำมาเซ็ดแห่แห่น

จารึก คำว่า “มังกร” (Lung) เริ่มปรากฏในสมัยราชวงศ์ซาง อยู่บนกระดูกเทพพยากรณ์ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าคำ “มังกร” มีมาตั้งแต่ยุคเริ่มแรกแห่งการเกิดอารยธรรมในประเทศจีน หรือราว 1,400 ปี ก่อน ค.ศ. มาแล้ว รูปภาพอักษรจารึกมังกรสมัยราชวงศ์ซางที่ปรากฏบนกระดูกเทพพยากรณ์ นั้นเป็นชื่อของรัฐแห่งหนึ่ง และคำว่า มังกร ยังถือเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งในพิธีกรรมโบราณของราชวงศ์ซาง ดังมีความปรากฏบนกระดูกเทพพยากรณ์นั้นเป็นชื่อของรัฐแห่งหนึ่ง และคำว่า มังกร ยังถือเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่งในพิธีกรรมโบราณของราชวงศ์ซาง ดังมีความปรากฏบนกระดูกเทพพยากรณ์กล่าวว่า

“จะมีฝนตกที่นั่น ถ้าสร้างรูปมังกรขึ้นไว้ในทุ่งนา”

ประเพณีการสวดมนต์อ้อนวอนต่อมังกรและตั้งรูปประติมากรรมมังกรไว้ในทุ่งนาเช่นนี้ ยังคงถือปฏิบัติเป็นประเพณีกันอยู่ในประเทศญี่ปุ่นยุคปัจจุบัน ดังนั้นการคิดสร้างรูปมังกรขึ้นจนกลายมาเป็นสัตว์เทพเจ้าศักดิ์สิทธิ์ ดังเดิมทีเดิวกี้เพื่อเป็นสัตว์สัญลักษณ์แห่งการขอฝน เช่นเดียวกับกบ และอื่นๆ นั้นเอง

ในปีที่ 513 ก่อน ค.ศ. รัชสมัยกษัตริย์ชื่อ ตูเก่อเจ้า (Duke Chao of Lu) อันเป็นปีที่ 29 ที่ทรงขึ้นครองราชย์ได้มีบันทึกว่าในรัชสมัยพระเจ้าจักรพรรดิซุ่น มีชายคนหนึ่งซึ่งรู้จักกันในชื่อ ตุง-ฟู (Tung-Fu) เป็นผู้พบเห็นมังกรและนำมาเลี้ยงดูไว้ ดังนั้นบ่อยครั้งที่เดิวกี้ที่พระเจ้าจักรพรรดิซุ่นทรงปรึกษารื้อหรือกับผู้ชายที่ชื่อ ตุง-ฟู ผู้พบมังกร และเชื้อสายวงศ์วานของเขาที่สืบสกุลต่อมา ชื่อว่า หวนตุง (Huan Tung) กษัตริย์ตูเก่อเจ้า ยังได้บันทึกไว้อีกว่า กุงเจีย (Kung-Chia) แห่งราชวงศ์เซี่ยได้รับครอบครัวมังกร 2 พวกพระเจ้า คือพวกหนึ่งได้จากแม่น้ำฮวงโห และอีกพวกหนึ่งจากแม่น้ำฮั่น แต่กุงเจียไม่สามารถให้อาหารและเลี้ยงดูมันได้ จนกระทั่งหลิวเหล่ย์ (Liu Lei) สามารถเรียนรู้ศิลปะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลี้ยงดูจากพวกคนสกุลหวนตุง (Huan Tung) และช่วยกุ้งเจ็ยได้สำเร็จเรื่องนิทานเหล่านี้ชื่อว่า สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำบางชนิด เช่น จระเข้ อาจจะเป็นมังกรก็ได้ เพราะจระเข้ชอบเล่นน้ำเมื่อฝนตก มังกรจึงเป็นสัตว์แห่งน้ำ คือให้น้ำหรือน้ำฝนเพื่อการเกษตรกรรม

คุณลักษณะของมังกร

รูปลักษณะที่เก่าแก่ที่สุดของมังกร คือเป็นสัตว์ที่มีปีกและมี 4 เท้า มีลำตัวสั้น แต่ละเท้าจะมีกรงเล็บ 4 หรือ 5 เล็บ ที่มี 3 เล็บก็มีบ้าง กล่าวกันว่าชนิด 5 เล็บ มีคุณค่าความสำคัญสูงสุด รูปร่างของมังกรเกิดขึ้นจากการประกอบขึ้นจากสิ่งต่างๆ หลายอย่าง อาทิร่างกายของมันแสดงว่ามีส่วนต่างๆ ที่แตกต่างกันถึง 9 อย่าง ที่ได้มาจากสัตว์ธรรมดาตามธรรมชาติ

1. หัวคล้ายอูฐ พร้อมกับไข่มุกที่ลอยอยู่ด้านหน้าตรงหัวของมันมีหนวดเครายาว และมีลิ้นซึ่งแหลมคมอย่างกับมีดดาบ แต่ละด้านข้างของปากมีเคราแหลมยาวสองข้าง (หนวดแมว) และมีเคราห้วยแฉวนเป็นทิวยาว บริเวณที่ไข่มุกสุกสกาวลอยอยู่ด้านหน้าปากนั้น จะมีลมหายใจพุ่งออกมาจากปากคล้ายกับก้อนเมฆ และลมหายใจของมันสามารถเปลี่ยนกลายเป็นน้ำหรือไฟก็ได้ เสียงของมันคล้ายกับเสียงตีกลองแดงดังเสียงกรังกริ่งๆ

2. เขาเหมือนเขากวาง

3. ตาเหมือนกระต่าย

4. หูเหมือนวัว แต่ไม่สามารถได้ยิน ซึ่งชาวจีนมักเรียกคนที่หูหนวกว่า “หูมังกร”

5. คอเหมือนงู

6. ท้องเหมือนกบ

7. มีเกล็ดเหมือนปลา จำพวกตะเพียน (Caps) เกล็ดมีตลอดแนวสันหลังอันยาวของมัน จำนวน 81 เกล็ด มีเกล็ดตามลำคอตลอดจนบนหัว และที่บนหัวนั้นมีรูปลักษณะเหมือนกับสันภูเขาที่ยาวต่อเนื่องกันอย่างลูกโซ่

8. ขาและกรงเล็บเหมือนนกเหยี่ยว

9. ฟันเหมือนกับเสือ

มังกรถือเป็นหัวหน้าของสัตว์ทั้งหมด ซึ่งสามารถว่ายน้ำหรือคลานเล่นบนบกได้ มันสามารถทำให้มองเห็นตัวและไม่สามารถมองเห็นตัวมันได้ และสามารถปรับเปลี่ยนตัวมันให้เป็นชนิดและขนาดใดก็ได้ มังกรจะขึ้นไปอยู่บนสวรรค์ในฤดูใบไม้ผลิ และลงมายังโลกสู่ท้องน้ำในฤดูใบไม้ร่วง มังกรเป็นสัตว์ที่ไม่มีความรู้สึกร้ายในการที่จะพันพินหรือกัดเหมือนมังกรของชาวตะวันตก แต่โดยทั่วไปจะแสดงให้เห็นความเมตตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมังกรจะช่วยเหลือน้ำฝนฟ้ามาตกแก่เมืองมนุษย์ ฉะนั้นมังกรจึงไม่ใช่สัตว์ธรรมดาตามธรรมชาติทั่วไปตามที่มนุษย์รู้จัก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุ้นเคย นอกจากนี้คนยังพยายามที่จะดึงให้เห็นความเกี่ยวพันกับสัตว์เลื้อยคลานขนาดยักษ์ หรือเหมือนอย่างสัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่ เช่น จระเข้ท้องเหลือง จระเข้ตีนเป็ด และกิ้งก่ายักษ์หรือ มังกรโคโมโด (Komodo Dragon) เป็นต้น

มังกรเป็นสัตว์เทพเจ้ามันจะตายต่อเมื่อสมครใจเองและไม่มีกำหนด มันชอบกินนกนางแอ่นสดๆ และด้วยเหตุผลนี้ เมื่อประชาชนสวดมนต์อ้อนวอนต่อมังกรเพื่อขอฝน พวกเขาที่จะขว้างปานกนางแอ่นลงไปในน้ำ หนังสือพจนานุกรมของ ชิว เหวิน (Shou Wen) ค.ศ. 200 บันทึกไว้ว่า

“มังกรเป็นหัวหน้าของสัตว์ประเภทเลื้อยคลานที่มีเกล็ดประมาณ 369 ชนิดด้วยกัน เช่น ปลา งู จิ้งจก ตุ๊กแก ฯลฯ มันมีพลังอำนาจในการเปลี่ยนแปลงถลอกรูปร่าง และเนรมิตร่างกลับคืนรูปร่างเดิมได้ ตัวมันอาจจะทำให้มองเห็นได้และไม่สามารถมองเห็นได้ แล้วแต่ความพอใจของมัน มันจะปรากฏตัวโผล่ขึ้นมา (จากน้ำ) แล้วลอยขึ้นไปสู่ท้องฟ้าในฤดูใบไม้ผลิและพอลถึงฤดูใบไม้ร่วง มันก็จะลงมาฝังตัวมันเองหลบซ่อนอยู่ในท้องน้ำลึกและปกคลุมร่างด้วยดินโคลน สิ่งที่ยกย่องเสียดปลุกมันให้ตื่นก็คือ พลังงานของธรรมชาติที่หมุนเปลี่ยนตามฤดูกาล มังกรเป็นสัญลักษณ์ของธรรมชาติที่มีกำลังอำนาจในการสร้างความขึ้นสัมพัทธ์ นั่นก็คือฤดูใบไม้ผลิ เมื่อผ่านสายฝนและพายุอันอบอุ่นสบายร่าเริง ธรรมชาติทั้งหมดก็จะปรับตัวมันเอง”

ซากฟอสซิลหรือซากสัตว์ที่กลายเป็นหิน อาทิ ไดโนเสาร์ชนิดพันธุ์ต่างๆ (เช่น Stegodon, Mastodon) ช้าง และสัตว์อื่นๆ ปรากฏอยู่ใต้พื้นดินในพื้นที่ส่วนต่างๆ ในภาคเหนือของจีนเป็นอันมาก และมีกระดูกสัตว์ชนิดหนึ่งเรียกกันว่า “กระดูกมังกร” และฟอสซิลงาช้าง ซึ่งตั้งชื่อเรียกกันว่า “ฟันมังกร” ส่วนมากถูกนำมาบดให้เป็นผง และใช้เป็นยารักษาโรคสำหรับบำบัดรักษาผู้ป่วยโรคต่างๆ เช่น โรคประสาทที่ทำให้หน้าเบี้ยว โรคไขข้อปวดเมื่อย โรคโลหิตไหลไม่หยุด ฯลฯ เป็นต้น

มังกรนานาชาติ

มังกรมีหลายชนิด มังกรชนิดที่มีเขาและไม่มีเขา บางทีก็ไม่มีเกล็ดและถือเป็นมังกรชนิดหนึ่งที่ไม่มีปีก ส่วนมังกรชนิดที่มีปีก มันจะขดตัวมันนอนอาศัยอยู่ในน้ำ และมีมังกรชนิดหนึ่งที่เรียก มังกรเหลือง จะปรากฏตัวออกมาจากแม่น้ำลวอ (River Lo) เพื่อที่จะแสดงความรู้เบื้องต้นในการเขียนบันทึกตำนาน เรื่องพระจักรพรรดิฟู-ฮิ (Fu-Hi) และชาวจีนเชื่อถือกันว่า มังกรชนิดมีปีกเป็นมังกรที่มีฐานานุรูปสูงที่สุด

นักจักรวาลวิทยาชาวจีน ได้จำแนกชนิดของมังกรที่จัดเป็นหัวหน้ามีความสำคัญที่สุดเป็น 4 ชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. มังกรฟ้า เรียกว่า “เทียนหลง” (Tein Lung) ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นยามรักษาความปลอดภัย และดูแลสนับสนุนช่วยเหลือและแบกหามปราสาทราชวังที่ประทับของเทวดา หรือผู้เป็นเจ้าของทั้งหลายบนสวรรค์ เพื่อว่าปราสาทราชวังของเทวดาเหล่านั้นจะได้ไม่ตกลงมา

2. มังกรจิตวิญญาน เรียกว่า “เชินหลง” (Shen Lung) ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้เกิดลมพัดและช่วยสร้างฝนเพื่อยังคุณประโยชน์ให้แก่มวลมนุษยชาติ (แบบเดียวกับที่คคิขของอินเดีย ไทยเรียก “นาคให้น้ำ” ประจำปี)

3. มังกรโลก หรือมังกรดิน เรียกว่า “ตี้หลง” (Ti Lung) ซึ่งเป็นผู้ดูแลโลกมนุษย์อยู่บนพื้นโลก มีหน้าที่ดูแลประจำแม่น้ำ คลอง หนอง บึง และลำธารต่างๆ ทั่วไปบนพื้นโลกมิให้เหือดแห้ง

4. มังกรเผ่าทรัพย์ เรียกว่า “ฝูซาง หลง” (Fu Tsang Lung) ซึ่งเป็นผู้ดูแลทรัพย์สมบัติที่ฝังซ่อนเร้นไว้ มีหน้าที่คอยเฝ้าดูแลรักษาทรัพย์สมบัติที่ปกปิดหรือฝังซ่อนไว้ไม่ให้มีใครมาลักขโมย (คล้ายปูโซมเผ่าทรัพย์) โดยมีดวงตาทรงอานุภาพร้ายแรงคอยจ้องอยู่ ผู้ใดมาลักขโมยอาจถูกทำร้ายถึงตายได้

นอกจากนี้ยังมีนิทานอธิบายเล่าเรื่องการจำแนกมังกรออกเป็นกลุ่มต่างๆ อีกด้วย คือ

1. มังกรแท้ ซึ่งเรียกชื่อว่า “มังกร” (Lung) หรือเรียกว่า “ชีวหลง” เป็นมังกรมีเขา มีปีก เชื่อกันว่า เป็นมังกรที่มีพละนุภาพมากที่สุด เป็นใหญ่กว่ามังกรทั้งปวง และอาศัยอยู่บนท้องฟ้าหรือบนสวรรค์

2. มังกรไม่มีเขา ซึ่งเรียกชื่อว่า “ตี้” เป็นมังกรชนิดไม่มีเขabenหัว และอาศัยอยู่ในมหาสมุทร

3. มังกรมีเกล็ด ซึ่งเรียกชื่อว่า “เฉียว” (Chiao) เป็นมังกรชนิดมีเกล็ด และอาศัยอยู่ในหนอง บึง และในถ้ำของภูเขา มีรูปร่างต่างกับมังกรชนิดอื่น คือตัวมีขนาดเล็กกว่ามังกรที่อาศัยอยู่บนท้องฟ้า มีหัวและลำคอเล็ก ไม่มีเขา หน้าอกเป็นสี่เหลี่ยม (น้ำตาลเข้ม) ด้านข้างลำตัวและสันหลังมีลายแถบเป็นสี่เหลี่ยมและสี่เหลี่ยม มี 4 ขา แต่ลักษณะโดยทั่วไปคล้ายกับงู และมีลำตัวยาวประมาณ 13 ฟุต

4. มังกรพื้นดินดั้งเดิม ซึ่งเรียกชื่อว่า “ก้วย” (Kuei) เป็นมังกรที่มีรูปลักษณะ โดยทั่วไปคล้ายกับมังกรแท้ เป็นมังกรที่มีบุคลิกลักษณะใจดี กล่าวกันว่ามันมีอิทธิพลผูกมัดที่เข้มแข็งต่อต้านกับความโลภความอยากได้อันเป็นบาป และโดยปกติจะแสดงหรือปรากฏนำมาใช้เป็นลวดลายในรูปแบบธรรมเนียมบนภาชนะสำริดจีนยุคโบราณ เช่น ลายก้วยจื่อหลง คือลายมังกรกลายแบบต่างๆ อันเป็นลายสิริมงคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิเลน เบื้องหลังความเป็นมา

กิเลน (Unicorn) ถือเป็นสัตว์ในเทพนิยายตัวหนึ่งของจีน และถูกเปรียบเทียบกับเป็นเสมือน “เจ้าชาย” ของสิ่งสาราสัตว์ (ประเภทมีกีบ) ทั้งหมด ในขณะที่นกหงส์ (Phoenix) เป็นราชาของสัตว์ประเภทนกทั้งหมด และมังกร (Lung) เป็นราชาของสัตว์เลื้อยคลานทั้งปวง

กิเลนยังถือเป็นสัตว์สำคัญที่เป็น 1 ใน 4 ในประเภทจิตวิญญาณ (The Four Spiritual Animals) หรือจัดอยู่ในประเภทสัตว์ปัญญาวิเศษ (Intelligent Animals) ได้ด้วย เนื่องจากมีคุณวิเศษหลายอย่าง คือสมมติว่าเป็นสัตว์ที่สามารถจะปรากฏตัวหรือหายตัวไปเมื่อไรก็ได้ตามที่มันประสงค์ เมื่อใดกิเลนมาปรากฏตัวให้เห็นย่อมจะนำความสุข ความเจริญ ความดีงาม ความมีโชคดีมาให้ และเป็นการอวยชัยให้พรมีความเป็นสิริมงคลแก่ผู้ที่ได้พบเห็น อย่างไรก็ตาม กิเลนก็ไม่ใช่สัตว์ที่ถูกกำหนดแสดงไว้ในสัตว์ประเภทอยู่เหนือธรรมชาติทั้ง 4 (The Four Supernatural Animals) ของจีน ตามที่ตำราเฟิง-ชุย (Feng-Shui) กำหนดไว้ นั่น ตำแหน่งของกิเลนปรากฏขึ้นมาในที่แห่งเดียวกับ “เสือขาว” ซึ่งประจำอยู่ที่ทิศตะวันตก และถือว่าระหว่างหมึกกับกิเลนเป็นสัตว์ที่มีคุณค่าเท่ากัน

กิเลนของจีน เรียกกันเป็นหลายชื่อ คือ ฉีหลิน (Ki Lin) หลิง (Ling) หรือ คีลี (Ki Li) นับเป็นสัตว์ที่มีสีสันน่าสนใจในรูปร่างของมันคือ ลำตัวคล้ายกวางตัวผู้ ขามีกีบเหมือนม้า มีหางเหมือนวัว มีหัวเหมือนสุนัขป่า ผิวหนังเป็นสีหลายสี และมีเขาเดี่ยวปลายเขาอ้วนสำหรับหัวของตัวผู้ บางทีมันก็มี 2 เขา ยกเว้นตัวเมียไม่มีเขา ตัวผู้เรียกว่า “ฉี” (Ch'i) ตัวเมียเรียกว่า ลี (Li) ดังนั้นเมื่อนำมารวมกันจึงเรียกชื่อว่า คีลี (Ki Li) รายละเอียดอย่างอื่นกล่าวว่ามันเป็นสัตว์ที่มีความเมตตากรุณา เป็นสัตว์ประเภทจำพวกเนื้อและกวางชนิดที่มีเขาเป็นเกลียวหางวัว และมีเขาเดี่ยว ซึ่งมีปลายเขาอ้วนแสดงว่ามันไม่มีอันตรายโดยธรรมชาติ ผิวหนังมี 5 สี คือ แดง เหลือง น้ำเงิน ขาว และดำได้ต้องเป็นสีเหลือง มีความสูงประมาณ 12 ศอก เดินบนผิวน้ำและบนบกได้ มันไม่เคยกินน้ำที่สกปรกหรือสิ่งสกปรกใดๆ เลย เหมือนกับหงส์ มีเสียงคล้ายดนตรีที่มีเสียงสูงก้องกังวาน

กิเลนเป็นสัตว์ที่มีลักษณะสันโดษเหมือนกับหงส์ซึ่งรักสันโดษ มันไม่เคยได้รับอันตรายบาดเจ็บ ลักษณะอื่นๆ ก็คือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินชีวิตกวนเวียนเหมือนอย่างสัตว์อื่นทั่วไป

กิเลนคู่ตัวเมียมักถูกวาดเป็นภาพศิลปะที่รายรอบไปด้วยไฟหรือเมฆ พร้อมกับรูปเทพธิดาแห่งความอุดมสมบูรณ์ มีลูกดอก อุ้มเด็กอยู่ในอ้อมแขนจีหลังกิเลน ขณะที่รูปมังกรนิยมปักบนฉลองพระองค์จักรพรรดิรูปกิเลนนิยมปักบนเสื้อผ้าของข้าราชการฝ่ายทหารในระดับชั้นที่ 1

ตุง-เถียน-เฉียว-จู (T'ien Chiao-Chu) ตั้งพระราชวงศ์แรกของลัทธิเต๋าอันอมตะ และเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดองค์หนึ่งของลัทธินี้ ก็ห่มผ้าสีแดงซึ่งปักรูปนกกกระเรียนสีขาว และจี๊สัตว์ที่ชื่อ "กู่ยหนิว" (K'uei Niu) ซึ่งมีรูปลักษณะผสมระหว่าง ควาย-กิเลน ผู้ซึ่งจะคอยตีตราศัตรูของลัทธิเต๋า

เงื่อมผาของกิเลน

ในนิยายเรื่อง "กู่เขาคุน-หลุน" (Kun-Lun Mountain) บ้านอาศัยแห่งภาคตะวันตกของเทวดาจีน มีสถานที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งมีชื่อเรียกว่า เงื่อมผากิเลน เป็นสถานที่ที่มีภูมิทัศน์ที่มีเสน่ห์และสวยงามมากเนื่องจากมีดอกไม้อหลากสี ต้นไม้สัตว์ มีต้นไม้ มีนก และสิ่งก่อสร้างทุกชนิด เงื่อมผากิเลนมีลักษณะคล้ายกับเป็นส่วนของอีเดน (Garden of Eden) ในคัมภีร์ไบเบิล อันเป็นสถานที่แจ่มใสราบรื่น เหมาะสำหรับที่จะเป็นสถานที่ให้กิเลนผู้อ่อนโยนจะได้ท่องเที่ยวอยู่ในนั้น กู่เขาคุนหลุนเป็นที่รู้จักกันดีในวัฒนธรรมจีน ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกห่างไกลมาก มันเป็นสถานที่มหัศจรรย์เหลือเชื่อ เป็นสถานที่ที่มนุษย์ 2 คนแรกอาศัยอยู่คือ ฟู่-ซี (Fu-His) และน้องสาวของเขาชื่อ หนี่ วา (Nu Kua) ถูกสร้างขึ้นและเงื่อมผาของกิเลนแห่งนี้นับเป็นความสร้างสรรค์จดจำของชาวจีนที่ดูคล้ายกันมากกับเรื่องสวนของอีเดนในคัมภีร์ไบเบิลแห่งคริสต์ศาสนาทีเดียว

ความหมายทางลัทธิมกอลของกิเลน

กิเลนคือสัญลักษณ์ของความดีอันสมบูรณ์ อายุยืน มีตำแหน่งสูงส่ง ความเคารพนับถือ ความกตัญญูตบถต่อบิดามารดา ลูกหลานมีชื่อเสียง และการบริหารจัดการที่ฉลาด มันมีรูปร่างลักษณะของการมีไมตรีจิต ความสุภาพต่อทุกสิ่งทุกชีวิต และมีคุณภาพดีทั้งหมดสำหรับสัตว์ที่มีขนดก

กิเลนมาปรากฏ เมื่อมารดาของขงจื้อกำลังคลอดเขา และเมื่อขงจื้อตายไม่นาน ภายหลังจากกิเลนถูกฆ่าตาย

มีคำกล่าวว่ : กิเลนอาจจะทำให้คุณ โชคดี

กิเลนเป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ เป็นผู้รักความสันโดษ และมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับวัดหรือทางศาสนา เมื่อนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับอียิปต์ยุคโบราณ เปอร์เซีย ตลอดจนเรื่องของคริสต์ศาสนา ในประเทศทางตะวันตก Unicorn จะเป็นสัตว์ประหลาด มีตัวเป็นม้า มีเขาเขาเดียว ต่างกับของจีน กิเลนตามธรรมชาติเป็นสัตว์ที่ดุร้าย แต่สามารถทำให้เชื่อได้ในทันที มีความสุภาพ และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นไปโดยบริสุทธิ์ตามธรรมชาติ มีภาพจิตรกรรมของชาวตะวันตกบางแห่งวาดให้เห็นว่า ยูนิคอนของเขาอยู่ในร่างของสตรีสาว ห้อมล้อมไปด้วยผู้ชายถือหอกอยู่ข้างๆ ยูนิคอนของชาวคริสต์อาจแสดงให้เห็นเป็นรูปพระนางแมรี ส่วนกิเลนของจีนถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา ที่จะแสดงเป็นเครื่องหมายว่าได้ถูกนำมาใช้แทนรูปมังกรได้

เมื่อจะกล่าวคำว่า “มีคิลิ (Ki Li) อยู่ระหว่างสัตว์สี่เท้า” มันจะมีความหมายว่า มนุษย์ผู้วิเศษอยู่ในกลุ่มนั้น มันจะนำมาซึ่งรัฐบาลที่ดีปัญญาความฉลาดของกิเลนทำให้สามารถสืบหาการปรากฏขึ้นของกษัตริย์ผู้ฉลาด และนักปราชญ์ผู้รอบรู้ในแผ่นดินได้

เมื่อกิเลนมาปรากฏตัวเมื่อใด มันย่อมหมายถึงว่า นักปราชญ์มาเกิดขึ้นเมื่อนั้น กิเลนจะปรากฏตัวให้เห็นต่อเมื่อผู้ปกครองแห่งราชอาณาจักร มีความเมตตากรุณาเท่านั้น ดังเช่น การมาปรากฏตัวในช่วงสมัยของจักรพรรดิเหยา (Yao) และจักรพรรดิซุน (Shun) และต่อมาในสมัยจักรพรรดิหยู (Yu) ชาวจีนถือว่า พระเจ้าเจียวหรือพระเจ้าเหยา พระเจ้าซุน และพระเจ้าอูหรือพระเจ้าหยู ทั้ง 3 พระองค์ เป็นแบบฉบับของกษัตริย์ที่ดีเลิศของจีน และราชวงศ์ถัง ด้วยเหตุนี้เมื่อกิเลนปรากฏตัวและเกิดโชคร้ายถูกฆ่า โดยขุนนางล่าสัตว์ในปี 481 ก่อน ค.ศ. ขงจื้อถึงกับ โศกเศร้าเสียใจเมื่อรู้ว่ากิเลนถูกฆ่า เขาจึงวางปากกาไม่เขียนหนังสือคำสั่งสอนต่อไป และพลอยถึงแก่ความตายในเวลาถัดไปไม่กี่ปี ครั้งนี้ถือว่าเป็นการมาปรากฏตัวของกิเลนครั้งที่มีชื่อเสียงเลื่องลือที่สุดเป็นครั้งสุดท้าย ดังนั้นนักเขียนบางท่านจึงเชื่อว่า กิเลนที่ดำรงชีวิตอยู่ในรูปสัตว์สี่เท้าตามธรรมชาติอย่างปัจจุบันได้สูญพันธุ์ไปแล้ว

มีคำกล่าวไว้ว่า : เสือและเสือดำ เป็นเหตุให้กังวลใจด้วยเกรงว่ามันจะมาพบกิเลน นั่นก็คือพลังอำนาจปราศจากสาระสำคัญ ย่อมจะได้พบกับบุคคลผู้ซึ่งตกอยู่ในความเกรงกลัว

กิเลนและขงจื้อ

ยูนิคอนหรือสัตว์ประหลาดของชาวตะวันตก ต่างกับกิเลนของจีนคือยูนิคอนร้ายและช่วงชิงแข่งกับสิงโต โดยหวังมงกุฎอันมีเกียรติยศชื่อเสียง กิเลนจีนหัวใจอยู่ที่เป็นสัตว์ที่มีความอ่อนโยน โอนเอียงไปในทางเป็นเพื่อนสนิทกับนักวิชาการหรือนักปราชญ์ มากกว่าอัศวินนักรบ

มารดาของขงจื้อ ไม่มีบุตรมาเป็นเวลายาวนาน และมีความปรารถนาจะมีบุตร นางกลายมามีครรภ์ขึ้นได้ เมื่อนางก้าวเข้าไปเหยียบบนรอยเท้าของกิเลนเข้า เมื่อตอนที่นางเดินไปยัง Mount Ni เพื่อทำพิธีสวดมนต์ขอบุตร

ตามเรื่องในนิยาย กิเลนมาปรากฏให้มารดาของขงจื้อได้เหยียบรอยเท้า ก่อนที่เขาจะมาเกิด รูปภาพที่แสดงให้เห็นจึงเป็นรูปร่างกำลังจารึกข้อความลงบนแผ่นหยกความว่า “บุตรเป็นเสมือนเนื้อแท้ของน้ำอันจะไหลไปตามความตกต่ำของราชวงศ์โจว และกลายเป็นกษัตริย์ไร้บัลลังก์” ด้วยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวางไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุนี้ ความยิ่งใหญ่ของขงจื้อและอาชีพที่หาประโยชน์มิได้ของเขา ก็คือการพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงราชอาณาจักร เพื่อนำไปสู่ความคิดความเจริญกว่าที่จะเกิดขึ้นในวันหน้า

กล่าวกันว่า เมื่อขงจื้อเกิดนกหงส์ก็ปรากฏตัว กีเลนกำลังออกมาวิ่งเล่นอยู่ในฉากหลัง พร้อมกับมารดาของขงจื้อที่เฝ้าดูอยู่ ดังนั้นกีเลนจึงเป็นสัญลักษณ์สำหรับเด็กๆ และเครื่องราง ตามคำกล่าวที่ว่า

“กีเลนนำบุตรมาให้ สมปรารถนาของกีเลน”

การมาปรากฏตัวของกีเลนในกรณีอื่นๆ มักเป็นช่วงเวลาสั้นๆ คือก่อนขงจื้อถึงแก่กรรม เมื่อเขากำลังเขียนหนังสือชื่อ ชุนชิว (Ch'un Ch'iu) ขณะที่ชู ชุน ชิ (Shu Sun Shi) กำลังเก็บรวบรวมเพื่อนอยู่ในป่าเขาจับกีเลนและเกิดอุบัติเหตุขาข้างหนึ่งของกีเลนแตกหักไป ขงจื้อตระหนักดีว่าการบาดเจ็บของกีเลนซึ่งจะต้องตายในที่สุด ขงจื้อ โกรธเสียใจจึงโยนปากกาของเขาทิ้ง และหยุดเขียนหนังสือ ด้วยเชื่อว่าคำสั่งสอนของเขาจะไม่เป็นผลดีอะไร และจากการตายของกีเลนครั้งนี้เป็นลายร้าย บรรดาสาวกของขงจื้อจึงยุติการเขียนหนังสือตามอีก

กีเลนและจักรพรรดิองค์แรกของโลก ฟู-ซี (Fu-His)

กีเลนมีความเกี่ยวข้องกับการเกิดภาษาพูดและภาษาเขียนของจีนดังมีเรื่องเล่าว่า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว สัตว์รูป “มังกร-ม้า” มาปรากฏในสมัยจักรพรรดิ ฟู-ซี (Fu-His) ผู้เป็นจักรพรรดิองค์แรกของโลกพร้อมด้วยแผนทีลึกลับชื่อเหอ ฏู (Hou-T'u) อยู่บนหลังของมันแผนที่ที่ Hou-T'u ถูกจัดการแบ่งแยกออกเป็น 9 หมายเลขในรูปแบบกากบาทตัดขวางกันไปมา และมีชื่อเสียงว่าเป็นพื้นฐานต้นกำเนิดของอักษรและภาษาจีน ดังนั้นกีเลนจึงมีส่วนร่วมในการคิดประดิษฐ์การเขียนตัวอักษรที่ศักดิ์สิทธิ์ และสร้างคนตีมีปัญญา ผู้ซึ่งเห็นคุณค่าของการเขียนตัวอักษรที่ศักดิ์สิทธิ์ และได้พัฒนามาเป็นอักษรภาษาจีนปัจจุบัน

ในนิทานอีกฉบับหนึ่งซึ่งก็มีความคล้ายกันว่า ชาวพุทธจัดนำเสนอให้สัตว์ของพวกเขาบรรทุกหนังสือบทบัญญัติแห่งธรรมะ ไว้บนหลังของพวกมัน นิทานเรื่องนี้คล้ายกับคิดแปลงมาจากนิทานเรื่อง The Journey To The West หรือ เรื่องบันทึกการเดินทาง ไปสืบทอดพระพุทธศาสนาไปยังประเทศอินเดียของพระภิกษุเหียนจวง นิทานเรื่อง “มังกร-ม้า” ซึ่งก็คือม้าของพระภิกษุเหียนจวงซึ่งมีลูกศิษย์ร่วมเดินทางไปด้วย คือเหิงเจีย (ผู้ปฏิบัติธรรม) ตือ โป๊ยก่าย (ศิลาแปด) และซัวเจ๋ง (สามเณร) เดินทางไปทางทิศตะวันตกสู่อินเดีย เพื่อคัดลอกนำพระไตรปิฎกกลับมายังประเทศจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสือ เบื้องหลังความเป็นมา

เสือถือเป็นราชาของสัตว์บกทั้งหลาย หรือเป็นเจ้าของสัตว์ป่าบุคลิกลักษณะของ “หวาง” (Wang) ซึ่งแปลว่า “เจ้า” นี้ได้ปรากฏอยู่บนตัวเสืออยู่แล้ว โดยสมมติว่าลายแถบที่เป็นผืนเป็นท่อนสีน้ำตาลปนเหลืองสลับกับสีดำตลอดทั่วทั้งตัวของเสือนั้นเอง นอกจากนี้ที่หน้าผากเสือกียังมีรอยแถบสีเป็นตัวหวางอย่างชัดเจนอีกด้วย

เสือเป็นสัตว์ที่พบได้ทั่วไปในประเทศจีน ขนาดความยาวโดยเฉลี่ยประมาณ 7 ฟุต บางทีได้พบเสือตัวขนาดใหญ่ยาวถึง 12 ฟุต ก็มีการเดินทางในแถบภาคเหนือของจีน ถือว่าเป็นย่านที่มีอันตรายมากเนื่องจากมีเสือชุกชุม

อักษรภาพของจีนยุคแรกมีประมาณกว่า 1,500 ตัว ใช้เขียนลงบนกระดองเต่า กระดุกวัว และกระดูกสัตว์อื่น ถ้าจะใช้ในการเสี่ยงทายหรือการทำนายก็เอาไปเผาไฟให้แตกเป็นรอยราราน แล้วทำนายตามลักษณะรอยรารานที่เกิดขึ้น จากนั้นสลักคำพยากรณ์ลงไป อักษรภาพลายเส้นรูปเสือที่วาดบนกระดุก มีลักษณะเป็นสัตว์ที่มีลำตัวยาว อ้าปากเห็นขากรรไกรและมีหูเป็นปุ่มสะกดตา

บุคลิกลักษณะสำหรับเสือยุคสมัยใหม่ประกอบด้วย รัศมี “หู” (คำเรียกชื่อเสือ) ซึ่งแสดงว่าเสือมีลายยาวเป็นทางๆ (ลายพาดกลอน) ขณะที่ “เจิน” (Jen) ถูกสมมติว่าเป็นเครื่องแห่งความสามารถของเสือที่สามารถจะยืนอยู่บนลำขาของมันเองได้อย่างมนุษย์

เสือถือเป็นเทวดาสัตว์ที่สำคัญมากในสมัยโบราณของจีน ในประเทศเกาหลีก็มีเทพเจ้าภูเขา ซึ่งเป็นมนุษย์ขี่เสือเป็นพาหนะ เสือและนกมีทองปรากฏเป็นภาพให้เห็นอยู่บนภาชนะโลหะสำริดสมัยหินใหม่และได้พบบนซากศพใน ช่างอันหยาง (Shang An-Yang) ในประเทศจีนอีกด้วย รูปภาพเสือที่ปรากฏอยู่บนภาชนะสำริดโบราณ ยังคงได้พบทำเป็นรูปหัวเสืออยู่ทั้งสองข้างภาชนะในปากมีห่วงวงแหวนกลมสำหรับใช้หิ้ว กษัตริย์ชู (Shu King) ทรงเอยชื่อถึงคนสามคนซึ่งได้เป็นผู้แนะนำรัฐมนตรีป่าไม้มีชื่อเรียก เสือ หมี และหมีสีเทา ซึ่งมันอาจจะเป็นความคิดในเรื่องบางอย่างที่ว่า มังกรจีนนั้นคือตัวแทนของสายฟ้าและแม้ว่าสัตว์ที่เหมือนงูจะมีกำเนิดมาจากการประกอบขึ้นจากสิ่งต่างๆ หลายอย่างของเสือ

ส่วนต่างๆ ของร่างกายเสือ (โดยเฉพาะเสือโคร่ง) เช่น เนื้อ กระดูก สามารถที่จะนำไปเป็นเครื่องช่วยปรุงเครื่องยาแผนโบราณที่มีค่าหายาก ได้หลายชนิด และช่วยรักษาโรคได้หลายชนิด ทั้งเสือและหมีเป็นสัตว์ที่มีสรรพคุณในการทำยา จึงเป็นเหตุให้เกิดการล่าอย่างมากไปทั่ว โลกเสือโคร่งในตลาดมีคมีราคาจำหน่ายสูง และคนที่มิรสนิยมบริโภคอาหารคูนยาจีนเพื่อเพิ่มสมรรถภาพทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพศมีจำนวนมากขึ้น อวัยวะส่วนต่างๆ ของเสือสามารถนำไปแปรรูป คือ กระดูกจะใช้บดเพื่อทำเป็นยา หนังเสือถูกทำเป็นเครื่องนุ่งห่ม อวัยวะเพศนำไปต้มนยาจีน เป็นต้น

การล่าเสือ

เสือเป็นสัตว์ที่มีความว่องไว ปราดเปรียว มีพลังกำลัง และประกอบด้วยสัญชาตญาณแห่งสัตว์ป่า การต่อสู้เอาตัวรอด มันจึงอาจทำร้ายชีวิตคนได้ และการนำมาเลี้ยงอย่างปลอดภัยทั่วไปก็ทำได้ไม่ง่าย จึงเป็นเรื่องท้าทายที่ใครจะเดินเข้ามาจับเสือได้ง่ายๆ กิตติศัพท์ความดุร้ายและความสามารถในการหลบหลีก และความสามารถในการล่าเหยื่อเป็นเรื่องที่มักเคยได้ยิน ได้ฟังกัน ฉะนั้นการล่าจับเสือจึงไม่ใช่ของง่ายๆ นายพรานคนใดสามารถจับเสือเป็นๆ ได้ย่อมจะถือเป็นความสำเร็จในผลงานที่ยอดเยี่ยมที่สุด ในสมัยราชวงศ์ซ่งถือเป็นเรื่องยากกว่า การล่าเสือเป็นกิจกรรมและถือเป็นการกระทำที่ต้องเคร่งเครียด นายพรานต้องมีความกล้าหาญมาก แต่จากการล่าเสือที่ถือว่ามีอันตรายมากก็ได้พัฒนามาสู่รูปแบบการละเล่นความสนุกบันเทิงใจ บ่อยครั้งที่จัดในรูปเป็นการละครอีกทั้งได้นำไปสู่การต่อสู้เป็นเกมกีฬาขึ้นระหว่างสัตว์และมนุษย์

ความหมายทางสิริมงคลของเสือ

ทั้งๆ ที่เสือจะอยู่ในรูปร่างลักษณะที่เป็นปกติ ไม่มีคุณภาพในเวทมนตร์ลาอาพิศษอะไร แต่การถือปฏิบัติของชาวจีนก็ยิ่งให้ความเคารพต่อเสือ เนื่องจากเสือมีฐานะเป็นราชาแห่งสัตว์ป่าทั้งหลาย มีคุณสมบัติความสามารถมากมาย เสือจึงเป็นสัตว์ที่มีสัญลักษณ์ตามธรรมชาติ มีความหมายถึงผู้ทรงอำนาจราชศักดิ์ มีความสง่าผึ่งผาย และมีท่าทางถ่มทิ้งเหยี่ยวมหาญ เสือยังเป็นสัญลักษณ์ของความกล้าหาญ และความทรงพลังอำนาจทางการทหารอีกด้วย

เรามักจะได้พบเห็นรูปภาพเสือกับจาง เต้า-หลิง (Chang Tao-Ling) บ่อยๆ คือ จาง เต้า – หลิงกับเสือของเขาถือเป็นเครื่องรางที่เป็นกระดาศที่ได้รับความนิยมนับถือกันมาก ใช้ต่อสู้ป้องกันภูติผีสิ่งชั่วร้ายคือ พระสังฆราชาผู้นี้จะจับเสือออกมาปรากฏตัว ในวันที่ 5 เดือน 5 ซึ่งเป็นวันปล่อยผี เป็นวันที่ตรงกับวันเทศกาลเรือมังกรอีกด้วย และบรรพบุรุษลำดับชั้นที่ 8 ของท่านสังฆราชา จาง เต้า – หลิง ก็คือจางเหลียง (Chang Liang) ผู้เป็นอมตะ (เซียน) แห่งลัทธิเต๋า นักยุทธศาสตร์ผู้ช่วยหลิว ปัง (Liu Pang) เริ่มต้นก่อตั้งราชวงศ์ฮั่น

เสือเป็นรูปแบบของความคุเดือครุนแรง ซึ่งทหารทุกคนจะต้องเอาอย่าง ทหารอาจจะสวมใส่เสื้อหนังเสือ และมีรูปภาพหรือสัญลักษณ์ของเสือติดไว้ที่ โล่และอาวุธต่างๆ ดำเนินการอย่างดุร้ายหรือทำให้ดูรุนแรงเพื่อให้ศัตรูตกใจกลัวหนีไป ดังนั้น ผู้ที่ทำการต่อสู้ด้วยพลังอำนาจดังกล่าว ก็ จะได้รับการเรียกขานว่า “นายพลเสือ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเลขที่ไม่สามารถจะทำอันตรายได้ของเสือ คือ เลข 7 ซึ่งเป็นหมายเลขของหยางนิทานที่มีกิตติศัพท์มานานกล่าวว่า เสือมีอายุยืนถึง 1,000 ปี เมื่อมันมีอายุได้ 500 ปี มันก็จะกลายเป็นสีขาว และกลายเป็นเทพเจ้าเสือประจำทิศตะวันตก คือเทพเจ้าเสือขาว มีชื่อว่า “เป่าหู” (Pao Hu) อันเป็นชื่อที่ให้เป็นผู้ปกครองดูแลสวรรค์ส่วนทิศตะวันตก และเป็นชื่อที่ตั้งให้แก่กัณณูหยิน เฉิง-ซิว (Yin Cheng-Hsiu) นายพลแม่ทัพคนสุดท้ายของจักรพรรดิหยิน รูปภาพของเขาสามารถจะพบได้ตามวัดในลัทธิเต๋าทั่วไป

ถ้าแหล่งที่ตั้งหลุมฝังศพเป็นสถานที่มีภูเขาเป็นฉากหลัง และบริเวณด้านหน้ามีลูกเขาเล็กๆ กล่าวกันว่าเป็นฮวงจุ้ยหรือเป็นสุสานที่เรียกว่าวิเศษสุด เพราะมีมังกรเจียวอยู่ทางด้านซ้าย (ตะวันออก) และมีเสือขาวอยู่ทางด้านขวา (ตะวันตก) อันจะส่งผลให้ลูกหลานที่อยู่ข้างหลังจะพลอยมั่งมีศรีสุขและได้รับตำแหน่งเป็นขุนนางชั้นสูงสุด

ไม่ควรให้ทิศเสือขาวอยู่เผชิญหน้ากับประตูบ้าน ในการก่อสร้างบ้านเรือน เพราะถือว่าถ้าไม่มีสิ่งอับมงคลบ้านหลังนั้นก็พบแต่ความหายนะหรือ โชคร้าย นี่เป็นคำกล่าวเรื่องตำแหน่งการวางประตูบ้าน คือ กล่าวกันว่าถ้าประตูบ้านหันไปทิศตะวันออก มังกรจะนำไข่มุกมาให้ขณะที่ประตูบ้านหันไปทิศตะวันตกย่อมหมายถึงว่า เสือคอยจ้องจะจับใครคนใดคนหนึ่งในบ้านกิน

รูปเสวยังใช้เป็นวัตถุเครื่องรางที่มีรูปร่างน่ากลัว คอยขับไล่วิศาจภาพวาดรูปเสือบนผนัง กำแพงและประตูบ้านจะคอยช่วยขับไล่วิญญาณชั่วร้ายหนีไป เล็บเท้าของเสือดือเป็นเครื่องรางที่มีพลังอำนาจ และอัฐิเต้าถ่านที่จัดเตรียมมาจากหนังเสือก็นับว่าเป็นเครื่องรางใช้ป้องกันความเจ็บไข้ได้ดี

เสือดือมีเรื่องเกี่ยวข้องกับสังฆราชาแห่งลัทธิเต๋า จาง เต้า-หลิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ ไฉเสิน (Tsai Shen) เทวดาแห่งทรัพย์สมบัติ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป อย่างไรก็ตาม นิทานพื้นบ้านต่างๆ เกี่ยวกับเสือก็น่าสนใจให้เห็นบุคลิกลักษณะตามธรรมชาติของเสือว่าเป็นสัตว์ดุร้าย แต่บ่อยครั้งก็จะพบว่ามันมีภาพลักษณ์ของสัตว์ที่มีปัญญาหลักแหลมจางลง

บทที่ 3

การออกแบบคาแรคเตอร์

การออกแบบคาแรคเตอร์ คือ การสร้างตัวละคร (ไม่ว่าจะเป็นคน , สัตว์หรือสิ่งของ) ขึ้นมา เพื่อนำไปใช้ในที่ต่างๆ กันไป เช่น บทละคร , อนิเมชัน , เกมส์ หรือเป็น Mascot ของร้านต่างๆ เป็นต้น ปัจจุบันการออกแบบคาแรคเตอร์ เพื่อนำไปใช้ในสื่อต่างๆ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เพราะคาแรคเตอร์ที่ดีจะช่วยทำให้สื่อเหล่านั้นๆ จดจำได้ง่ายและใกล้ชิดกลุ่มเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

การออกแบบคาแรคเตอร์เป็นเสมือนการสร้างคนขึ้นมา 1 คน ดังนั้นการออกแบบคาแรคเตอร์ที่ดีนั้นนอกจากจะมีลักษณะภายนอกแล้ว ทางค่านิสัย , ประวัติ , จุดเด่น , ภูมิหลังของคาแรคเตอร์ว่าจะจะเป็นจะต้องมีเพื่อสร้างความสมจริงให้กับคาแรคเตอร์นั้นๆ เสมือนมีอยู่ในโลกแห่งความจริง สิ่งต่าง ของคาแรคเตอร์จะส่งผลลัพธ์ซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนนิสัยคนจริงๆ เช่น คาแรคเตอร์ตัวนี้มีหน้าตาดูร้าย ตาขวาง หางตาชี้ขึ้นเพราะมีนิสัยที่ดูร้าย ขี้โมโห เอาแต่ใจตัวเอง และที่มีนิสัยเป็นดังนั้นเพราะได้รับการเลี้ยงดูมาแบบตามใจ เป็นต้น ลักษณะการคิดคาแรคเตอร์แบบนี้ จะทำให้คาแรคเตอร์แต่ละตัวมีความสมจริงและมีจุดเด่นเป็นของตัวเองมากขึ้นดังนั้น การออกแบบคาแรคเตอร์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาลักษณะของคนในแง่ต่างๆ เช่น ลักษณะหน้าตาที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัย ลักษณะนิสัยพิเศษต่างๆ ของคนแต่ละประเภท หรือแม้กระทั่ง วันเดือนปีเกิด ราศี กล้วยเลือด ก็มีผลในการออกแบบคาแรคเตอร์เช่นกัน

3.1 ส่วนประกอบของคาแรคเตอร์

คาแรคเตอร์ที่สร้างขึ้นมานั้น จะมีความสมจริงดังมีชีวิตอยู่บนโลกแห่งความจริงได้ จะประกอบด้วย สิ่งต่างๆ คนเรามีทั้งภายในและภายนอก โดยแบ่งออกเป็นส่วนๆ ได้ดังนี้

1. ส่วนที่เนื้อเรื่องกำหนดมาให้

ส่วนนี้เป็นส่วนที่จะมีการทำการ์ตูน,เกมส์หรืออนิเมชันจะเป็นส่วนที่กำหนดคาแรคเตอร์ที่จะต้องสร้างโดยคร่าวๆ ว่า ตอนนี้องค์นี้ต้องการคาแรคเตอร์แบบใดและอีกก็ตัวโดยแบ่งเป็นหัวข้อย่อยดังนี้

1.1 คาแรคเตอร์ต้นแบบที่ถูกกำหนดมาให้ จะเป็นคาแรคเตอร์ที่ถูกกำหนดมาให้ก่อนตั้งแต่แรกแล้วว่าจำเป็นต้องมีลักษณะแบบนี้ มักพบได้กับคาแรคเตอร์ที่เป็นตัวละครหลัก แต่คาแรคเตอร์ที่ถูกกำหนดมานี้จะเป็นแบบคร่าวๆ เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 เนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องมีความสัมพันธ์กับคาแรคเตอร์อย่างลึกซึ้ง เนื้อเรื่องที่คิดจะต้องการคาแรคเตอร์ที่ดี และคาแรคเตอร์ที่ดีก็จะนำพาเนื้อเรื่องไปสู่จุดหมาย ดังนั้น บ่อยครั้งที่การสร้างคาแรคเตอร์ในหลายๆ ส่วนถูกกำหนดจากเนื้อเรื่อง เช่น ถ้าไม่มีคาแรคเตอร์ตัวนี้ หรือ ถ้าคาแรคเตอร์ตัวนี้นิสัยไม่เป็นแบบนี้ เรื่องก็จะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ เป็นต้น

2. ส่วนที่แสดงออกภายนอกของตัวละคร

ส่วนนี้จะหมายถึงลักษณะทั้งหมดที่เห็นได้จากภายนอกของคาแรคเตอร์ โดยลักษณะตรงส่วนนี้ส่วนใหญ่จะได้มาจากลักษณะนิสัยของคาแรคเตอร์ตัวนั้นๆ โดยแบ่งออกดังนี้

2.1 ลักษณะภายนอก หมายถึง รูปร่างหน้าตา ส่วนสูง สัดส่วนและสิ่งต่างๆ ลักษณะหน้าตาจะส่งผลกับหลายๆ สิ่ง เช่น จุดเด่นของตัวละคร หรือความสัมพันธ์ของตัวละครอื่นๆ กับตัวละครตัวนี้ เป็นต้น ยกตัวอย่างเช่น คาแรคเตอร์ตัวนี้เป็นคาแรคเตอร์ผู้หญิงที่หน้าตาดี จึงทำให้มีคาแรคเตอร์อื่นมาสนใจมากมาย และหนึ่งในนั้นก็เป็นตัวเอกด้วย และคาแรคเตอร์สองตัวนี้ก็ได้อัปเดตกันเพราะเหตุนี้ เนื้อเรื่องจึงจะดำเนินต่อไป เป็นต้น

2.2 จุดเด่นของคาแรคเตอร์ หมายถึง ลักษณะพิเศษที่มีเฉพาะคาแรคเตอร์ตัวนั้นๆ เท่านั้น เป็นสิ่งที่บ่งชี้ความเป็นเฉพาะตัวของคาแรคเตอร์ นอกจากนี้ยังทำให้คาแรคเตอร์ตัวนั้นๆ เป็นที่จดจำได้ง่าย และยังส่งผลกับความสัมพันธ์ต่อตัวละครอื่น และต่อเนื้อเรื่องอีกด้วย จุดเด่นนี้รวมไปถึงลักษณะการพูดและกริยาท่าทางด้วย

2.3 การแต่งกายของคาแรคเตอร์ ในที่นี้รวมไปถึงทรงผมด้วย ลักษณะตรงส่วนนี้จะยึดจากลักษณะนิสัยของตัวละครนั้นๆ เป็นหลักแต่สำหรับคาแรคเตอร์บางตัวที่เครื่องแต่งกายเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตรงส่วนนี้ก็ขึ้นอยู่กับนิสัยเช่นกัน เช่นว่า คาแรคเตอร์ตัวนี้อาจมีนิสัยที่ชอบตามแฟชั่นเสื้อผ้าจึงเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตามยุคสมัย เป็นต้น

3. ส่วนที่อยู่ภายในคาแรคเตอร์

เป็นส่วนที่คนดูจะรับรู้ได้เมื่อได้ศึกษาจากประวัติของคาแรคเตอร์หรือได้รู้จักกับคาแรคเตอร์ไปจนถึงจุดๆ หนึ่งแล้ว เป็นส่วนพื้นฐานที่ส่งผลต่อลักษณะภายนอกหลายๆ อย่างของคาแรคเตอร์นั้นๆ แบ่งออกเป็นย่อยๆ ได้ดังนี้

3.1 ลักษณะนิสัย หมายถึงลักษณะนิสัยโดยละเอียดของคาแรคเตอร์ ว่าเป็นคาแรคเตอร์ที่มีนิสัยอย่างไร ลักษณะนิสัยเป็นส่วนที่สำคัญมากของคาแรคเตอร์ เป็นสิ่งที่กำหนดหลายสิ่งหลายอย่างของคาแรคเตอร์เพราะลักษณะการแสดงออกส่วนใหญ่ของคนเรานั้นขึ้นอยู่กับนิสัยทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และลักษณะนิสัยนี้จะ ได้ผลกระทบมาจากประวัติส่วนตัว พัฒนาการและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น อีกที่หนึ่ง

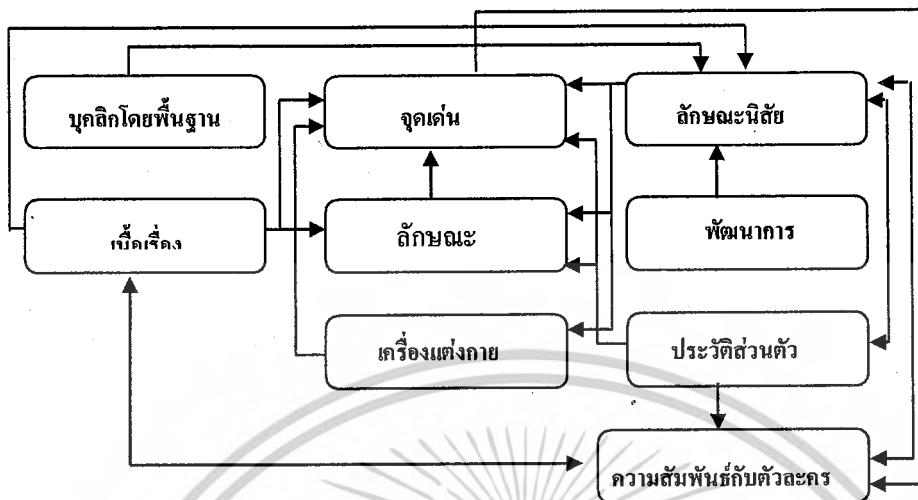
3.2 พัฒนาการ หมายถึง สิ่งที่มาเรคเตอร์นั้นๆ ได้พบเจอมาระหว่างการใช้ชีวิตก่อนที่จะ เป็นคาเรคเตอร์ที่สมบูรณ์ที่ได้เห็น พัฒนาการเป็นส่วนหนึ่งของรากฐานที่จะเป็นลักษณะนิสัย ของตัวละคร และเป็นจุดเปลี่ยนที่จะทำให้คาเรคเตอร์บางตัวมีลักษณะนิสัยที่ไม่ตรงกับหน้าตา หรือประวัติส่วนตัว เป็นต้น

3.3 ประวัติส่วนตัว หมายถึง สิ่งที่เกิดตัวคาเรคเตอร์ตัวนั้นๆ มาตั้งแต่กำเนิด ได้แก่ วัน เกิด ราศี กรุ๊ปเลือด บิดามารดา และตระกูล เป็นต้น ประวัติส่วนตัวส่งผลแก่ลักษณะนิสัยและ ลักษณะภายนอกในบางส่วน คล้ายๆ กับส่วนของการดูดวง เช่น คนที่เกิดในวันนี้ ราศีนี้ มักจะมี นิสัยเช่นนี้ เป็นต้น แต่ลักษณะนิสัยตรงส่วนนี้ก็จะถูกเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการและ ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่นอีก

3.4 ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ของคาเรคเตอร์ตัวนี้ และคาเรคเตอร์ตัวอื่น ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์นี้จะส่งผลให้เกิดเนื้อเรื่อง (แต่บางครั้งเนื้อเรื่องก็ บังคับให้เกิดความสัมพันธ์) และลักษณะนิสัยบางอย่างของตัวคาเรคเตอร์ และความสัมพันธ์กับตัว ละครอื่นจะเกิดขึ้นได้ก็มาจากปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น ลักษณะภายนอก จุดเด่น ลักษณะนิสัย เนื้อเรื่อง เป็นต้น

ขั้นตอนในการสร้างคาเรคเตอร์

การสร้างคาเรคเตอร์ควรคำนึงถึงหลายสิ่งหลายอย่างพร้อมๆ กันเพราะแต่ละส่วนของ คาเรคเตอร์ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นมีความสัมพันธ์กันอยู่อย่างสลับซับซ้อนการกำหนดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมส่งผลกระทบต่ออีกสิ่งหนึ่ง ได้สามารถดูความสัมพันธ์ได้จากตารางการสร้างคาเรคเตอร์ดังต่อ ไปนี้

จากตารางสามารถสรุปขั้นตอนการสร้างคาแรคเตอร์ได้ดังนี้ (ขั้นตอนการสร้างคาแรคเตอร์นี้สามารถเปลี่ยนแปลงลำดับของการสร้างได้ตามความเหมาะสม)

1. วิเคราะห์ลักษณะโดยรวมของคาแรคเตอร์ที่ต้องการ
2. สร้างลักษณะนิสัยส่วนตัวอย่างคร่าวๆ
3. สร้างประวัติส่วนตัว โดยยึดจากลักษณะนิสัยเป็นหลัก ในกรณีนี้อาจดูได้จาก ราศีวันเกิด หรือกรู๊ปเลือดให้ตรงกับนิสัย หรือถ้าไม่ตรง อาจต้องใส่สาเหตุที่นิสัยเปลี่ยนไปในช่วงของพัฒนาการ
4. สร้างลักษณะนิสัยโดยละเอียดและจุดเด่น หลังจากที่ได้ประวัติส่วนตัวมาแล้ว จำเป็นต้องวิเคราะห์ประวัติส่วนตัวให้ละเอียดอีกทีหนึ่ง เพื่อดึงเอานิสัยส่วนอื่นๆ และจุดเด่นออกมา
5. สร้างลักษณะภายนอก คือ หน้าตาและรูปร่าง โดยจะยึดจากลักษณะนิสัย เพราะปกติแล้ว หน้าตา ท่าทาง และแววตา จะสะท้อนถึงจิตใจของคน ถ้าลักษณะหน้าตาและรูปร่างไม่ตรงกับนิสัย ในจุดนี้อาจใส่สาเหตุเข้าไปในส่วนของพัฒนาการได้
6. ลักษณะการแต่งกายและทรงผม ในส่วนนี้จะยึดจากลักษณะนิสัยเป็นหลัก แต่ก็จะได้รับผลกระทบจากเนื้อเรื่องในด้านของยุคสมัยแต่ถ้าลักษณะนิสัยไม่เหมือนกัน ต่อให้แต่งชุดเดียวกัน ลักษณะการแต่งก็จะออกมาไม่เหมือนกัน
7. สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ตรงนี้มักยึดจากนิสัยและราศีส่วนหนึ่ง และส่วนหนึ่งมาจากสถานการณ์และเนื้อเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การออกแบบ Interactive Multimedia

4.1 ประวัติของ Interactive Multimedia

Interactive Multimedia เริ่มต้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2534 พร้อมๆ กับการใช้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ 3.0 เป็นระบบปฏิบัติการที่ใช้สำหรับเครื่องพีซี (PC : Personal Computer) คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล และเป็นระบบปฏิบัติการที่เรียกว่า กราฟิกยูซเซอร์อินเทอร์เฟซ (Graphic User Interface) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า GUI ซึ่งสำหรับ GUI นั้นเป็นอินเทอร์เฟซ ที่สามารถแสดงได้ทั้งข้อความ (Text) และกราฟิก (Graphic) ซึ่งง่ายต่อการใช้งานต่อมาในราวๆ ต้นปี พ.ศ. 2535 บริษัทไมโครซอฟท์ได้พัฒนาโปรแกรมมัลติมีเดียเวอร์ชัน 1.0 ที่ใช้ร่วมกับระบบปฏิบัติการวินโดวส์ 3.0 ซึ่งทำให้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์มีศักยภาพเพิ่มขึ้นในด้านของภาพและเสียง เป็นจุดเริ่มต้นของมาตรฐานมัลติมีเดียที่เรียกว่า มาตรฐานเอ็มพีซี (MPC : Multimedia Personal Computer) ซึ่งมาตรฐานนี้จะป็นสิ่งกำหนดระบบพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับมัลติมีเดียที่เล่นบนระบบปฏิบัติการการวินโดวส์

การเริ่มนำเอาวินโดวส์ 3.1 เข้ามาแทนวินโดวส์ 3.0 เมื่อประมาณต้นเดือนมีนาคม พ.ศ. 2536 ทำให้การใช้มัลติมีเดียกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเฉพาะมีศักยภาพในการเล่นไฟล์เสียง (Wave) ไฟล์มิดิ (Midi) ไฟล์ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และภาพยนตร์จากแผ่นซีดีรอม (CD-ROM) จนกลายเป็นจุดเริ่มต้นของมัลติมีเดียที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์พีซีจนถึงปัจจุบัน

4.2 ความหมายของ Multimedia

คำว่า มัลติมีเดีย มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

มัลติมีเดีย คือ ระบบสื่อสารข้อมูลข่าวสารหลายชนิด โดยผ่านสื่อทางคอมพิวเตอร์ซึ่งประกอบด้วย ข้อความ ฐานข้อมูล ตัวเลข กราฟิก ภาพเสียงและ วีดิทัศน์ (Jeffcoate. 1995)

มัลติมีเดีย คือ การใช้คอมพิวเตอร์สื่อความหมายโดยมากผสมผสานสื่อหลายชนิด เช่น ข้อความ กราฟ ภาพศิลป์ (Graphic Art) เสียง ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และวีดิทัศน์ เป็นต้น (vaughan. 1993)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 คำจำกัดความของ Interactive Multimedia

Interactive Multimedia ความหมายของคำๆ นี้ไม่ใช่เพียงแค่ Game Computer หรือสื่อการสอนใน CD-ROM อย่างที่คนทั่วไป เข้าใจกัน ความหมายที่แท้จริงของ Interactive Multimedia คือ สื่อที่บรรจุไว้ด้วยกลุ่มข้อมูลของข้อความ (Text), รูปภาพ (Picture), ภาพเคลื่อนไหว (Animation), เสียง (Sound), ดนตรี (Music) ซึ่งถูกจัดเตรียมไว้เป็นลำดับขั้น สำหรับได้ต่อการตัดสินใจ หรือตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้เสมือนเป็นการสร้างกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน และได้รับความบันเทิงเพลิดเพลินมากกว่าการรับสารจากสื่อ (Media) ที่เป็นผู้ถ่ายทอดเพียงฝ่ายเดียวไม่มีการตอบสนอง หรือโต้ตอบใดๆ กับผู้รับสาร (One way communication)

หากลองมาพิจารณาถึงสื่อต่างๆ ที่ประยุกต์ตัวเองเข้าสู่ระบบจัดเก็บข้อมูลหรือจัดส่งข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ (ซึ่งเป็นการสื่อสารระบบใกล้เคียงกันมากกับ Two way communication) อันเป็นไปตามกระบวนการ ของกระแสเทคโนโลยีข่าวสารสารสนเทศ ซึ่งได้เป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตประจำวันของเราทุกคนอยู่ทุกวันนี้ จะพบว่าวัฒนธรรมการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นใหม่เหล่านี้ ไม่ได้เกิดขึ้นจากความเจริญก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็น เครื่องตอบรับโทรศัพท์, Video – Game, Interactive cable TV, INTERNET ตลอดจน Software ต่างๆ อาศัยแนวความคิดในทำนองเดียวกันกับ Interactive เป็นรากในการพัฒนาด้วยกันทั้งสิ้น

4.4 องค์ประกอบของ Interaction Multimedia

มัลติมีเดียที่สมบูรณ์ควรจะต้องประกอบด้วยสื่อมากกว่า 2 สื่อตามองค์ประกอบหลายอย่าง ทั้งตัวอักษรภาพนิ่ง เสียง ภาพเคลื่อนไหว การเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ และวิดิทัศน์ โดยที่องค์ประกอบเหล่านี้มีความสำคัญต่อการออกแบบ ดังนี้

4.4.1 ตัวอักษร (Text)

ตัวอักษรถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนโปรแกรมมัลติมีเดีย โปรแกรมประยุกต์โดยมากมีตัวอักษรให้ผู้เขียนเลือกได้หลายๆ แบบ และสามารถที่จะเลือกสีของตัวอักษรได้นอกจากนั้นยังสามารถกำหนดขนาดของตัวอักษรได้ตามต้องการ การโต้ตอบกับผู้ใช้ก็ยังสามารถใช้ตัวอักษร รวมถึงการใช้ตัวอักษรในการเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ได้ เช่น การคลิกไปที่ตัวอักษรเพื่อเชื่อมโยงไปนำเสนอ เสียง ภาพกราฟิกหรือเล่นวิดิทัศน์ เป็นต้น นอกจากนี้ตัวอักษรยังสามารถนำมาจัดเป็นลักษณะของเมนู (Menus) เพื่อให้ผู้ใช้เลือกข้อมูลที่จะศึกษาได้ โดยคลิกไปที่บริเวณกรอบสี่เหลี่ยมของมัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 ภาพนิ่ง (Still Images)

ภาพนิ่งเป็นภาพกราฟิกที่ไม่มีการเคลื่อนไหว เช่น ภาพถ่าย หรือภาพวาด เป็นต้น ภาพนิ่งมีบทบาทสำคัญต่อมัลติมีเดียมาก ทั้งนี้เนื่องจากภาพจะให้ผลในเชิงของการเรียนรู้ด้วยการมองเห็นไม่ว่าดูโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่มีภาพเป็นองค์ประกอบเสมอ ดังกล่าวที่ว่า “ภาพหนึ่งภาพมีคุณค่ามากกว่าคำพันคำ” ดังนั้นภาพนิ่งจึงมีบทบาทมากในการออกแบบมัลติมีเดียที่มีตัวอักษรและภาพนิ่งเป็นแบบ GUT (Graphic User interface) ภาพนิ่งสามารถผลิตได้หลายวิธี อย่างเช่น การวาดภาพ (Drawing) การสแกนภาพ (scanning) เป็นต้น ซึ่งภาพนิ่งสำหรับโปรแกรมมัลติมีเดียมีอยู่ 2 ประเภทคือ

4.4.2.1 ภาพ Bitmap คือ ไฟล์ภาพที่ประกอบจากการนำจุดที่มีสีต่างๆที่เกิดจากการผสมของสีสามสีเข้าด้วยกัน ได้แก่ สีแดง สีเขียว และสีน้ำเงิน (RGB) ภาพที่ใช้ในบางภาพอาจจะมีเพียง 256 สี (8bit) หรือ 65,256 (16bit) หรืออาจจะมีถึง 6 ล้านสี (24bit, 32bit) ก็ได้ แต่เมื่อย่อ หรือขยายจะทำให้คุณภาพของภาพนั้นๆลดลง

4.4.2.2 ภาพ Vector คือ ไฟล์ภาพที่เกิดจากการวาดโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยข้อมูลของการวาดนั้นจะถูกจัดเก็บไว้ในไฟล์และเมื่อทำการเรียกไฟล์นั้นขึ้นมาแสดง คอมพิวเตอร์จะทำการวาดภาพนั้นๆทุกครั้งที่มีการเรียกขึ้นมา ดังนั้นภาพ Vector แม้จะมีขนาดที่เล็กกว่าภาพ Bitmap กลับแสดงผลได้ชัดกว่า แต่สามารถย่อขนาดได้ก็เยี่ยมโดยไม่เสียคุณภาพ

4.4.3 ภาพเคลื่อนไหว (animation)

ภาพเคลื่อนไหวคือการแสดงภาพตามลำดับที่กำหนด ซึ่งภาพที่ใช้ในการสร้างภาพเคลื่อนไหวนั้นอาจจะเป็นได้ทั้งภาพแบบ Bitmap หรือภาพแบบ Vector ก็ได้ การแสดงภาพเคลื่อนไหวชนิดนี้สามารถแบ่งได้ 2 ชนิดคือ Cast-Based และ Frame-Based

4.4.3.1 Cast-Based หรือโดยมากจะรู้จักในนาม Object Animation คือการกำหนดการเคลื่อนไหวของ Object ต่างๆ โดย Object ต่างๆจะมีลักษณะของตัวเอง เช่น ขนาด สี รูปทรง และความเร็ว การทำให้ Object นั้นๆเคลื่อนไหวได้สามารถทำได้โดยการเขียน Script หรือกำหนด Path ให้กับ Object

4.4.3.2 Frame-Based คือการแสดงภาพนิ่งต่อกันอย่างรวดเร็ว ทำให้เราเห็นภาพนิ่งเหล่านั้นเป็นภาพเคลื่อนไหวได้ ภาพเคลื่อนไหวแบบ Frame-Based นี้จะมีการทำงานคล้ายกับ Video

ตัวอย่างที่เห็นชัดที่สุดคือ ภาพการ์ตูนอนิเมชัน ซึ่งเกิดจากการวาดภาพทีละภาพ โดยให้ภาพแต่ละภาพมีความต่อเนื่องกัน จากนั้นนำภาพมาแสดงให้ต่อเนื่องด้วยความเร็วสูง (โดยมากจะเป็น 15 ภาพต่อวินาที) ทำให้เราเห็นตัวการ์ตูนนั้นๆเคลื่อนไหวได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.4 ภาพวิดีโอ (Video)

เกิดจากการนำภาพวิดีโอที่ถ่ายด้วยกล้องถ่ายวิดีโอ หรือถ่ายด้วยกล้องถ่ายภาพยนตร์ และนำภาพวิดีโอเหล่านั้นมาบันทึกให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์ในคอมพิวเตอร์ โดยใช้ Hardware พิเศษที่เรียกว่า Video Capture Board ในการจับภาพวิดีโอมาเป็นไฟล์

ปัจจุบันไฟล์ภาพวิดีโอมีอยู่หลายชนิดไม่ว่าจะเป็น AVI, Mov, Mpeg หรือจะเป็นภาพวิดีโอที่ใช้งานบน Internet เช่น Real Video หรือไฟล์จากกล้องโทรทัศน์มือถือเช่น 3gp เป็นต้น ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายๆกันต่างกันที่คุณภาพของภาพ ความต่อเนื่องของภาพ และขนาดของไฟล์ภาพ ซึ่งจะมีขนาดที่ใหญ่เล็กต่างกันไป

4.4.5 เสียง (sound)

เสียงในมัลติมีเดียจะจัดเก็บอยู่ในรูปแบบของข้อมูลดิจิทัล และสามารถเล่นซ้ำ (Replay) ได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์พีซี การใช้เสียงในมัลติมีเดียก็นำเสนอข้อมูล หรือสร้างให้น่าสนใจยิ่งขึ้น เช่น เสียงน้ำไหล เสียงหัวใจเต้น เป็นต้น เสียงสามารถใช้เสริมตัวอักษร หรือนำเสนอวัตถุที่ปรากฏบนจอภาพได้เป็นอย่างดี เสียงที่เข้าร่วมกับ โปรแกรมประยุกต์สามารถบันทึกเป็นข้อมูลแบบดิจิทัลจากไมโครโฟน แผ่นซีดี (CD-ROM Audio Disc) เทปเสียง วิทยุ เป็นต้น

4.5 ขั้นตอนในการสร้าง Multimedia

4.5.1 จัดเตรียมข้อมูล (Data Analysis)

สิ่งที่สำคัญที่สุดของการสร้าง Multimedia ก็คือ ส่วนของเนื้อหา ไม่ว่าโปรแกรมสามารถสร้างภาพลักษณะของชิ้นงานได้สวยแค่ไหน มีเทคนิคที่ซับซ้อน ก็ไม่สามารถผลิตงาน Multimedia ที่คือออกมาได้ ถ้าเนื้อหาไม่ดีดังนั้นในขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งการจัดเตรียมข้อมูลก็มีดังนี้

- 4.5.1.1 วิเคราะห์หัวข้อที่จะทำ ตีความหมายให้ถูกต้อง เลือกเฉพาะสิ่งที่น่าสนใจ
- 4.5.1.2 แหล่งที่มาของข้อมูลต้องเป็นแหล่งที่เชื่อถือได้ และเป็นข้อมูลที่ค่อนข้างใหม่
- 4.5.1.3 พยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- 4.5.1.4 วิเคราะห์ และปรับแต่งข้อมูล เมื่อหาข้อมูลมาแล้วก็ถึงขั้นตอนที่ยากที่สุดนั่นก็คือ การวิเคราะห์ข้อมูลที่หามาได้ ต้องจับประเด็นให้ถูก จากนั้นเขียนเป็นเรียงความและแยกหัวข้อไว้เพื่อทำ Storyboard

4.5.2 จัดทำ Storyboard

เป็นแบบร่างของโครงการทั้งหมดที่จะประมวลออกมาเพื่อที่จะดูความต่อเนื่องของเนื้อหา และภาพ รวมทั้งทิศทางของศิลปะ (Art Direction) และเพื่อเตรียมงานในขั้นต่อไปด้วย

4.5.3 Graphic และเสียงบรรยาย

เมื่อ Storyboard เสร็จแล้วก็จัดการเตรียมภาพมา ทั้งถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายวิดีโอ หรือหาจาก หนังสือต่างๆ เมื่อได้ภาพเหล่านั้นแล้วก็จัดการกับภาพให้เรียบร้อย ซึ่งอาจตกแต่งโดยใช้โปรแกรม ตกแต่งภาพเช่น Photoshop ในการตกแต่งภาพนิ่ง ใช้ Premiere ในการตัดต่อภาพวิดีโอ เป็นต้น หรือเราอาจจะสร้างภาพเหล่านั้นขึ้นมาเอง ซึ่งก็มีอยู่หลายวิธี ไม่ว่าจะวาดขึ้นมาแล้วนำภาพนั้นไป Scan เข้าคอมพิวเตอร์ หรือจะใช้โปรแกรมที่ใช้สำหรับวาดภาพโดยเฉพาะ เช่น Painter, Illustrator ในการวาด หรือจะใช้โปรแกรมที่ใช้สร้างภาพ 3 มิติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น 3ds Studio Max หรือ Maya ก็ตามแต่ถนัด ในส่วนของเสียงบรรยาย (ถ้ามี) นั้นก็ใช้ Sound Recorder ที่ แถมมากับ Window หรือจะใช้โปรแกรมอัดและตกแต่งเสียงเช่น sound Forge ก็ได้

4.5.4 เขียนโปรแกรม (Programming)

เมื่อจัดเตรียมภาพและส่วนประกอบต่างๆ เสร็จแล้ว ก็เอาส่วนต่างๆ เหล่านั้นมาประกอบ เข้าด้วยกันให้เป็นชิ้นงานเดียวกัน โดยใช้โปรแกรม เช่น Macromedia Flash, Director, Authorware เป็นต้นซึ่งก็แล้วแต่ความถนัดของผู้ผลิตงาน ตามความเหมาะสมของงาน และเวลาที่จะใช้ในการทำงาน แต่โปรแกรมก็ได้รับความนิยมในการสร้างสื่อ Interactive Multimedia ก็คือ โปรแกรม Macromedia Flash เพราะว่า เป็นโปรแกรมที่ใช้ง่ายมีลูกเล่นต่างๆ ที่น่าสนใจ

บทที่ 5

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

5.1 เรื่อง “สามก๊ก”

จากการที่ได้อ่าน “สามก๊ก” แล้วในตอนแรกๆ รู้สึกมีความสับสนวุ่นวายกับการที่ได้พบเจอตัวละครมากมายหลายตา แต่หลังจากอ่านไปได้สักพักก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตการแสดงออกของบุคคลต่างๆ ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยบุคลิกและลักษณะตามแต่นิสัยของตัวละครที่ได้ถูกกำหนด เป็นการเรียนอ่านคนไปด้วยในตัว และยังมีข้อคิดและจุดพลิกแพลงต่างๆ อีกมากมายให้ผู้อ่านได้ขบคิด

ในเรื่องเป็นเรื่องราวของผู้คนในยุคสมัยอื่น ซึ่งชาวจีนถือว่าเป็นยุคที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคนกระทั่งนำมาเรียกแทนตัวว่าชาวฮั่น ซึ่งเป็นเรื่องราวในยุคที่ย้อนกลับไประวม 1,000 กว่าปี บอกเล่าถึงเรื่องราววิถีชีวิต ความนึกคิด และวิถีของผู้คนในสมัยนั้นได้อย่างดี และไม่น่าเบื่อ

5.2 ตัวละคร

ตัวละครแต่ละตัวของเรื่อง “สามก๊ก” มีความหลากหลายในเรื่องของบุคลิกและลักษณะนิสัย ที่มีมิติทั้งด้านดีและด้านที่เลวร้าย แสดงถึงความมีชีวิตของตัวละคร นอกจากนี้รูปลักษณ์ของตัวละครโดยภาพรวมแล้วปกติเหมือนมนุษย์ทั่วไป หากแต่มีบางส่วนที่ถูกแต่งเสริมเติมแต่งเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวละครโดยเปรียบเทียบเป็นสัญลักษณ์จากสิ่งต่างๆ ที่ผู้คนรู้จักกันเป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถจินตนาการถึงบุคคลนั้นๆ ได้โดยง่าย ซึ่งตัวละครต่างๆ มีดังนี้

การออกแบบตัวละคร

ตัวละครที่มีความมุ่งมั่น

- มีภาพเป็นคนที่ทำงานหนัก
- ความมุ่งมั่นดูได้จากคิ้ว ซึ่งจะต้องเข้ม และหางคิ้วต้องชี้ขึ้น
- ปากต้องเข้มแน่น เป็นรูปตัว V คว่า
- ในกรณีที่เป็นผู้หญิง อาจต้องไว้ผมสั้น เพื่อจะได้ผูกเป็นมวยผมได้

ตัวละครเทพๆ

- ตัวละครเทพๆอาจมีลักษณะแตกต่างกัน เช่น อาจเป็นแนวแบบพวกคิลปิน แบบพวกใจเหี้ยมดู บอบบาง และดูเรียบริ่อย
- คิ้วบางๆช่วยทำให้ตัวละครมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นและยังให้ความรู้ลึกบอบบางด้วย
- ตาคม ขาว ทำให้แลดูสวย
- สันจมูก โอง สะท้อนให้เห็นถึงความภูมิใจในตัวเองสูง
- เอวบางร่างน้อย
- ผมมีสัดส่วนอยู่ในระดับ 3-7

ตัวละครเซอร์ๆ

- ตัวละครเซอร์ๆ นี้จะมีภาพพจน์ความเป็นผู้ชายมาก ซึ่งจะตรงข้ามกับผู้ที่มึลักษณะฉลาดและ สงบเรียบริ่อย ตัวละครแบบนี้ไม่สนใจเรื่องรูปร่างภายนอกหรือเรื่องจิบๆจ้อๆ
- ตัวละครแบบนี้จะมีรูปร่างใหญ่ ดังนั้นขากรรไกรล่างจะดูหนา
- ปากที่ใหญ่จะทำให้ดูเท่ โดยไม่ต้องไปสนใจเรื่องรายละเอียดปลีกย่อยเลย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ปากที่เล็กกว่าจะดูเป็นผู้หญิงมากกว่า
- คนลักษณะนี้จะไม่ใส่ใจเรื่องทางผมด้วยดังนั้น จึงสามารถทำทรงผมให้แปลกแตกต่างจากคนทั่วไปได้เต็มที่

ตัวละครที่ดูสดใส แล่วล่ล่อง

- ตัวละครลักษณะนี้มักไว้ผมสั้น หรือมีผมดำที่เกล้าไว้ ซึ่งเหมาะสมกับบุคลิก
- ตาควรเบิกกว้าง
- สัดส่วนของใบหน้าควรใกล้เคียงกับของเด็ก
- ถ้าจมูกเล็กลงสัณนิค ก็จะทำให้ดูสดใสน่ารัก
- ควรให้ตัวละครแสดงสีหน้าท่าทางให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- ใช้ริบบิ้นเป็นเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครที่ดูสุขภาพ

- ยิ้มอยู่เสมอ
- ถ้าคิ้วทั้งสองข้างชิดกัน ก็จะดูน่าประทับใจมาก แต่ถ้าห่างกัน ก็จะดูหุนนวล
- ตาที่ปรือจะช่วยให้แลดูสุขภาพ
- ผมยาวสื่อถึงความสุขและความฉลาด
- ใบหน้ากลมก็บ่งบอกถึงความสุขุมเช่นกัน

ตัวละครที่อ่อนแอ

- ตัวละครกลุ่มนี้จะดูละเอียดอ่อนมากกว่าจะดูสวย
- เมื่อความสุขของคนที่มีสุขภาพดูแตกต่างกัน ก็จะกลายเป็นคนอ่อนแอไป
- โดยไม่ต้องให้พูดอะไร เพียงแค่ยิ้มเฉยๆก็อ่านสีหน้าออกแล้วว่า ตัวละครกลุ่มนี้กำลังมีปัญหาหรือขาดความมั่นใจ
- ลักษณะของคนที่บ่งบอกถึงการมีปัญหา หรือ การขาดความเชื่อมั่นได้คิ้ว แม้จะมองไม่เห็นหน้า

คนมุ่งมั่น และเห็นแก่ตัว

- คนกลุ่มนี้จะดูมีความมุ่งมั่นสูง หยิ่งในตัวเองเหมือนกับหญิงสาวที่ถูกเลี้ยงมาแบบตามใจจนเสียเด็ก
- หางตาจะยกสูงขึ้นเหมือนตาจิ้งจอก ซึ่งวาดค่อนข้างง่าย
- พวกที่เป็นเจ้าหญิงควรมีทรงผมเป็นลอนๆ
- การจะวาดหญิงที่กระฉับกระเฉงให้ดูแตกต่างจากองค์หญิงที่ถูกตามใจจนเสียเด็กจะต้องเพิ่มผิวที่คล้ำแดดเข้าไป

คนชั่วร้าย

- ตาจะเป็นรูปสามเหลี่ยม และพื้นที่ส่วนใหญ่ในดวงตาจะเป็นสีขาว ตาแบบจิ้งจอกจะบ่งบอกถึงความเจ้าเล่ห์ได้
- ศรีษะล้าน และหรือใบหน้าที่ปราศจากคิ้ว จะช่วยให้ดูร้ายกาจน่ากลัว

อ้างอิงจากศึกเช็กเพ็ก

ผังวิเคราะห์ตัวละคร I จ๊กก๊ก

<p>NAME : เล่าปี่ (จ๊กก๊ก)</p> <p>AGE : 46</p> <p>ตำแหน่ง : เจ้าก๊ก</p> <p>ลักษณะเด่น : ผิวขาว, แขนงยา, ขายาว, หน้าตา น่าเชื่อถือ</p> <p>นิสัย : รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี, อ่านหนังสือ ไม่ออก</p> <p>special : อันมีเชื้อพระวงศ์ ไม่มีฝีมือในการรบ</p> <p>ส่วนสูง : 180 ซม.</p>	<p>NAME : ขงเบ้ง (จ๊กก๊ก)</p> <p>AGE : 27</p> <p>ตำแหน่ง : กุนซือ</p> <p>ลักษณะเด่น : รูปร่าง, ชุดทอปักกรายนก กระเรียน, ถือพัด</p> <p>นิสัย : หลักแหลม, แสบคา, ฝึปากเก่งวิชาการ</p> <p>special : ฉายา สกหลง มังกรหลับ</p> <p>ส่วนสูง : รูปร่างสง่าผ่าเผย</p>
<p>NAME : กวนอู</p> <p>ตำแหน่ง : ขุนพล</p> <p>ลักษณะเด่น : หน้าแดงดังพุทธรักษา, ตาเรียวคั่ง หงษ์, หนวดยาว 46.8 ซม.</p> <p>นิสัย : อาจหาญ, ทนงตนฝีมือแก่กล้า, ซื่อสัตย์, มีความรู้</p> <p>special : ใช้ง้าวนิลนาคะ หน้า 82 ซั่ง</p> <p>ส่วนสูง : 210.6 ซม.</p>	<p>NAME : เตียวหุย</p> <p>ตำแหน่ง : ขุนพล</p> <p>ลักษณะเด่น : ตาโตตั้งเสื่อ เกราดังพยัค เฉียงตะ โคนคั่งฟ้าผ่า</p> <p>นิสัย : เลือดร้อน, หยาบคาย, ชอบระบาย อารมณ์กับลูกน้อง</p> <p>special : มีฝีมือในการวาดภาพ</p> <p>ส่วนสูง : สูงกว่าเล่าปี่เตี้ยกว่ากวนอู</p>
<p>NAME : จูลง (จ๊กก๊ก)</p> <p>AGE : 40</p> <p>ลักษณะเด่น : ตากลมโต, หน้าตาทมจจด อัศวินเกราะขาว, คิ้วเข้ม, คาง 2 ลูก</p> <p>นิสัย : รักความยุติธรรม อดทน ใจกว้าง</p> <p>special : ฉายา สุภาพบุรุษแห่งเสียงซาน</p> <p>ส่วนสูง : รูปร่างสูงใหญ่ 8 เซี่ยะ 187.2 ซม.</p>	<p>NAME : บังทอง</p> <p>AGE : 29</p> <p>ตำแหน่ง : กุนซือ</p> <p>ลักษณะเด่น : อ้วนดำ, จี๋เห่, ฟันเหยิน, จี๋เห่ล่า</p> <p>นิสัย : ฉลาดหลักแหลม, ชอบยกยอผู้อื่น</p> <p>special : ฉายา สองชู หงษ์อ่อน เพื่อนของ สุมาเต็กโ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ้างอิงจากศึกเช็กเพ็ก

ฝั่งวิเคราะห์ตัวละคร II ง่อ๊ก

NAME : ชุนกวน (ง่อ๊ก)

AGE : 26

ตำแหน่ง : เจ้าเมือง (ง่อ๊ก)

ลักษณะเด่น : ผมแดง, ตาเขียวตั้งหยก ทำทาง
ตั้งพยัคฆ์นิสัย : อาจหาญแกล้วกล้า, เจ้าชู้, เล่นกะเสื่อได้
โดยไม่กลัว ชอบล่าเสื่อspecial : เก่งด้านสงครามไม่เท่าซุนเซ็กแต่ด้าน
การปกครองนั้นเหนือกว่า

ส่วนสูง : รูปร่างสูงใหญ่

NAME : จิวอี้ (ง่อ๊ก)

AGE : 34

ตำแหน่ง : แม่ทัพเรือ

ลักษณะเด่น : ปากแดง, รูปร่าง

นิสัย : สุขุม, รอบคอบ, ใจคอกว้างขวาง

special : ฉายาจิ๋วหนุ่มรูปร่างงาม, เก่งทั้งบุนและบู๊,
เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะดนตรี

ส่วนสูง : รูปร่างดี

NAME : อูยกาย

AGE : 63

ตำแหน่ง : ชุนพล

ลักษณะเด่น : เกราะขาว

นิสัย : อหิวาสัยดี

special : มาจากตระกูลยาถอน รับใช้มา 3 รุ่น

ส่วนสูง : ไม่สามารถระบุได้

NAME : โดซก

AGE : 36

ตำแหน่ง : กุนซือ, ทูตเจรจากับฝั่งเล่าปี่

ลักษณะเด่น : รูปร่าง

นิสัย : ใจกว้างขวาง, ใจดี, ชอบให้ทาน,

ฉลาดหลักแหลมแนวคิดสายพิราบ,

ใช้ชีวิตเรียบง่าย, ตรงไปตรงมา

special : มีฝีมือในการจีบผู้หญิง, บ้านรวย

นักการทูตที่เก่งกาจ

NAME : ใต้เถียว - เลี้ยวเถียว

AGE : อ่อนกว่า

ตำแหน่ง : เมีย

ลักษณะเด่น : สายงาม

special : เหนือมีเขียนสีได้มี 2 เกี้ยว

สาวได้สวยอยู่แล้ว

NAME : เทียเกา Cheng Pu

AGE : ชุนพล 54

ตำแหน่ง : แม่ทัพใหญ่ฝ่ายซ้าย

ลักษณะเด่น : ฉลาดหลักแหลม เชี่ยวชาญการ
ใช้หอก

นิสัย : ใจดี, นิยมคบบัณฑิต

special : คนทั่วไปเรียกว่าใต้เท้าเตีย,

ใช้หอกเก่งรับใช้มา 3 รุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ้างอิงจากศึกเช็กเพ็ก

ผังวิเคราะห์ตัวละครIII วุยก๊ก

<p>NAME : โจโจ (วุยก๊ก)</p> <p>AGE : 53</p> <p>ตำแหน่ง : เจ้าเมือง</p> <p>ลักษณะเด่น : สง่าผ่าเผย ตาตีหนวดเรียว</p> <p>นิสัย : เด็ดขาด แน่วแน่ เด็ดเดี่ยว อารมณ์ร้อน (บางที) น่ารัก เจ้าเล่ห์</p> <p>special : เก่งกาพย์กลอน, เชี่ยวชาญพิชัยสงคราม นักปกครองที่เก่งกาจ</p> <p>ส่วนสูง : 140.4 ซม.</p>	<p>NAME : เตียวเลี้ยว</p> <p>AGE : 39</p> <p>ตำแหน่ง : ขุนพล</p> <p>ลักษณะเด่น : เป็นคนเหนือ</p> <p>นิสัย : อาจหาญ, มีสติปัญญาไหวพริบ, เชี่ยวชาญพิชัยยุทธ์</p>
<p>NAME : โจหยิน</p> <p>AGE : 41</p> <p>ตำแหน่ง : ขุนพล</p> <p>นิสัย : สุขุมหนักแน่น</p> <p>special : ยิงนกตกปลาล่าสัตว์ตั้งแต่วัยเด็ก</p>	<p>NAME : เคาทู่</p> <p>AGE : 38</p> <p>ตำแหน่ง : องค์กรักโจโจ, ขุนพล</p> <p>ลักษณะเด่น : ขี้มือกลม</p> <p>นิสัย : พุดน้อยต้อยหนัก, บ้าระห่ำในสนามรบ, อ่อนน้อมไม่ค่อยสูงส่งกับใคร</p> <p>special : ฉายาขุนพลพยัคฆ์กล้า</p> <p>ส่วนสูง : 240 ซม.</p>
<p>NAME : ซิหลง</p> <p>AGE : 37</p> <p>ตำแหน่ง : ขุนพล</p> <p>นิสัย : ห้างหาญจิตใจมั่นคง, มีไหวพริบ สติปัญญายอดเยี่ยมรอบคอบ</p> <p>special : พิฆิตกวนอู</p>	<p>NAME : กุยแก</p> <p>AGE : 38 (ตาย)</p> <p>ตำแหน่ง : กุนซื่อ</p> <p>ลักษณะเด่น : วางแผนได้ละเอียดอ่อน และวิเคราะห์คนได้อย่างยอดเยี่ยม</p> <p>นิสัย : สบายๆพูดจาตรงไปตรงมา</p> <p>special : เป็นคนที่โจโจไว้ใจไว้วางใจมากที่สุดคนหนึ่ง</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล่าปี

จ๊กก๊ก

(จากข้อมูล)

- หุยาว มื้อยาว หน้าขาว
- ไม่มีเซนที่ด้านการล่าสัตว์, และการรบ
- อัยยาศิยคี่, โง่

(จากวิเคราะห์)

- หน้าตาน่าเชื่อถือ, รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี
- คุณคนเก่ง
- ฉลาดลึก
- นอบน้อมถ่อมตน
- เจ้าน้ำตา

กวนอู

(จากข้อมูล)

- หน้าแดง
- เครายาว 2 เขี้ยว
- อาญาหยาหนงคน ฝีมือแก่กล้า
- ติดตามเล่าปีตลอด
- กำดั่งสูงส่ง, ซื่อสัตย์

(จากวิเคราะห์)

- หยิ่งทะนงตน
- อารักพวกพ้อง
- เจ้าพ่อเก่งจิว

เตียวทวย

(จากข้อมูล)

- ใจร้อน
- ใจเหี้ยม
- คาโต, เคราดั่งพยับ, สูงใหญ่มีฝีมือเชิงศิลปะ, มีฝีมือในการรบ
- หยาบคายไม่ไว้หน้าผู้อื่น
- รักพวกพ้อง
- อารมณ์ศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขงเบ้ง

จ๊กก๊ก

(จากข้อมูล)

- รูปร่างสง่าผ่าเผย
- ฉลาดหลักแหลม
- ชูคชาวปีกลายนกกระเรียน
- ฝีปากเก่ง

(จากวิเคราะห์)

- นักวิชาการปากเก่ง
- หน้าตาน่าจะดี
- ไฮโซ (กระแคะ)
- อ่อนแอ
- ฉลาดแต่ไม่พริกแพลง (เก่งแต่ข้างหลัง)

บังทอง

(จากข้อมูล)

- อ้วนคำ จี๋เหรินฟันเหยิน
- จี๋เหล้า
- ฉลาดหลักแหลม ชอบยกยอผู้อื่น

(จากวิเคราะห์)

- คำตึก
- พุดจาตี ไพเราะ
- รักอิสระ

จูล่ง

(จากข้อมูล)

- ดากลมโต หน้าตาหมดจก
- อัศวินเกราะขาว รูปร่างสูงใหญ่
- คิ้วเข้ม ,คาง 2 ลูก
- สุภาพบุรุษ , กล้าหาญ
- รักพวกพ้อง

(จากวิเคราะห์)

- ซื่อสัตย์ ใจดี รักความยุติธรรม
- รักพวกพ้อง
- สุภาพบุรุษ รับผิดชอบสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจโฉ	<p>ขุยจ๊ก</p> <p>(จากข้อมูล)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สง่าผ่าเผย, ตาดี แขนเรียวยาว, เต็มขนาด แน่วแน่ - บางทีก็อารมณ์ร้อน, นักรัก, เชี่ยวชาญสงคราม - นักปกครองที่เก่งกาจ <p>(จากวิเคราะห์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - คูเหมือน จอมราชันย์, อารมณ์ศิลปิน - มีคำกับชาวตัดกันชัดเจน - เป็นคนใจกว้าง, ใจนักเลง, ใจคนเก่ง
เตียวเลี้ยว	<p>(จากข้อมูล)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นคนเหนือ, อาจหาญ, มีสติปัญญา, เชี่ยวชาญพิชัยยุทธ์ <p>(จากวิเคราะห์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นคนไม่ยึดติด แต่มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้านาย - นกคีย์ยอมเลือกกิ่งไม้เกาะ
เกาทั	<p>(จากข้อมูล)</p> <ul style="list-style-type: none"> - องครักษ์โจโฉ, พุดน้อยตอยหนัก, ไม่ค่อยสูงส่งกับใคร <p>(จากวิเคราะห์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ซื่อสัตย์ รักดี, เสียชีวิตเพื่อนาย, ซื่อ, รักสงบ
ซีหลง	<p>(จากข้อมูล)</p> <ul style="list-style-type: none"> - หัวหาญ ใจดีใจมั่นคง, รอบคอบ, โจโฉถูกใจตั้งแต่แรกเห็น <p>(จากวิเคราะห์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความสามารถในการรบ เพราะชนะกวนอูได้ - ฉลาด, พลิกแพลงเก่ง, น่าจะเป็นคนนิ่งๆ สุขุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจทยิน

วูยกัก

(จากข้อมูล)

- สุขุมหนักแน่น
- ล้ำศัพท์ ชี้มาแก่ง
- ได้รับความไว้วางใจจากโจโจ

(จากวิเคราะห์)

- เป็นคนจริงใจ เชื่อถือได้
- เป็นคนที่คูมึความเป็นผู้นำเหมือนโจโจ

กวยแก

(จากข้อมูล)

- วางแผนละเอียดอ่อน,ดูคนได้แม่นยำ
- เป็นคนสบายๆ,ได้รับความไว้วางใจจากโจโจ

(จากวิเคราะห์)

- มองคนทะลุ มองการณ์ไกล,มุ่งมั่นในตนเองแต่ไม่เคยดูถูกคนอื่น,จี๋โรค
- มนุษย์สัมพันธ์ดี

หมั้นทอง

(จากข้อมูล)

- เข้มแข็ง,ใจคอหนักแน่น,ฝีปากแก่ง
- ชำนาญในการรบและการปกครองทหาร

(จากวิเคราะห์)

- รักเพื่อน,มีพวกพ้องเยอะ
- ชักจูงคนแก่ง,เป็นกุนซือที่มีฝีมือในการรบ
- ให้เกียรติคนอื่น

ชุนกวน	<p>ง้อก๊ก</p> <p>(จากข้อมูล)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความสามารถในการปกครอง - ผลักดันคนเก่ง,อาจหาญ - ใจโลเล (ประสบการณ์ยังน้อย) - ผมแดง ตาเขียว ทำทางคั่งพยับ - เจ้าผู้ชอบล่าสัตว์,ไฮโซ
จิวอี้	<p>(จากวิเคราะห์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใจเถ่ - รักอิสระ - ชอบความท้าทาย - ชอบทำตามใจตนเอง แต่ก็มีสัมมาคารวะ <p>(จากข้อมูล)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปากแดง หน้าตาดีรูปงาม - ใจคอกว้างขวาง - สุขุมรอบคอบ - มีความสามารถด้านดนตรี <p>(จากวิเคราะห์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รักชาติ - ไฮโซ - เปิดเผย รักเพื่อน
วูยกาย	<p>(จากข้อมูล)</p> <ul style="list-style-type: none"> - กล้าหาญ - แก้ประสบการณ์ - อธิบายดี - รักชาติ - รักความยุติธรรม - ขยัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทษก

ง่อก๊ก

(จากข้อมูล)

- รูปงาม
- ใจดี
- ใจกว้างชอบให้ทาน
- ฉลาด แนวคิดสายมิตร
- ตรงไปตรงมา
- ใช้ชีวิตเรียบง่าย ไฮโซ

เทียบภา

(จากข้อมูล)

- ฉลาดหลักแหลม
- จิตใจดี
- ชอบคนมีความรู้
- ใช้หอกเก่ง
- ซื่อสัตย์ ภัคดี

(จากวิเคราะห์)

- มั่นใจในตนเอง
- ใจน้อยนึกน้อย
- ชอบความท้าทาย
- ชอบหาความรู้ได้ตัว

เสียวเกี่ยว

(จากข้อมูล)

- สาวงามแดนใต้
- ใต้เกี่ยว เป็นภรรยาชุกเซ็ก
- เสียวเกี่ยว เป็นภรรยาจิวยี่

(จากวิเคราะห์)

- ใต้เกี่ยว , ฉลาด, เรียบๆ, เป็นผู้ใหญ่
- เสียวเกี่ยว , ฉลาด, รักสวยรักงามรักสามี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนการออกแบบ

การออกแบบคาแรคเตอร์ในงานชิ้นนี้ ได้มีการกำหนดคุณลักษณะและภาพรวมของตัวละครไว้ตั้งแต่ดั้งเดิมอยู่แล้ว ดังนั้นเพื่อที่จะออกแบบคาแรคเตอร์ออกมาให้ได้มีชีวิต และตรงตามรูปลักษณะของเดิมที่ได้ถูกกำหนดไว้ในวรรณกรรมดังมีขั้นตอนดังนี้

6.1 ขั้นตอนและวิธีการออกแบบ

- หาข้อมูลเกี่ยวกับ คาแรคเตอร์ที่จะออกแบบ ทั้งจากเนื้อเรื่อง จากบทวิจารณ์ และการอ่าน และวิเคราะห์ด้วยตนเอง
- หาข้อมูลเกี่ยวกับยุคสมัยที่ตัวละครดำรงชีวิตอยู่ และข้อมูลประกอบเกี่ยวกับลักษณะการแต่งกายให้เหมาะสม
- หาข้อมูลและวิเคราะห์แนวคิดที่จะออกแบบคาแรคเตอร์ชุดใหม่ ว่าแนวคิดที่ต้องการนั้น จำเป็นจะต้องมีสิ่งใด และนำมาสอดคล้องกับคาแรคเตอร์ที่มีอยู่แล้วได้อย่างไร
- ออกแบบลักษณะนิสัยของคาแรคเตอร์เพิ่มเติมจากส่วนที่มีอยู่แล้ว โดยใช้ข้อมูลที่ได้วิเคราะห์แล้วผสมกับแนวคิดของคาแรคเตอร์ชุดใหม่เป็นหลัก
- ออกแบบลักษณะภายนอกของคาแรคเตอร์ โดยดึงเอาจุดเด่นของคาแรคเตอร์เก่า และลักษณะนิสัยที่เพิ่มเติมขึ้นมาแสดงออกให้เห็นภายนอก

การออกแบบประกอบด้วย

1. ออกแบบคาแรคเตอร์ ตัวละคร
2. ออกแบบกราฟฟิก สำหรับ Interactive Media ซึ่งเป็นภาพรวม บรรยากาศของเรื่องสามก๊ก
 - สัญลักษณ์ของเรื่องสามก๊ก
 - หน้า main page
 - หน้าย่อยสำหรับหัวข้อต่างๆ
 - icon สำหรับคำสั่ง หรือ menu ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 แบบร่างคาแร็คเตอร์

ภาพร่างเดี่ยวเดี่ยว กับ จู๋ถ่ง

ภาพร่างใต้เกี่ยวกับ เสี่ยวเกี้ยว 1

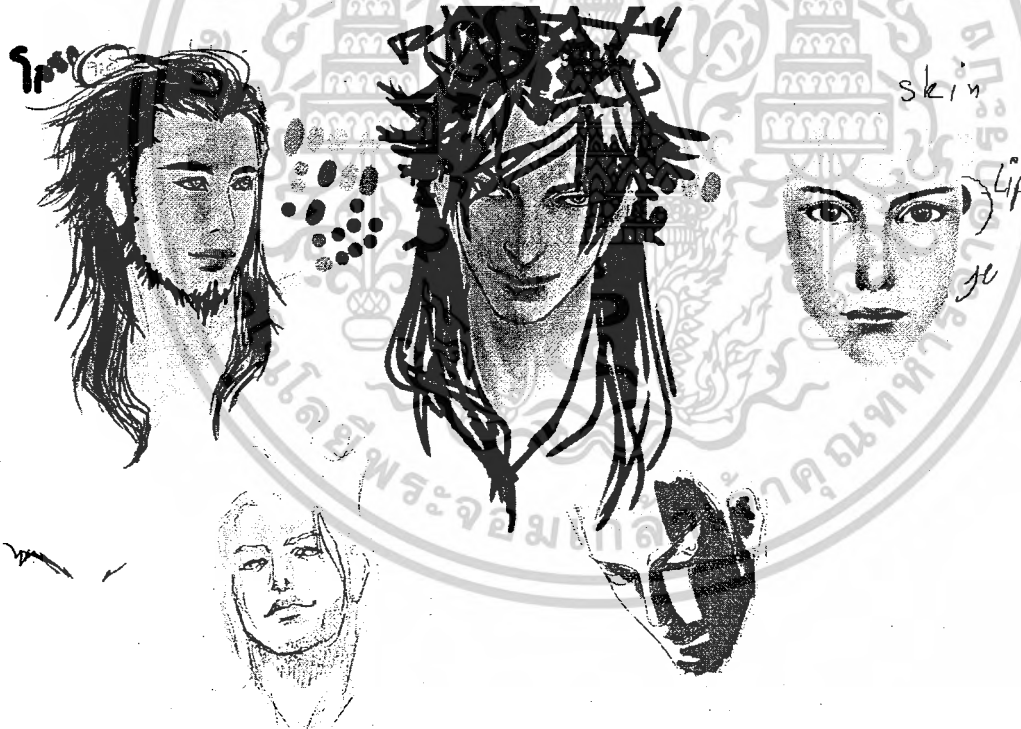

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างใต้เกี้ยว กัย เสียวเกี้ยว 2

ภาพร่างรวมจิ๋ว โลซก ขงเบ้ง กำแหง

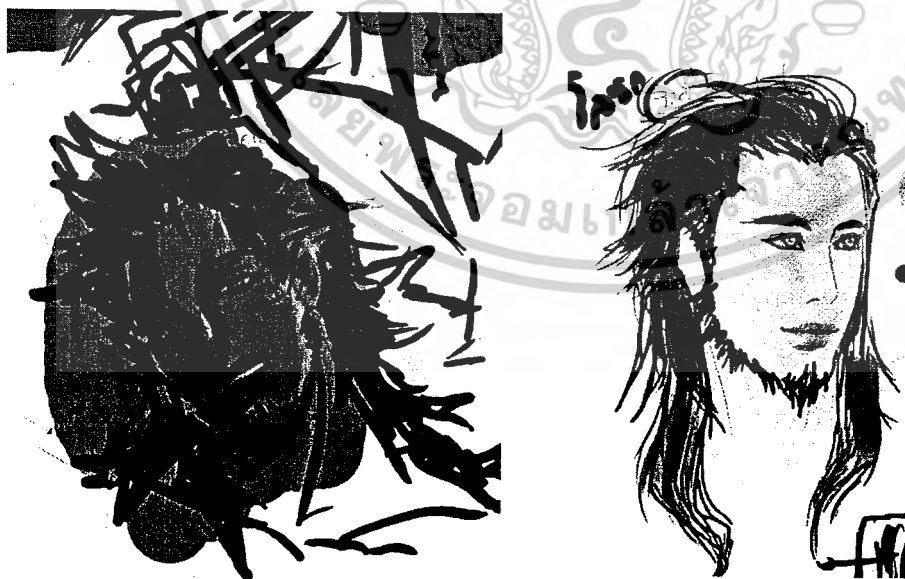

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างอุยกาย เทาฑู เดียวหุย

ภาพร่างซุนกวน โสก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างกำเเหลง จิวี่

ภาพร่างโจโต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างเล่าปี

ภาพร่างกวนอู

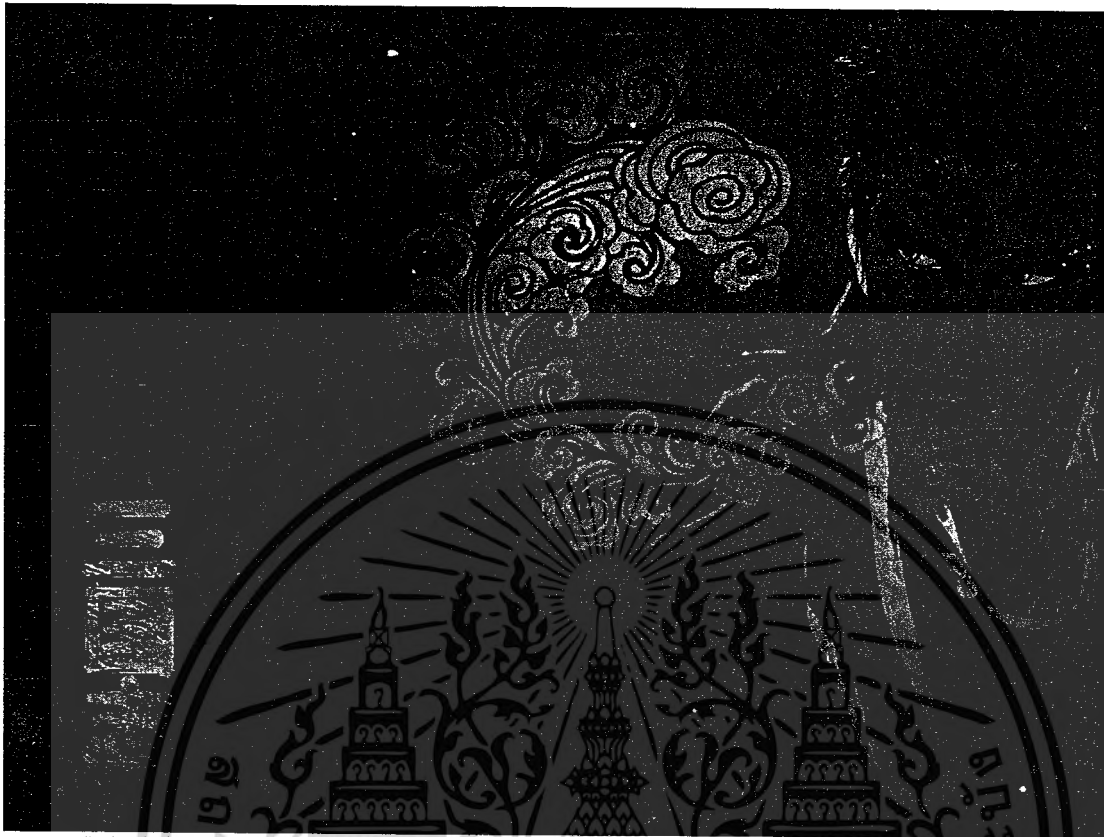
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 แบบร่างโดยรวม

แบบร่างหน้าInteractive1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่างตราสัญลักษณ์รวม1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างตราสัญลักษณ์วุยก๊ก

ภาพร่างตราสัญลักษณ์ง่อก๊ก

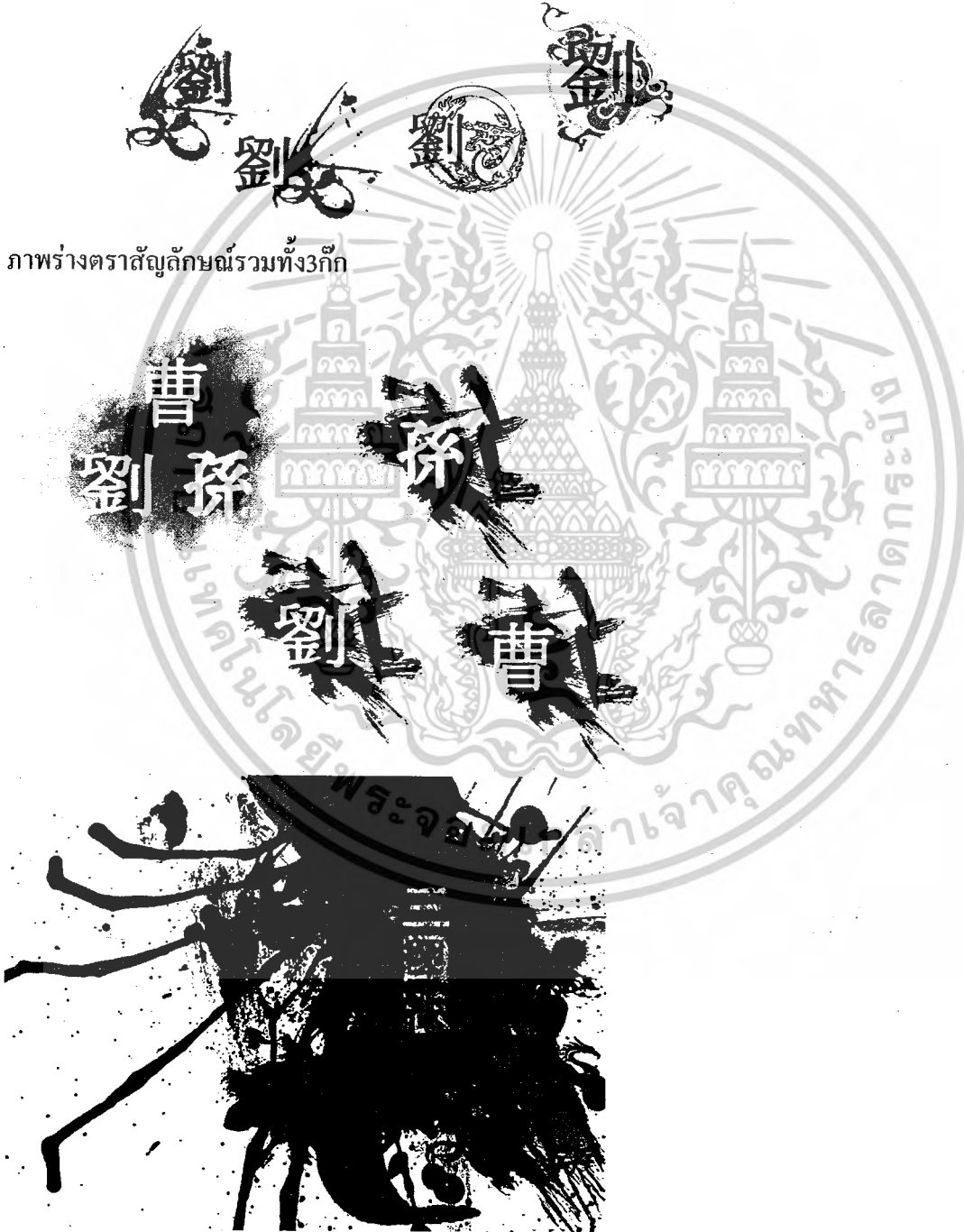

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างตราสัญลักษณ์จ๊กก๊ก

ภาพร่างตราสัญลักษณ์รวมทั้ง3ก๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพหน้าจอ Interactive

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างดินสอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

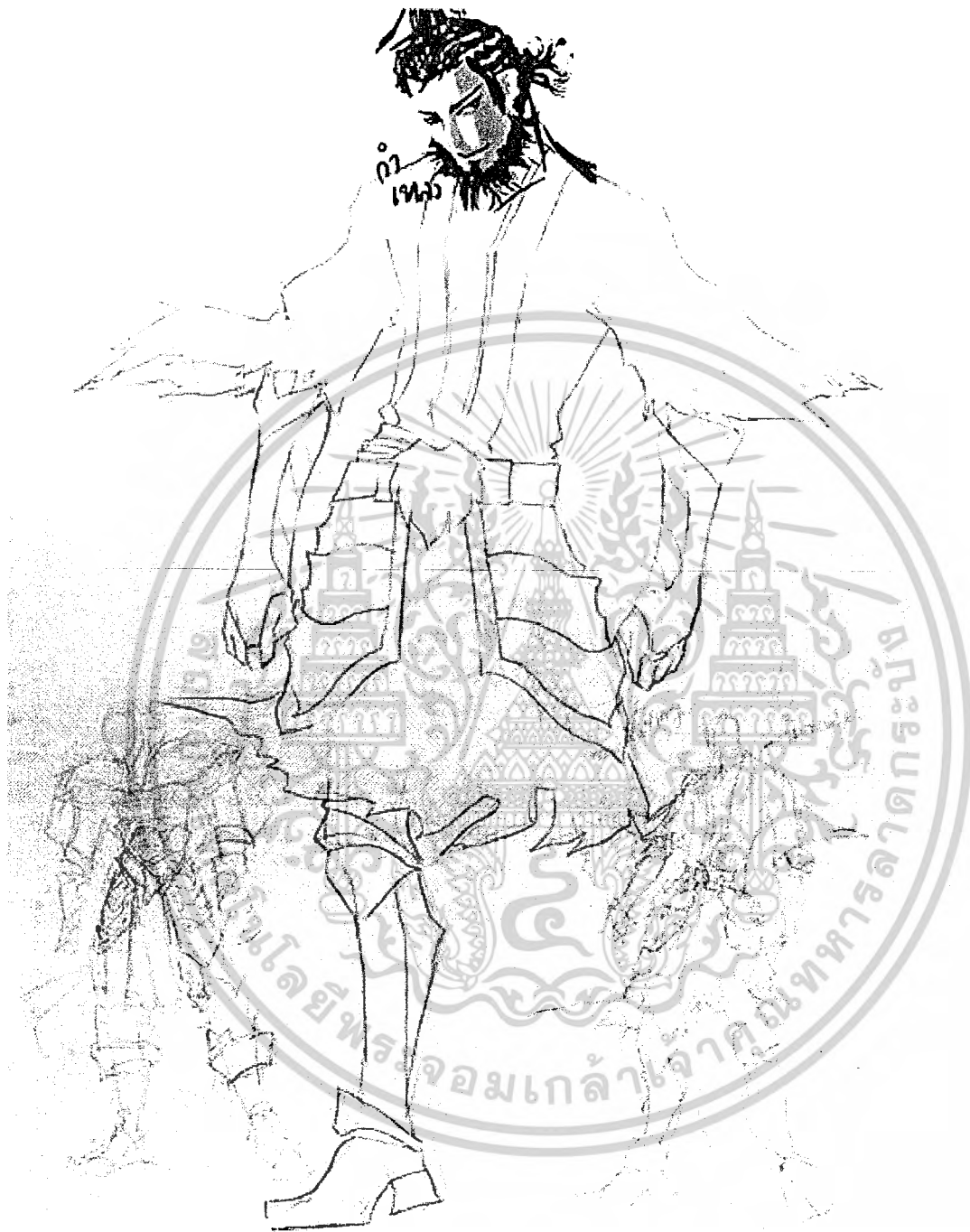
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

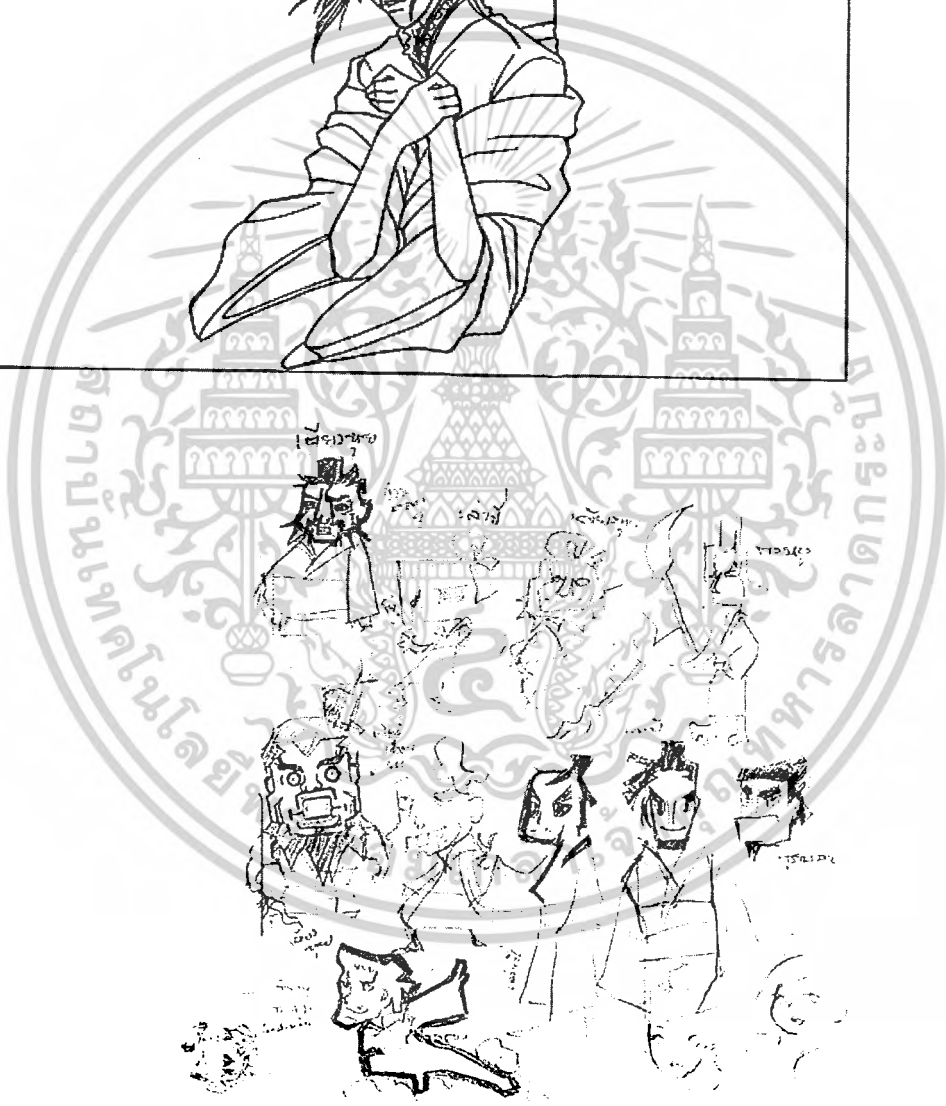
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

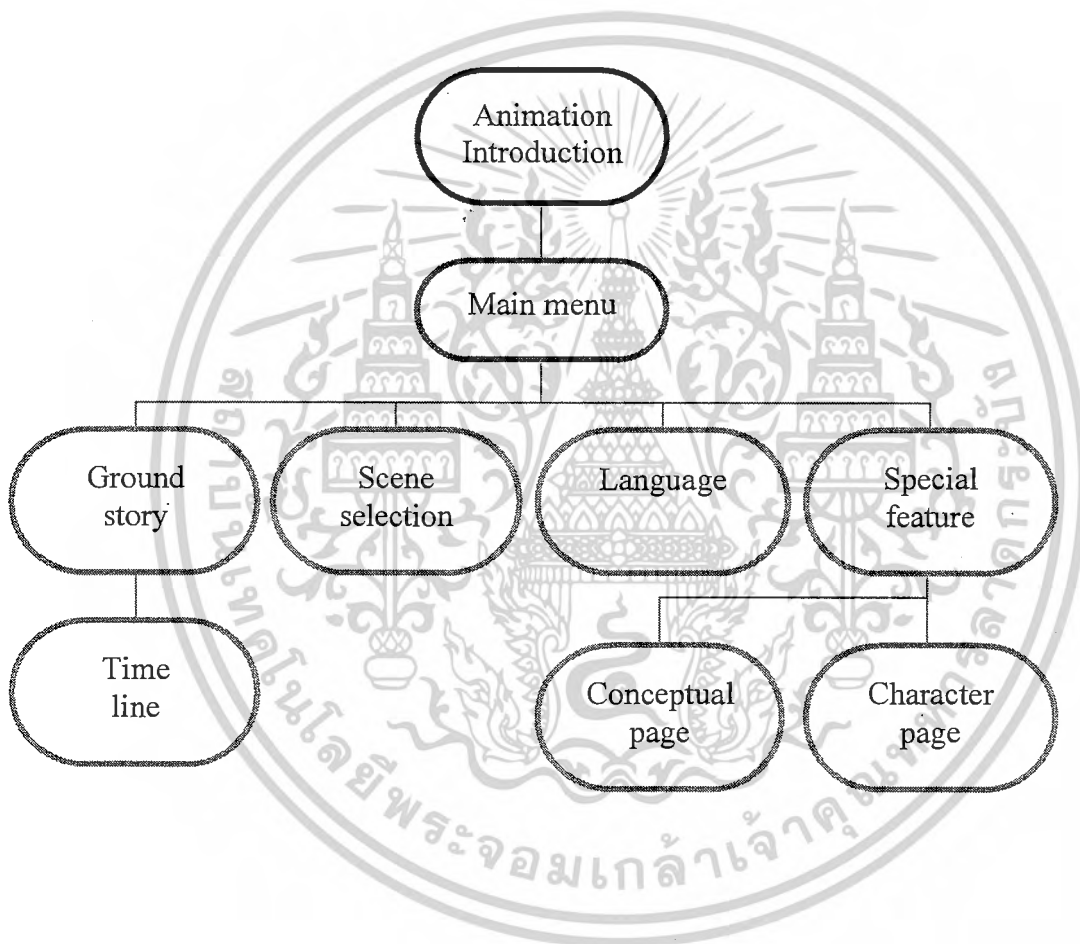

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

ผลงาน

7.1 site map

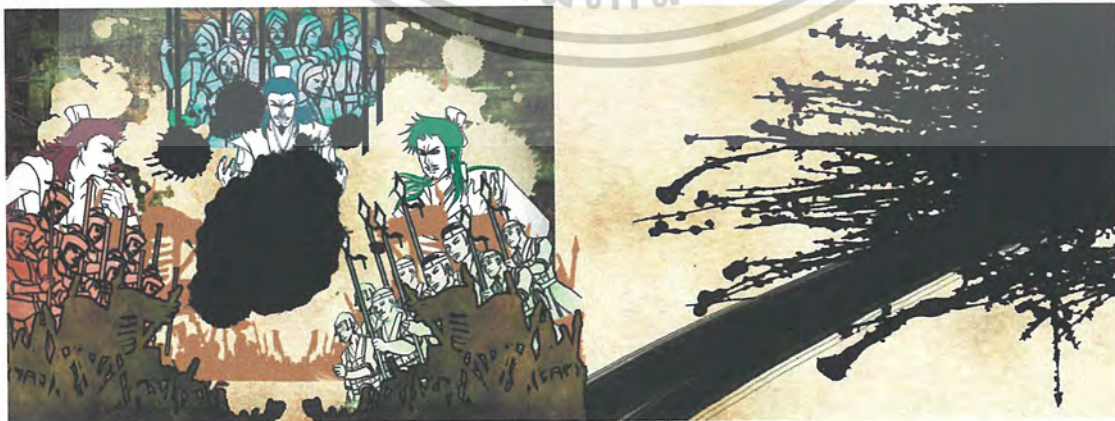

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 Animation introduction

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3 Interactive page

Main

Language

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ground story

Time line

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene selection

Special feature

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Conceptual page

Character page

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4 Character

7.4.1 วุยก๊ก

โจโฉ - สง่าผ่าเผย ตาคี๋หนวดเรียว เต็ดขาด แน่วแน่ เด็ดเดี่ยว อารมณ์ร้อน (บางที) น่ารัก เจ้าเล่ห์
เก่งกาพย์กลอน เชี่ยวชาญพิชัยสงคราม นักปกครองที่เก่งกาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตียวเดียว – อางหาญ มีสติปัญญาไหวพริบ เชี่ยวชาญพิชัยยุทธ์ เป็นคนเหนือ มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้านาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4.2 จ๊กก๊ก

เล่าปี่ - ผิวขาว แขนยาว ขาวยาว หน้าคาน่าเชื่อถือ รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี อ่านหนังสือไม่ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กวนอู — หน้าแดงตั้งพุทธานุสาค คิ้วคั่งตัวโคม ตาเรียวคั่งหงษ์ หนวดยาว 46.8 ซม. (2เซื้อยะ)
 อางหาญ,ทนางตนฝีมื้อแกลัวกต้า ซื่อสัศย์ มืคความรูู้

เอกสารนื้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ส้าหรับการใช้งานเพื่การศึคษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว้ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อึคทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการเนาไปใช้

เตียวหุย - ตาโตตั้งเสื่อ เกราดั้งพยัก เสียงตะโกนดั่งฟ้าผ่า เลือดร้อน หยาบคาย ชอบบรรยาย
 อารมณ์กับลูกน้อง มีฝีมือในการวาดภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขงเบ้ง - รูปงาม ชุดทอปี่กรายนกกระเรียน ถือพัด หลักแหลม แขนคายน มีฝีปาก เก่งวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จูล่ง — ตากลมโต หน้าตาหมดจก อัศวินเกราะขาว คิ้วเข้ม คาง 2 ลูก รักความยุติธรรม อดทน
ใจกว้าง รักความยุติธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.3 ง้อก๊ก

ขุนกวน - ผมแดง ตาเขียวคั้งหยก ทำทางตั้งพยัคฆ์ อางหาญแกลั่วกล้า เจ้าผู้เล่นกะเสื่อได้
โดยไม่กลัว ขอบล่าเสื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

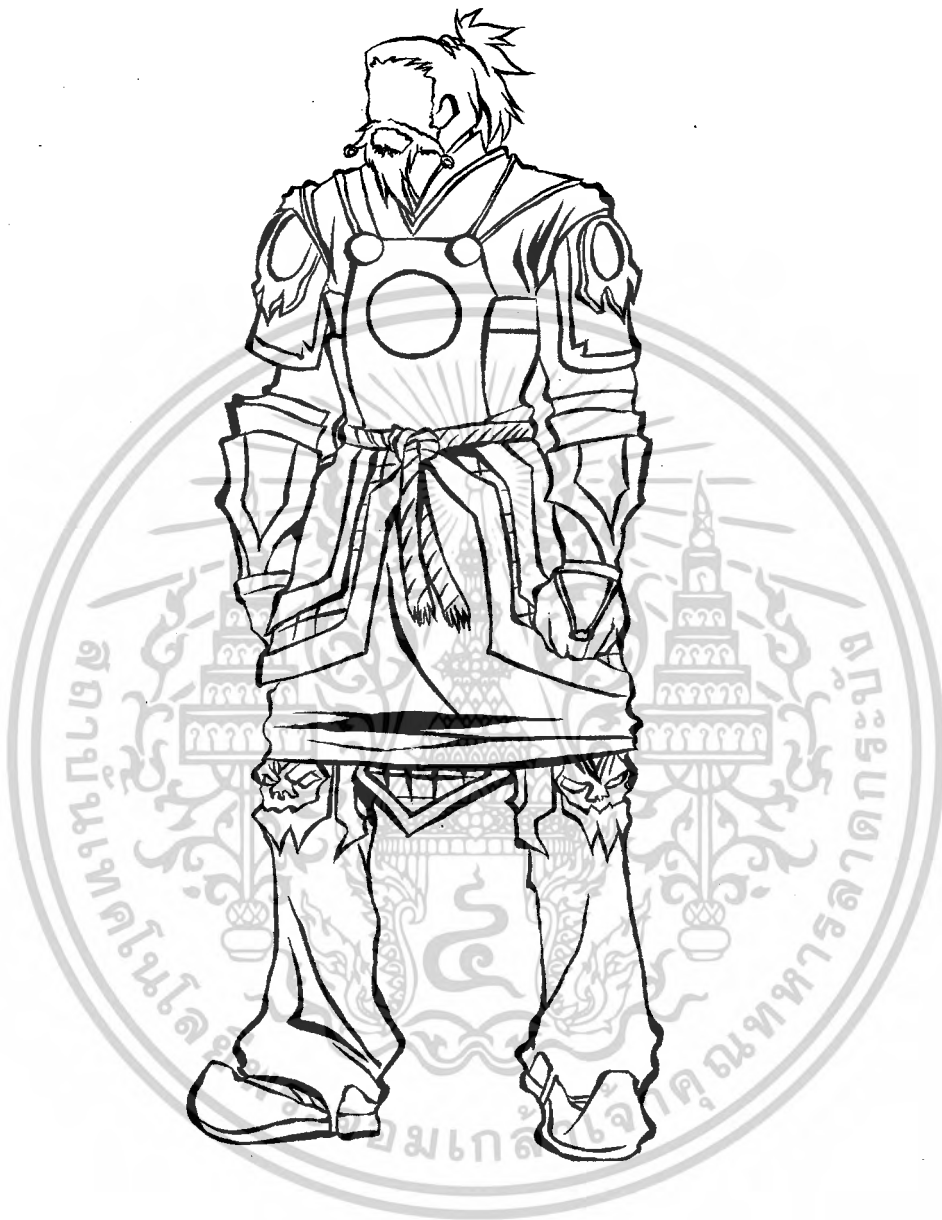
โทษก - รูปงาม จิตใจกว้างขวาง ใจดี ชอบให้ทาน ฉลาดหลักแหลมแนวคิดสายพิราบ ใช้ชีวิตเรียบง่าย ตรงไปตรงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิวยี่ – ปากแดง รูปงาม สุขุม รอบคอบ ใจคอกว้างขวาง เก่งทั้งปุ่นและบู๊ เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ
ดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อูยกาย - เคราขาว อัยยาศัยดี มาจากตระกูลยากจน รับใช้มา 3 รุ่น ชื่อสัตย์ กล้าหาญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

ผลสรุปและข้อเสนอแนะ

8.1 สรุปผลการทำงาน

เนื่องจากงานชิ้นนี้เป็นงานที่ต้องอาศัยความละเอียด และระยะเวลาในการทำงานที่ค่อนข้างมาก จึงควรทำงานให้ตรงตาม ตารางเวลาที่วางไว้ แต่ข้าพเจ้า ได้ปรับเปลี่ยนและแก้ไขรูปแบบการออกแบบหลายต่อหลายครั้งจึงทำให้ตารางเวลาเพิ่มขึ้นไปจากเดิม ทำให้ข้าพเจ้าไม่มีเวลาเหลือในการแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับชิ้นงานอย่างเพียงพอ

8.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น

ในการทำงานชิ้นนี้ค่อนข้างจะมีอุปสรรคมากมาย เช่น

- การใช้ไฟล์ jpeg ในการทำงานมักทำให้เกิดปัญหาไฟล์ใหญ่จนเกินไป ทำให้เซฟไม่ได้ คอมพิวเตอร์ค้าง เปิดไฟล์ไม่ขึ้น
- การประกอบ Link ของแต่ละหน้าหากมีข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อยก็จะไม่สามารถ กดไปยังหน้าต่างๆ ได้เลย
- หากทำงานไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้จะทำให้ไม่เหลือเวลาไว้แก้ไขข้อผิดพลาดของชิ้นงาน

8.3 ข้อเสนอแนะ

ในการทำสื่อ interactive multimedia จำเป็นต้องอาศัย เวลา และความละเอียดอย่างมาก หากทำสื่อนี้ควรเผื่อเวลาไว้ในการทดลอง link หรือ export file เพื่อแก้ไขส่วนที่อาจผิดพลาดเล็กน้อยๆ ในการทำงาน

บรรณานุกรม

- ยาขอบ. สามก๊กฉบับวนิพก, บริษัท รุ่งเรืองกราฟิมพ์ จำกัด
 อ.ธรรมศักดิ์ เอื้อรักสกุล. การสร้างภาพยนตร์ 2D อนิเมชัน, มีเดีย อินเทลลิเจนซ์ เทคโนโลยี 2547
 จีรวรรณ จรรย์ธร. วัฒนาการวัฒนธรรมการแต่งกายของชาวจีน, มติชนสุดสัปดาห์ 21-27 ธันวาคม
 2550 หน้า 57
 ประทุม ชุ่มเพ็งพันธ์. สัตว์มงคลจีน, สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก 2544
 เล่า ชวน หัว. ยกเครื่องเรื่องสามก๊ก, สำนักพิมพ์บ้านพระอาทิตย์ มิถุนายน 2547
 สุภาณี ปิยพสุนทร. สามก๊กฉบับภาพบุคคลพร้อมประวัติ, สำนักพิมพ์สุขภาพใจ 2541
 ทองแถม นางจ่านอง. ขุนพลสามก๊ก, สำนักพิมพ์สุขภาพใจ 2542
 สามก๊ก ฉบับไฮเทค
 Chinese painting collection, 1981
 Chinese Three kingdoms Children book, 2550
 Three kingdoms picture collection set, 2549
http://en.wikipedia.org/wiki/Han_Chinese_clothing
http://www.martialartsmart.net/Tai_Chi_Swords.html
http://dana.ucc.nau.edu/msb46/Weapons_of_Ancient_China.html
<http://thomaschen.freewebspace.com/photo.html>
http://www.mantisswords.com/han_sword.htm
http://www.mantisswords.com/silk_weapons_bags.htm
<http://www.chinese-weapon.com.tw/english-a1.htm>
<http://www.a3guo.com/index.htm>
<http://www.friesian.com/sangoku.htm>
www.marcel-kid-crafts.com/japanese-symbol.html
<http://www.chinainfoonline.com/AncientRelics/Thebronzetripodorcauldron.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ เพ็ญประภา อุทัยภาพ

วันเดือนปีเกิด 23 มิถุนายน 2528

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

ศป.บ.(นิเทศศิลป์)

สาขานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้